

1. tromesečje

POUKA za MLADE 2018.

PRISTAVSKA SLUŽBA:
POBUDE SRCA

PRISTAVSKA SLUŽBA – POBUDE SRCA

POUKA ZA MLADE

Januar, februar, mart 2018.

Sadržaj:

1. Uticaj materijalizma	4
2. Vidim, želim, uzimam	13
3. Bog ili bogatstvo?.....	22
4. Izbeći puteve ovoga sveta	31
5. Pristavi posle Edemskog vrta.....	40
6. Odlike pristava.....	49
7. Biti pošten prema Bogu	58
8. Uticaj desetka	67
9. Darovi iz zahvalnosti	76
10. Uloga pristavske službe	85
11. Dug – svakodnevna odluka	94
12. Navike pristava	103
13. Rezultati pristavske službe	112

PRISTAVSKA SLUŽBA – POBUDE SRCA

Broj 1/2018

Naslov originala:

STEWARSHIP – MOTIVES OF THE HEART

Za izdavača:

Đorđija Trajkovski, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tehnički urednik:

Saša Todoran

Prevod s engleskog:

Tamara Babić

Lektura:

Mirjana Đerić

Prelom:

Gordana Ardeljan

Izdaje:

Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve,
Odeljenje za subotnu školu

Štampa:

TIP »Preporod«, Beograd

Tiraž:

180 primeraka

Kako najviše dobiti iz biblijske pouke za mlade?

Činjenice koje treba znati:

Ove pouke zasnovane su na osvedočenju da Božja reč ima silu da preobrazi, i da je zajedničko, grupno proučavanje bitan način upoznavanja s tom silom. Svrha ovih pouka je da se mladim adventističkim hrišćanima stavi na raspolaganje materijal za samostalno proučavanje o kome se, potom, može raspravljati svake sedmice u razredima subotne škole. Mnogi koji se inače služe biblijskim poukama za odrasle kažu da je ovaj materijal, pošto se bavi istim temama, vrlo koristan kao pomoći materijal za proučavanje i razgovor u razredu.

Oko četiri stotine mlađih adventista svake godine doprinosi oblikovanju ovog materijala. Ogromna raznovrsnost i povremeno ponavljanje sadržaja odražavaju veliku spremnost različitih autora i saradnika iz celog sveta, koji su stvaralački i pojedinačno doprinosili razradi pojedinih tema.

Uputstva za proučavanje:

1. Uz molitvu, otvori svoj um za vođstvo Svetoga Duha tokom proučavanja.
2. Biblijski tekstovi na kojima se temelji biblijska pouka za svaku sedmicu pojavljuju se štampani masnim slovima u delu svake pouke pod nazivom »Logos«. Čitaj te tekstove u celini.
3. Biblijski tekstovi za svaku sedmicu obično su podeljeni u delove na stranicama pod nazivom »Logos«. Dok budeš proučavao te delove pouke, pažljivo pročitaj i biblijske tekstove na koje ukazuju masno štampani naslovi, pre nego što pročitaš komentare ispod naslova.
4. Čitaj ostale delove pouke za tu sedmicu iz perspektive koju si stekao na osnovu proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imaj na umu svrhu svakog dela biblijske pouke:
 - **Uvod** je zamišljen da pobudi interesovanje i usredsredi tvoje razmišljanje na sedmičnu temu pouke.
 - **Logos** je vodič za neposredno proučavanje biblijskih tekstova, koji se odnose na sedmičnu tematiku.
 - **Svedočanstvo** objavljuje perspektivu Duha proroštva na temu sedmične pouke.
 - **Dokaz** pristupa pitanjima koja je pokrenula pouka, iz istorijske, naučne, filozofske ili teološke perspektive.
 - **Primena** raspravlja o tome šta apstraktno u pouci znači u svakodnevnom životu.
 - **Mišljenje** je lično stanovište o pouci, koje treba da pokrene na dalje razmišljanje i razgovor.
 - **Istraživanje** stavlja čitaocu na raspolaganje kreativne načine da istražuje tematiku sedmične pouke.

Biblijska pouka za mlade i Crkvu

Biblijska pouka za mlade pripremljena je u Generalnoj konferenciji u Odeljenju za mlade vernike Crkve i objašnjava verovanja Hrišćanske adventističke crkve.

Pouka 1

Od 30. decembra 2018. do 5. januara 2018.

Uticaj materijalizma

»I ne vladajte se prema ovome vijeku, nego se promijenite obnovljenjem uma svojega, da biste mogli kušati koje je dobra i ugodna i savršena volja Božija.«

(Rimljanima 12,2)

JESTE LI DOBAR UPRAVITELJ?

UVOD (1. Mojsijeva 3,3; 5. Mojsijeva 8,18; Psalam 24,1)

Su

Od samog početka, kako je to prikazano u 1. Mojsijevoj 3,3, Bog je jasno stavlja do znanja da On poseduje ovaj svet i sve što je u njemu. A mi smo, kao njegovi pristavi, pozvani da upravljamo onim što pripada Njemu. Budući da nam je Bog kao svojim pristavima milostivo poverio da se staramo o svemu što On poseduje, da to razvijamo i u tome uživamo, mi smo odgovorni da dobro upravljamo Njegovom imovinom i u skladu sa Njegovom željom i namerom. Zašto onda ispoljavamo stav da je sve što nam je Bog poverio naše sopstveno?

„Prva briga u životu onih kojima se (Isus) obraćao bile su materijalne stvari. Njihov sistem vrednosti bio je poremećen. Oni nisu prepoznali princip da o svakom pristavu brine njegov gospodar. Da su sebe videli kao Božje pristave, oslanjali bi se na Boga za svoje svakodnevne potrebe. On im je rekao da najpre traže carstvo nebesko, a da će On zadovojiti njihove fizičke potrebe.“*

Psalam 24,1 nas podseća: „Gospodnja je zemlja i što je god u njoj, vasiljena i sve što živi na njoj.“ Stvoritelj i Vlasnik svega tako malo traži za uzvrat. Zašto onda smatramo da je toliko teško pouzdati se u Njega, biti mu poslušan i odravati Mu čast? On nam je dao tako mnogo, mnogo više nego što zaslужujemo.

Pristavska služba je izraz naše poslušnosti u vezi sa upravljanjem nad svim što je Bog stavio pod našu kontrolu, a to je sveobuhvatno. Biti pristav znači predati sebe i sve što imamo Bogu u službu.

„Nego se opominji Gospoda Boga svojega; jer ti on daje snagu da dobavljаш blago“ (5.Mojsijeva 8,18). Mi smo kao Božji pristavi pozvani da upravljamo onim što pripada Njemu, koristeći sposobnosti i talente koje nam je On dao. Sve što imamo, sve što možemo da učinimo, dato nam je od Gospoda. Odgovorni smo da dobro upravljamo Njegovom imovinom, u skladu sa Njegovom željom i namerom.

Ovaj svet nije naš dom, a ni ono što se nalazi u njemu. Kakav će biti naš odgovor onoga dana kada svako od nas bude bio pozvan da položi račun o tome kako je upravljao onim što nam je Gospodar tako nesebično dao?

Brenda Hajzer Vilson, Džeferson, Teksas, SAD

* Melvin E. Rees, *God's Plan for Social Security* (Mountain View, Calif: Pacific Press Publishing, 1970), p. 21.

Prvobitna pristavska služba (Rimljanima 3,23; 5,12)

Najčuvenija priča o pristavskoj službi verovatno je nešto što se najmanje prepoznaće. U 1. Mojsijevoj 2, vidimo Adama i Eve kako ih Bog postavlja da kao pristavi brinu o vrtu. Međutim, u sledećem poglavlju, oni slete sotonine saveze, a ne Božje vođstvo. Od tog vremena, Bog neprestano nastoji da u nama obnovi poverenje da nas On i dalje voli i želi da nam poveri ono što je Njegovo.

Još od vremena Adama i Eve, svi mi doživljavamo bol i patnju zbog njihove nevernosti prema Božjoj reći. Zbog toga smo svi postali podložni smrti, jer smo svi sagrešili i izgubili slavu Božju (Rimljanima 3,23; 5,12). Ipak, nije smrt jedina posledica; iskvarila se i naša sama priroda (Efescima 2,3). I tako, čak i kad

želimo da činimo dobro, mi to ne možemo (Rimljanima 3,12). Međutim, nije izgubljena sva nada!

**Pristavska služba nije
samo predaja onoga
što imamo, nego
i priznanje koliko
Hristos poseduje nas.**

o prinošenju od sopstvenog rada, što nije prihvatljivo, ili o odavanju hvale i zahvalnosti, sve to je isto tako poznato kao žrtva (1. Mojsijeva 4,3; 2. Dnevnika 29,31). Ako je narod trebalo da ustupi ono najbolje od stada, to je izvesno iziskivalo žrtvu.

Žrtva ili prinos doslovno su podrazumevali prolivanje krvi životinje. Žrtva bi zatim bila stavljana na oltar i na kraju spaljena, što je predstavljalo izraz hvale, mira, zahvalnosti i posvećenja pojedinca Bogu. Bog je, za užrat, konačno dao dokaz o svojoj odanosti i ljubavi prema nama doslovno žrtvujući (dajući) sopstvenog Sina za nas (Rimljanima 8,32).

U Isusovoj žrtvi, mi takođe vidimo otkupljenje. Većina ljudi, kad čuje reč „pristavska služba“, instinktivno pomišlja na novac, ali je izraz „biti pristav“ tesno povezan sa rečju „otkupiti“, što znači „platiti da bi se dobilo nazad“. Kada su Adam i Eva pali i izgubili blizak odnos koji su nekada imali sa Bogom, Bog se ipak zavetovao da će ih otkupiti. Kad je Isus došao na ovu zemlju da umre na krstu kao naša konačna žrtva pomirenja, On je otkupio čovečanstvo. On nas je kupio i izveo iz ropstva, i zaognuo svojom preobražavajućom blagodaću.

Poziv hrišćanima na žrtvu (Matej 16,24)

Hristos je prineo žrtvu ne samo radi našeg spasenja, nego i da nam pruži primer kako da živimo nesebično. Taj primer treba da oponašaju svi Hristovi sledbenici. Pošto je Hristova žrtva na krstu bilo potpuna, proces kojim On pokušava da deluje u nama mora isto tako biti celovit. On nije površno dao sebe

kad je umirao na krstu, i stoga Hristos ne poziva pedesetpostotnog hrišćanina, nego hrišćanina koji Mu se potpuno predao – potpuno dao sebe Njemu na slavu i Njemu u službu.

Prema tome, pristavska služba je dokaz o iskustvu obraćenja silom Svetoga Duha koji preobražava naše srce i život, kako bismo mogli živeti životom ko-jim nas je Bog zaista pozvao da živimo – životom nesebičnosti. Jednostavnije kazano, Isus nas poziva da živimo kao što je On živeo. Primerom svoje žrtve na krstu da bi nas izbavio i otkupio kao svoje, On nas takođe poziva na život samoodricanja, da uzmemu sopstveni krst i da Ga sledimo (Matej 16,24; Marko 8,34; Luka 9,23).

Od sebičnosti do nesebičnosti

(Luka 12,15; Galatima 2,20)

Uprkos našoj grešnosti, našoj sklonosti ka sebičnosti, Hristos nam je ukazao na način kako da iskorenimo svoju sebičnost i postupamo kao On. Obećanja Božje Reči povezuju nas s Njim i mi time postajemo učesnici u božanskoj prirodi (2. Petrova 1,4). Kao hrišćani, mi treba da budemo „razapeti s Hristom“ (Galatima 2,19), ne da živimo životom svoje stare, grešne, sebične prirode, nego da dozvolimo da Hristos živi u nama. „Jer kroz njega živimo, i mičemo se, i jesmo“ (Dela apostolska 17,28). Dakle, kao hrišćanima koji su se predali Hristu, pristavska služba nije samo predaja onoga što imamo, nego i priznanje koliko Hristos poseduje nas.

Isus želi da priznamo da smo više od onoga što posedujemo (Luka 12,15). Otuda je tačno da se mi ne spasavamo onim što dajemo; ne možemo spasti sebe tako što ćemo davati više; ali bismo mogli biti izgubljeni nedavanjem onoga što bi trebalo da dajemo (videti Luka 12,15-21). Bog nas je pozvao da budemo narod koji je riznica Njegove blagodati (5. Mojsijeva 7,6; 1. Petrova 2,9,10). Prema tome, Bog se nada da ćemo verno predstaviti drugima ko je On, kakav je i šta će učiniti. Da nije imao poverenja u nas, ne bismo dobili Veliki nalog iz Mateja 28 i, naročito, uputstvo iz Otkrivenja 14,6-12.

Najzad, ne samo što pristavska služba deluje u procesu našeg obnovljenja prema nesebičnom Isusovom karakteru, nego će i biti merilo naše podobnosti za nebo. Najmanje dva puta Isus jasno iznosi ideju da će to da li smo verni ili neverni u malim stvarima odlučiti da li će nam biti povereno i nešto više (Luka 16,10; 19,17). Sasvim je očigledno da ukoliko nam se ne može poveriti ono malo odgovornosti koje imamo ovde, pitanje je da li nam se stvarno nešto može poveriti na nebu.

ODGOVORITE

1. Koje sam oblasti svog života poverio Isusu? Koje oblasti svog života nisam u potpunosti predao Isusu?
2. Šta sam voljan da dam uzvraćajući za ono što je Isus dao meni?

Malkolm S. Daglas, Taskon, Arizona, SAD

U našoj društvenoj kulturi, selfi treba da predstavi u malom našu savršenost. Te fotografije usredsređene na sopstvenu ličnost prave se u cilju veličanja naše lepote, likovanja zbog naših preterivanja, i naslađivanja našom pohepnošću. Mi često i opsesivno stavljamo na Triter, Instagram i Fejsbuk naše „ja“. Isus je zagovarao kontrakulturalni stav – nešto suprotno od selfija – život službe iz ljubavi.

„Delenje dobročinstva je izvor dvostrukog blagoslova. Dok onaj koji daje nevoljima služi njima na blagoslov, on i sam biva blagosloven u još većoj meri. Hristova blagodat u duši razvija osobine karaktera koje su suprotne sebičnosti – osobine koje će očistiti, oplemeniti i obogatiti život. Dobra dela učinjena u tajnosti čvrsto

će povezati srca i još ih bliže dovesti srcu Onoga od koga potiče svaka plemenita pobuda. Male pažnje, mala dela ljubavi i pozrtvovanosti, kojima život tako neprimetno zrači, kao što se miris neprimetno širi iz cveća, čine veliki deo životnih blagoslova i sreće. Na kraju biće ustanovljeno da se samoodricanje za dobro i sreću drugih, iako se na ovom svetu malo ceni i ne preporučuje, na Nebu priznaje kao znak našeg

jedinstva s Njim – Carem slave, koji je bio bogat, a nas radi osiromašio.¹

„Moramo razvijati svaku svoju sposobnost do najviše mere savršenstva, da bismo učinili najveće dobro za koje smo sposobni...“

Bog će prihvatiš samo one koji odlučno teže visokim ciljevima...

Oni koji žele da budu Božji saradnici moraju se truditi da svaki organ svoga tela i svaku sposobnost svoga uma dovedu do savršenstva.²

„A Njegov život bio je savršena ilustracija istinske učtivosti. Njegov karakter odisao je dobrotom i plemenitošću. On je uvek imao ljubazan pogled i reč utehe i podrške za nevoljne i potlačene...“

Ako susretnete takve koje izjeda briga i koji su ugnjetavani, koji ne znaju na koju stranu da se okrenu kako bi pronašli olakšanje, svim srcem nastojite da im pomognete. Božja namera nije da se Njegova deca zatvore u sebe, ne zanimajući se za dobrobit onih koji imaju manje sreće nego oni. Ne zaboravite da je Hristos umro za njih baš kao i za vas. Pomirenje i dobrota otvorice vam put da im pomognete, da zadobijete njihovo poverenje, da ih nadahnete nadom i hrabrošću.³

ODGOVORITE

1. Jeste li ikada postupili altruistički? Koje su vas pobude navele na taj čin?
2. Da li ste ikad bili primalac čina dobrote? Kako je to uticalo na vaše srce?

Altea Kolins, Kalhaun, Džordžija, SAD

1. Elen G. Vajt, *Misli sa Gore blagoslova*, str. 82,83. orig.
2. Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 330. orig.
3. Ellen G. White, *My Life Today*, p. 242.

Veoma je malo stihova u Bibliji tako prodornih i strategiski osmišljenih kao što je Rimljana 12,2.

Pošto je prvih jedanaest poglavlja posvetio duboko misaonoj teologiji, Pavle pravi zaokret da bi se pozabavio značajnim aspektom hrišćanskog duhovnog zdravlja – dužnošću, ophođenjem i ponašanjem.

Živite kako govorite

Kao u svakoj igri, kad dospete do poslednjeg prekida pre završnog zvuka pištaljke, trener ima neka ključna uputstva koja će vam, ukoliko na njih pazite, olakšati put do pobjede. Pročitajte iskreno prethodno navedeni stih. On će vas u potpunosti promeniti i iznutra i spolja.

Jedna reč koja se nameće mom umu jeste „metamorfoza“ (grčki, *metamorpho*). Ovo objašnjava proces kako se punogradac pretvara u žabu i gusenica u leptira. A Bog upravo to želi od svoje dece. Ako se prepustimo vođstvu Svetog Duha, bićemo preobraženi i u stanju da se u potpunosti potčinimo Bogu.

Zašto se borimo?

Tokom eksperimenata vršenih na svemirskom brodu *Kolumbija*, naučnici su otkrili da ispod tla pustinje Sahare postoje dvadeset šest jezera. Prosto para srce kad pomislimo na ljude koji umiru od gladi i žeđi zato što se ti skriveni rezervoari još ne koriste. Kao pristavi Božji, mi treba da vodimo ljudе ka izvoru žive vode, Isusu Hristu.

Odrastajući kao izviđač, imao sam običaj da redovno izgovaram Zakletvu na vernošć. Današnji stih nas podseća da smo mi građani neba. Okrenimo se stoga od doktrine ka dužnosti, od kreda ka ophođenju, i od verovanja ka ponašanju, i budimo bogobojažljivi pristavi.

**Pomislimo na ljude
koji umiru od gladi
i žeđi zato što se ti
skriveni rezervoari
još ne koriste.**

ODGOVORITE

1. Da li vas nešto ili neko odvaja od Boga?
2. Šta je s vašim finansijama i hobijima?
3. U kojoj ste fazi na svom hrišćanskom putovanju?

Anbudurai Albert Zakaria, Karnataka, Indija

POBUDE SRCA U PRISTAVSKOJ SLUŽBI

PRIMENA (2. Mojsijeva 20,17; Isaja 14,13.14; Luka 15,15; Filibljanima 2,5-8)

Da li su „ja“ i „moje“ postali trend ove generacije? U našem sadašnjem društvu i širom sveta propagira se dobar život – izobilan i uspešan. Uči se da su novac, vlast i bogatstvo ključni poželjni pokretači pomoću kojih društvo funkcioniše. „Ja“ i lični interes su osnovni atributi popularnih i slavljenih ličnosti. Novac, slava i vlast užimaju se za primer, ističu i veličaju u našem sadašnjem društvu.

U Rimljanima 12,2 kaže se: „I ne vladajte se prema ovome vijeku, nego se promjenite obnovljenjem uma svojega, da biste mogli kušati koje je dobra i ugodna i savršena volja Božija.“

Naš život, vreme i napori darovi su od Boga.

Mi u Americi imamo nešto što je poznato kao „američki san“ – ideja da možete krenuti ni od čega i postići, dosegnuti život na visokom nivou zahvaljujući mukotrpnom radu. To mnoge ljude potiskuje na marginu života, ostavljajući ih bez mogućnosti da ostvare pomenuti san. Taj san, zajedno sa sebičnošću, podstiče osobine kao što su pohlepa, želja za vlašću, i nepravda. Luka 12,15 ističe: „A njima reče: gledajte i čuvajte se od lakomstva; jer нико не živi onjem što je suviše bogat.“ Ovim rečima Hristos nam ukazuje na neposrednu korelaciju između vladajućeg trenda i potrebe za opreznošću. Ta ideja podvlači se i u Dekalogu: „Ne poželi kuće bližnjega svojega, ne poželi žene bližnjega svojega, ni sluge njegova, ni sluškinje njegove, ni vola njegova, ni magarca njegova, niti išta što je bližnjega tvojega.“ Šta možemo dobiti od sveg tog „zlata“ kad vidimo koliko nas Bog upozorava da treba da budemo svesni posledica pokušaja da se držimo tog „sna“? On će samo uzrokovati da izgubimo iz vida osnovni razlog našeg bivstovanja ovde na zemlji.

Naš život, vreme i napori darovi su od Boga. On dopušta da ubiramo plodove i blagoslove kad Mu služimo i proslavljamo Ga dok On ostvaruje preko nas svoju volju i planove. Ovaj koncept izložen je i u Filibljanima 2,3: „Ništa ne činite uz prkos ili za praznu slavu; nego poniznošću činite jedan drugoga većeg od sebe.“ Primenjujući savete koje je Bog dao, sačuvaćemo se da ne zapadnemo u sotonske obmane, gde je sve usredsređeno na naše „ja“ i ništa drugo.

Mi treba da budemo slični Hristu i da primerom pokazujemo Njegov karakter ljubavi. Hristov stav je uvek bio stav poniznosti, i On želi da sledimo Njegov primer. „Jer ovo da se misli među vama što je i u Hristu Isusu“ (Filibljanima 2,5). Kakve li oštре suprotnosti kad je reč o sotonim: „Izaći ću na nebo, više zvijezda Božijih podignuću prijesto svoj“ (Isaja 14,13)! Izbor je na svakome od nas. Svakom svojom odlikom mi biramo ko će se naći na prestolu našeg srca. Izaberite danas kome ćete služiti. Hoćemo li izabrati Hristovu stazu smernosti i poniznosti, ili širok, prevaran sotonin put pun taštine?

ODGOVORITE

1. Zašto, po vašem mišljenju, Bog opominje protiv materijalizma?
2. Zašto je poslušnost tako bitna osobina pred Bogom?
3. Kako verna pristavska služba (novac, talenti, osobine) vode poslušnosti Bogu?
4. Kako nam obnovljenje uma u Hristu pomaže da sačuvamo ispravan fokus?
5. Koji su neki od praktičnih načina da se sačuvamo od društvenih normi u pogledu materijalizma?

VREME I PRIORITY:

VALUTA KOJOM SVAKODNEVNO TRGUJEMO

MIŠLJENJE (Psalam 90,12; Jakov 4,13.14)

Oh, snovi – svi ih imamo. Kao deca, sanjamo o tome šta ćemo postati. Po završetku srednje škole, sanjamo o tome gde ćemo nastaviti svoje obrazovanje. Zatim planiramo svoju idealnu karijeru, nadamo se sigurnoj budućnosti kakvu smo uvek želeli, i računamo na porodicu koja će nam pomoći da sve to ostvarimo. Onda ćemo, konačno, biti srećni.

Ipak, usred planova, organizovanja, i „uspeha“, lako postajemo do te mere obuzeti svojim ciljevima da mnogi od nas automatski zaborave na neophodnost da se smisao i sreća pronađu tokom samog putovanja, pre nego u samom sebi.

U Jakovu 4,14 postavlja se pitanje: „Šta je vaš život?“ Tim pitanjem on nam nalaže da razmislimo o svojim snovima i preispitamo njihovu pravu vrednost. Podseća nas da je život para koja se za malo pokaže, a potom iščeze. Pošto ne znamo kuda će nas život odvesti, naši planovi trebalo bi da obuhvate ne samo svest o našem ovozemaljskom životu, nego i valjanu pristavsku službu što se tiče našeg vremena, kao i da pri tom imamo na umu večni život. Trebalo bi da težimo da živimo onako kako Bog hoće, a ne da postupamo samo po sopstvenoj volji.

Tokom godina provedenih u koledžu, toliko sam bio općinjen svojom potrebom da uspem i obezbedim sebi materijalnu podršku da sam na poslednjoj godini balansirao između tri honorarna posla i prenatrpanih semestara. Kao student teologije, koji je učio da živi životom službe drugima, možete zamisliti koliko mi je stvarno ostajalo vremena da učestvujem u službi tu gde sam se nalazio. Međutim, imao sam logične razloge. Morao sam da radim kako bih isplatio školarinu i sastavio kraj s krajem. Morao sam da održavam zadovoljavajući prosek ocena da bi mi se stipendija povećala. I kad sam već kod toga, trebalo je takođe da nastojim da dobijem nagrade i stipendiju koja ih je pratila.

Kad sam sve to postigao, nešto je ipak nedostajalo. Konačno, za vreme mog poslednjeg semestra, Bog je uspeo da privuče moju pažnju i stao da mi pokazuje koliko su moji prioriteti bili dezorganizovani i neispunjivi. Da, ono što sam radio bilo je „važno“ za mene, ali bilo je isto tako studenata i prijatelja svuda oko mene kojima je bilo potrebno prijateljstvo, ohrabrenje i usmeravanje, s obzirom na sva kolebanja u njihovim životnim pravcima. Bog me je pozvao u službu ne da vreme ulazem u sebe, nego da budem dobar pristav tako što ću vreme koristiti na blagoslov drugima. Kad pogledam unazad, to jednostavno pomeranje u pogledu prioriteta i vremena predstavljalo je najkorisniju odluku koju sam doneo na koledžu.

ODGOVORITE

1. Zašto Jakov prekoreva ljude koji prave planove o svojoj budućnosti, u Jakov 4,13-15?
2. Kako prepoznavanje Božje volje za vaš život utiče na korišćenje vremena koje vam je Bog poverio kao pristav?
3. Koji su neki od načina da upravo sada postupate smislenije, tako što ćete posetiti svoje prioritete da biste služili drugima?

Erik Luv, Dallas, Teksas, SAD

**Onda ćemo,
konačno, biti
srećni.**

ZAKLJUČAK

Izraz „pristavska služba“ često asocira na neko društvo za upravljanje sredstvima kako bi se ostvario veći dobitak. Međutim, biti dobar pristav može isto tako da znači namerno se odricati sebe i zemaljskih zadovoljstava radi usredstrevanja na ono što je u Hristu. Sveti pismo nas na mnogo mesta podseća da zemaljsko bogatstvo može da nas odvoji od Boga. Ako su naše oči upravljene jedino na stvari ovoga sveta, onda naši pravi prioriteti jasno počivaju na devizi „ovde i sada“; ali ako usmerimo pogled na ono što je nebesko i odreknećemo se svakog ovozemaljskog zadovoljstva i nepromišljenosti, mi pokazujemo da svoj identitet nalazimo u Hristu i da nam je srce vezano za nebesko blago.

RAZMOTRITE

- Porazgovarajte s prijateljima o nekoj oblasti u svom životu u kojoj osećate da ste suviše investirali u ovaj svet. Pozovite ih da vam pomognu da smislite neku ideju o načinima da preuredite svoje prioritete, i zamolite ih da vas drže odgovornim da izvršite odgovarajuće promene.
- Napišite ili komponujte pesmu koja detaljno obrađuje misao iz Mateja 6,19-21 u pogledu sabiranja blaga na nebu umesto na zemlji. Pročitajte svoj tekst u subotnoškolskom razredu ili na maloj grupi.
- Sačinite listu oblasti u kojima biste mogli da poboljšate svoje navike u vezi sa trošenjem. Pored svake oblasti ispišite bar jedan praktičan način za promenu te navike. Napišite jedan od biblijskih stihova u vrhu liste da bi vas podsećao na to što je istinski bitno.
- Prošetajte u prirodi, usredsređujući se na jednostavnu lepotu svega što je Bog stvorio. Dok hodate, molite se da Bog pročisti vaš um od zemaljskih želja i zameni ih čežnjom za Njegovim carstvom.
- Uradite crtež ili sliku koja pokazuje kako nas usredsređenost na zemaljsko bogatstvo može odvojiti od Boga. Pokažite tu sliku u subotnoškolskom razredu ili na maloj grupi.
- Vodite dnevnik o načinima prevelikog vezivanja za ovozemaljsko. Nađite vremena da razmišljate i da se molite za sve te oblasti, moleći Boga za pomoć da svoj fokus pomerite ka onom što je nebesko. Ne propustite da u svom dnevniku naznačite i načine na koje vas je Bog naterao da se promenite.
- Razmislite i napravite listu oblasti u svom životu u kojima ste voljni da se žrtvujete kako biste se pobrinuli za potrebe drugih (ponekad je najveći problem sa „svetom“ to što mislimo da se on okreće oko nas). Izdvojite jednu oblast sa liste i aktivno radite na promeni koja će koristiti onima oko vas.

POVEŽITE

E.G.White, *Counsels on Stewardship*, chapter 43.

NAD Stewardship Department, *Faith and Finance*.

Alison Soseda, Centervil, Ohajo, SAD

Pouka 2

Od 6. do 12. januara 2018.

Vidim, želim, uzimam

»A posijano u trnju to je koji sluša riječ,
no brige ovoga svijeta i prijevara bogatstva zaguše riječ,
i bez roda ostane.«

(Matej 13, 22)

Propoved se odnosila na pohlepu, i pastoru je bila neophodna ilustracija. Nije baš bio siguran da će to funkcionisati, ali je bilo vredno pokušati. Bila su mu potrebna tri dobrovoljca bez para, koji nisu znali otkuda bi im došao sledeći dolar.

Prvi dobrovoljac bio je učenik početnog razreda srednje škole, poreklom iz siromašne porodice. Drugi je bio u višim razredima srednje škole i novac mu je bio potreban da kupi udžbenike. Treći dobrovoljac bila je studentkinja na koledžu, koja je želela da dobije novac za misionsko putovanje u Keniju. Sve troje došli su u crkvu težeći za Božjim blagoslovom.

Kad je prvi dobrovoljac izašao napred, pastor ga je upitao da li je stvarno krajnje siromašan. „Da“, odgovorio je učenik, „jesam“. Pastor je izvadio deset novčanica od po jedan dolar i prebrojao ih.

„Da li bi bio voljan da jednu od njih ostaviš kao dar pri izlasku?“ – upitao je.

**Da li bi hteo
da jednu od
novčanica ostaviš
kao dar pre nego
što izađeš iz crkve?**

„Da!“ – uzvratio je učenik nižih razreda srednje škole. Pastor mu je dao 10 dolara.

Potom se pastor okrenuo učeniku viših razreda srednje škole i upitao: „Imam ovde deset novčanica od po deset dolara. Da li bi hteo da jednu od njih ostaviš kao dar pre nego što izađeš iz crkve?“

„Naravno“, odvrati učenik.

Pator mu je dao novac i onda postavio pitanje: „Jesam li bio fer prema ovim mladićima? Da li sam im dao ono što sam rekao da ču dati?“

Onda se okrenuo devojci koja je studirala na koledžu. „Imam ovde deset novčanica od po sto dolara. Jesi li voljna da jednu od njih ostaviš pri izlasku kao dar?“

Klimnula je glavom u znak pristanka: „Da. A novac ču iskoristiti da odem na misionsko putovanje u Keniju.“ Pastor je delovao iznenađeno. Ona nije htela da novac potroši na sebe. „Koliko će koštati misionsko putovanje?“ – pitao je on.

„3.500 dolara“, odgovorila je.

„A koliko ti imas?“

„150.“

Pošto je za trenutak razmislio, pastor je kazao: „Crkva će platiti ostatak . Ti ideš na misionsko putovanje!“

Devojka je bila u suzama! Kakvog li prekrasnog, neočekivanog odgovora na molitvu!

Premda ne znamo kako su dva mladića upotrebila dobijeni novac, znamo da je devojka odabrala stazu nesebičnosti i iskoristila novac za druge. U našoj pouci za ovu sedmicu usredsredićemo se na ono što Božja Reč govori o izbegavanju zamke: „Ugledam, poželim, uzmem“.

Hana Ekrajt, Pendleton, Južna Karolina, SAD

7. januar 2018.

PUNJENJE ZLATNIH KORPI OTROVNIM VOĆEM

DOKAZ (1. O carevima 21)

Ne

Obuzet samosažaljenjem i sebičnošću, Ahav je odbijao da jede kao da mu je život zavisio od tog vinograda koji nije uspeo da kupi. Kao dete kome je uskraćena željena igračka, Ahav je patio od povređenog ponosa, a to je dovelo do kršenja zapovesti. Lako bismo mogli da svu krivicu svalimo na njegovu ženu Jezavelju, pametnu, opsednutu zadovoljstvima, ali što ćemo sa svim onim nezrelim ljudskim bićima koja kipte od besa a nalazimo ih u Bibliji?

Istorija izraelskog naroda prati liniju sa čudesnim usponima i pogubnim padovima. U to vreme, nezaboravni car David odsutan je sa scene već oko 135 godina. Juda je podeljen na južnu oblast kojom su vladali Solomunovi potomci, dok se severni deo potpuno iskvario pod uticajem bezbožnih vladara. Ako samo letimično pogledamo pomenuti događaj, brzo ćemo shvatiti zašto je car Ahav poznat kao najbezbožniji od svih (1.O carevima 16,30)! Kao čovek bio je kukavica, ulagivaо se narodu, i bio nemoralan. Oženivši se čerkom feničanskog cara, svesrdno je prihvatio bogohulnu službu Valu kao i sve oblike vraćanja. Bila je to jedna od najgorih odluka poznata u Božjem narodu. Ubrzo su podignuti i hramovi, održavane orgije, prinošene ljudske žrtve i upražnjavani neizrecivo odvratni običaji neznabogačkih bogosluženja. Zbog Jezaveljine osvete i uz Ahavov pečat, Božji proroci su bili izloženi žestokom progonstvu. Čak je i Ilijia, skrhan silnim pritiskom, zatražio od Boga života da ga prepusti smrti (1. O carevima 19,4). Uh!

Koren svih zala je srebroljublje, sklonost da se ima sve više (1.Timotiju 6,10). Mi ne volimo novac zbog onoga od čega se sastoji; kad bi to bio slučaj, voleli bismo i drvo od koga on potiče (papir se dobija od drveta, prim.prev.). Novac pre simbolizuje vlast i kontrolu. Pogledajte svet oko sebe; on funkcioniše na samozadovoljstvu. Priznavali to ili ne, mi se borimo protiv našeg „ja“. Priča o Navutejevom vinogradu može delovati dramatično i neshvatljivo; ne čujemo često o slučajevima ubistva zbog divnog vrta. Ali svakako slušamo o praznim kovertama za desetak, nedolaženju u crkvu, o hrišćanima bez ljubavi. Ponekad, više sabiramo ono što se vidi od onog što se ne vidi.

Jezavelja je obožavala vidljive idole, ali i Ahav je bio idolopoklonik. Zašto se odvraćate od Boga? Šta je vaš idol? Da li su to pomodni izrazi, mediji, reputacija, materijalna dobra, odnosi, vreme? Bog sve vidi i zna, a ipak nas voli. On traži da u odgovoru na Njegovu spasonosnu blagodat poprimimo Njegov božanski karakter i prihvativimo Njegove planove. O tome se jasno govori u 1. Korinćanima 4,1:

„Tako da nas drže ljudi kao sluge Hristove i pristave tajna Božjih.“

Nemojmo propustiti da sagledamo tu jednostavnu a ipak duboku istinu. Mi već sada imamo pristup Božjoj riznici.

Mi smo pristavi Stvoriteljevih tajni. Neka se za nas nikada ne kaže: „Propustili su drvo života zato što su brali plodove ovozemaljskih vinograda“.

ODGOVORITE

1. Koji su neki od odlomaka koji nam pružaju mogućnost da proverimo da li smo zapali u tragično stanje Laodikijiske crkve?
2. Kako možemo da pridemo svojoj braći hrišćanima koji su pali u jamu zemaljskog bogaćenja i težnji za bezbožnim zadovoljstvima? Kako da im pomognemo, a da ih ne povredimo?

Betani Šeridan, Klajd, Severna Karolina, SAD

Nasleđe pohlepe (1. O carevima 21)

Izveštaji o pohlepi i sebičnosti tragično su utkani u čitavu biblijsku istoriju. Car Ahav, zloglasni bezbožni izraelski car, ugleda vinograd koji želi, i kad vlasnik neće da ga proda, baca se od besa na pod poput dvogodišnjaka. A bio je car Izraela. Zamislite sva bogatstva koja je već posedovao. A ipak se duri kao razmaženo dete jer ne može da ima taj posebni vinograd. To nije prvi biblijski izveštaj o pohlepi, lakoštvu. Sotona je prvi poželeo da se uzdigne iznad Boga (Isajia 14,12-15). Zatim Eva u Edemskom vrtu (1. Mojsijeva 3,1-6) i Ahan u Jerihonu (Isus Navin 7,20-22).

**Svaka od tih priča
ima zajedničku nit:
pohlepu; i svaka
priča ima zajednički
zaključak: smrt.**

U Novom zavetu imamo Judu (Matej 26,14-16) i Ananiju i Sapfiru (Dela apostolska 5,1-10). Svaka od tih priča ima zajedničku nit: pohlepu; i svaka priča ima zajednički zaključak: smrt.

***Istorijske ponavljanja
(1. Korinćanima 10,13)***

Nažalost, tema padanja u sotoninu zamku „pohlepa“ nastavlja se kroz celu Bibliju – i dalje.

Biblija veli da će u poslednjim danima zemaljske istorije „ljudi postati samoživi, srebroljupci“ (2. Timotiju 3,2,3). Ni mi danas nismo imuni na to iskušenje. Ako ništa drugo, naša kultura čini nas još podložnijim tome. Kontekst može biti nov, ali je priča ista. „Drugo iskušenje ne dođe na vas osim čovječijega“ (1. Korinćanima 10,13). Neka je slava Gospodu što On uvek obezbeđuje izlazak iz sotoninih zamki!

Mnogo bolji put (2. Korinćanima 8,9)

„Starajte se pak za veće darove; pa će vam još bolji put pokazati“ (1. Korinćanima 12,31). A taj bolji put upravo nam je pokazao Isus kada je došao da živi na ovoj zemlji. On je bio voljan da se odrekne svega svog bogatstva (2. Korinćanima 8,9) nas radi. Kakvog li kontrasta kad to uporedimo sa životom nekih drugih biblijskih ličnosti! Ne samo što je Isus bio voljan da živi u siromaštvu, nego je pokazao i kako se treba odupirati iskušenju. Isus se nalazio u pustinji, bukvalno izglađeo, kada mu je āavo prišao da Ga iskuša (Matej 4,1-11). Današnja iskušenja nisu mnogo drugačija. Āavo je imao dovoljno vremena da prouči palu ljudsku prirodu. On zna kad smo najslabiji. Ipak, Bog je daleko jači od āavola. Isus nam je tačno pokazao kako da odgovorimo: „Pisano je.“ Isus je znao Sveti pismo napamet i provodio mnogo vremena u molitvi. Jedino kad smo povezani s Bogom preko proučavanja Biblije i molitve, možemo isto tako naći izlaz (1. Korinćanima 10,13) koji nam Bog uvek obezbeđuje.

Usredstvjeni na večnost (2. Korinćanima 4,18)

Ponekad iskušenja s kojima se suočavamo nisu direktna. U paraboli o sejaču (Matej 13,3-7), seme koje je palo u trnje najpre dobro napreduje. Ono nije posejano van staze. Ono ima dobru podlogu, bez kamenja. Kao i većina korova, trnovito žbunje je bez sumnje izgledalo malo i neškodljivo u prvi mah, ali je nastavilo da

raste sve dok nije ugušilo dobre biljke. Kad su učenici upitali Isusa šta ta priča znači, On im je jasno obrazložio. Trnovito tlo predstavlja ljude koji čuju vest, „no briga ovoga svijeta i prijevara bogatstva zaguše riječ, i bez roda ostane“ (Matej 13,22). Tako je lako dopustiti da materijalne stvari – kako platiti benzin ili školarinu, potreba za novim cipelama, želja za najnovijim, najvećim telefonom – obuzmu naš život. Mi onda gubimo iz vida činjenicu da je ovaj život samo privremen.

Pavle nas podseća da je „ono što se ne vidi, vječno“ (2. Korinćanima 4,18). Danas vas mediji neprestano bombarduju reklamama i svima govore da će vas kupovina neke stvari usrećiti, ili da će vam sticanje nekog uzbudljivog iskustva doneti željenu ispunjenost. U kulturi koja svuda traži radost i ispunjenje osim u Bogu, lako je da se ono duhovno potceni i zaboravi. K.S. Luis piše: „Naše celo obrazovanje nastoji da nam um veže za ovaj svet.“¹ I ne samo to, mi smo stvoreni tako da želimo samo dobre stvari. Bog nas je stvorio tako da cenimo lepotu. Međutim, hrišćani bi trebalo da imaju na umu da im svet nikada neće pružiti istinsko zadovoljstvo. „Ako u sebi pronađem želju koju nijedno iskustvo na ovom svetu ne može da zadovolji, najverovatnije objašnjenje je da sam stvoren za neki drugi svet.“² Mi nismo načinjeni da budemo ispunjeni stvarima ovog sveta. Čak ni posedovanje nečeg najboljeg ili pak ogromnog novca nikada nikoga neće učiniti zadovoljnijm. Hrišćani moraju imati na umu da je ono što je Bog obećao daleko bolje od bilo čega što ovaj svet može da ponudi.

Davanje nasuprot primanju (2. Korinćanima 8,1-7)

Bog želi za svoju decu mnogo više od jednostavnog izbegavanja iskušenja koje donosi materijalizam. On hoće da mi iskusimo istinsku radost. U knjizi Dela apostolska Luka piše: „Opominjite se riječi Gospoda Isusa koju on reče: mnogo je blaženije davati negoli uzimati“ (Dela apostolska 20,35). Pohlepa i istinska velikodušnost ne mogu ići zajedno. U Makedoniji su crkve stradavale. Činilo se da bi one bile poslednje koje bi bile voljne da daju. Ipak, delovanjem Božje blagodati u njihovom životu, oni ne samo da su davali nego su davali i preko svojih mogućnosti. Bili su revni u davanju, iako su sami živeli u krajnjem siromaštvu. Kakvog li primera Božje sile da promeni ljudsko srce! Kao i Isus, oni su predstavljali snažnu suprotnost u odnosu na mnoge upozoravajuće priče o pohlepi. Jedino je Hristos, delujući u njihovom srcu, mogao da proizvede takvu promenu, i jedino Hristos i u našem srcu može da iskoreni korov lakovstva i zameni ga darežljivošću.

ODGOVORITE

1. Šta danas više preovlađuje – ljubav prema novcu ili ljubav prema posedovanju nečega? U kojim se još oblicima mogu javiti pohlepa ili sebičnost?
2. Setite se trenutaka kada ste više reagovali kao car Ahav, i onih drugih kada ste više ličili na crkve u Makedoniji. Šta je izazvalo različitost tih situacija?
3. Na koje načine bi Bog mogao da vas pozove da budete darežljiviji?

Amanda Ernst, Hikori, Severna Karolina, SAD

1. C.S. Louis, *Mere Christianity* (New York, NZ: HarperCollins, 2015), p.135.
2. Ibid., p. 136.

„Duh pohlepe upravo navodi ljude da radi zadovoljavanja svojih prohteva zadržavaju sredstva koja s pravom pripadaju Bogu, a taj duh je i sada isto tako odvratan Bogu kao i onda kada je preko svojih proroka strogo opominjao svoj narod, govoreći: ‘Eda li će čovek zakidati Boga? A vi mene zakidate i gorovite: u čemu te zakidamo? U desetku i prinosu! Prokleti ste, jer me zakidate, vi, sav narod!’ (Malahija 3,8.9)“¹

Duh podašnosti je duh Neba.

„Greh prevare protiv Boga u slučaju Ananije i Sapfirre, bio je brzo kažnjen. Isti greh često je ponavljan i u kasnijoj istoriji crkve, a čine ga i mnogi u naše vreme. Međutim, iako možda neće biti praćen vidljivim izražavanjem Božjeg nezadovoljstva, ništa manje nije odvratan u njegovim očima sada nego što je bio u vreme apostola. Opomena je bila izrečena, Bog je jasno pokazao svoju odvratnost prema tom grehu, a svi koji se predaju licemerju i lakomstvu mogu biti sigurni da uništavaju svoju dušu.“²

Za razliku od toga, „velikodušnost vernika bila je posledica izlivanja Svetog Duha. Oni koji su se obratili i prihvatali evanđelje bili su ‘jedno srce i jedna duša’. Preovladavao je jedan zajednički interes – uspeh misije koja im je bila povarena; zato lakomstvo nije imalo mesta u njihovom životu. Njihova ljubav prema braći i delu koje su prihvatali, bila je mnogo veća od ljubavi prema novcu i imanju. Njihova dela svedočila su da su ljudske duše za njih imale neuporedivo veću vrednost od zemaljskog bogatstva“.³

„Duh podašnosti je duh Neba. Taj duh je na najuzvišeniji način izražen Hristovom žrtvom na krstu. Otac je dao svoga jedinorodnoga Sina za nas, a Hristos, odrekavši se svega što je imao, dao je tada i sebe da bi ljudi mogli biti spaseni. Krst na Golgoti treba da pozove na podašnost svakog Spasiteljevog sledbenika. Načelo koje je time prikazano glasi: davati, davati! ‘Koji govorи da u njemu stoji, i taj treba tako da hodi kao što je On hodio!’ (1. Jovanova 2,6)“⁴

ODGOVORITE

1. Šta je crkva, u davnim biblijskim vremenima, činila kako bi sprečila da pohlepa uđe u njene redove? Šta mi danas možemo da učinimo?
2. Opišite darežljivost koja je rezultat izlivanja Duha.
3. Razgovarajte o koracima koje valja preduzeti da bi se lakomo srce pretvorilo u srce ispunjeno Duhom nebeske darežljivosti.

Adasa Ekrajt, Kolvel, Ajdaho, SAD

1. Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 339 orig.
 2. Isto, str. 76 orig.
 3. Isto, str. 70.71 orig.
 4. Isto, str. 339 orig.

ŠTA BI ČINIO ISUS?

PRIMENA (*Isaja 56,11; 2. Korinćanima 8,9*)

Sr

To kako postupamo malo govori o onome što nam je u srcu. Prema Džonu Vitmoru, „možete živeti u stanju potrebe, stanju pohlepe ili u stanju slobode. Ta tri nivoa nazi-vaju se i zavisnost, nezavisnost i međuzavisnost.”¹

Potreba (zavisnost) znači ne preuzimati odgovornost za svoje postupke. Malo dete je primer takve potrebe. Njima su potrebeni hrana i sklonište i zavisni su od svojih roditelja za takve potrebe. Juda Iskariotski nije preuzeo odgovornost za svoje postupke kad je izdao Isusa (Matej 26,14-16). Potreba kod starijih ogleda se, na primer, u slučaju kad čovek prebrzo vozi a onda se svađa sa policajcem zbog kazne, ili kad neka osoba ne vodi računa o novcu, nego ga rasipa.

Pohlepa (nezavisnost) je želja da se ide sopstvenim putem, gledaju sopstveni interesi, ili ima samo jedna dužnost kao staranje o sebi ili svojoj porodici. Pohlepa hoće poslednju modu, najnoviji elektronski uređaj, ili što je moguće više stvari na rasprodaji. To znači kupovati da bi se drugi impresionirali. To znači i pokušaj da se ostvari profit (*Isaja 56,1*). To je privrženost stvarima umesto privrženosti Bogu.

Sloboda (međuzavisnost) brine o ličnim interesima ali i o interesima drugih. To znači staviti druge ispred sebe. To znači živeti načinom života vernog pristava koji je usredsređen na službu Bogu. Isus nam je dao primer takve slobode. Iako je On posedovao sve, „vas radi osiromaši, da se vi njegovim siromaštvo obogatite“ (*2. Korinćanima 8,9*).

Sloboda je kad sve svoje odluke zasnivamo na pitanju: „Šta bi činio Isus?“ Kad razmišljamo kuda da odemo slobodnog dana, ili za koliko vannastavnih aktivnosti da prijavimo svoju decu, ili o ceni preuređenja dnevne sobe, trebalo bi da se zapitamo da li su ti planovi u skladu sa Božjom voljom za naš život.

„Isus želi da Ga učinimo Gospodarem svog života zato što je to jedini način da se izbavimo iz stalne noćne more koja se zove pohlepa. Ako ne služimo Bogu ljubavi, imamo dva izbora: da se borimo za trofeje ovog sveta, ili da nas izgazi okolna svetina koja ih takože želi. Ako se predamo Isusu i odustanemo od očajničke borbe koju izaziva pohlepa, možda ćemo biti pogodeni pohlepom drugih, ali to neće biti naše obeležje. Umesto toga, svako stradanje s kojim se budemo suočili videćemo kao stradanje sa Hristom, koji je bio tako daleko od pohlepe da je dozvolio da Ga razapnu, kako bismo mi mogli obrazovati zajednicu ljudi koju poverenje u Njega spasava od beznadježne trke lakovstva.“²

ODGOVORITE

1. Kako mogu promeniti svoj životni fokus tako da umesto usredsređenosti na sebe budem usredsređen na Hrista?
2. Da li bi hrišćanin trebalo da dopusti da ga pohlepna i uporna osoba „gazi“? Opiši kako bi hrišćanin trebalo da reaguje suočen sa pohlepnom osobom.

Karen Pajres, Pendleton, Južna Karolina, SAD

1. David Ducheynem, „Greed or Freed (about Greed and Freedom)“, accessed October 17, 2016, <http://hrchitects.net/freedom-greed/>.
2. Morgan Guyton, „Greed: Where do you draw the line?“ accessed October 17, 2016, <http://www.patheos.com/blogs/mercynotsacrifice/2011/05/16/greed-where-do-you-draw-the-line/>.

Još u vreme kad je većina od nas bila sasvim mlada, naučili smo da su duhovni rodovi ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrota, milost, vera, krotost, uzdržanje (samokontrola). Neki od nas mogu ih pobrojati napamet. Pošto smo utvrdili o čemu je reč, zapitajmo se kakve su to osobine. Kako ih možemo dobiti? I kako ih možemo iskoristiti?

Prvo, da bismo dobili te osobine, bilo bi dobro da zatražimo od Boga da nam da svog Svetog Duha. To nije molba koja se upućuje samo jednom. Potrebno je da svakoga jutra tražimo da nas On ispunji svojim Duhom. U početku, možda ćemo primetiti da su neki od naših rodova, ili svi, sićušni ili zeleni. Nisu još sazreli. Umesto da se obeshrabrimo, treba neprestano da se molićemo da se Bog useli u nas.

**Da li mi koristimo
te rodove da činimo
Božju volju, ili mi
bivamo upotrebljeni
zato što imamo ta
svojstva?**

Da li mi koristimo te rodove da činimo Božju volju, ili mi bivamo upotrebljeni zato što imamo ta svojstva? Jeste li ikada primetili da ima ljudi koji, poput slatkog, sočnog ploda, prirodno izlivanju slast svoje ljubavi? Nisu obavezno u pitanju njihove reči. U pitanju je i način kako koriste svoje reči, zajedno sa pokretima i postupcima.

Da li ste ikada upoređivali svoj duhovni rod sa rodom drugih ljudi i bili pri tom obeshrabreni? Nema potrebe da postanemo malodušni. Vi ste voćnjak koji raste. S vremenom i uz molitvu, vaš rod će postati sladji i razviti se do zrelosti. Ipak, da bi se to postiglo, on se mora upotrebljavati.

Koristite ljubav prema Bogu, Isusovu radost, budite u miru sa ljudima, i strpljivi kakav bi trebalo da bude dobar upravitelj. Uz Božju pomoć, budite dobri prema drugima i milostivi prema svojim bližnjima. Silom Svetoga Duha budite verni Bogu i neka vas pokreće blagi duh samokontrole.

Razmislimo za trenutak o jestivom voću. Danas se zna za oko 7.500 vrsta jabuka. Svaka ima svoja posebna svojstva. Crvene delišes jabuke dobre su za jelo kao sveže, ali nisu baš najpogodnije za pitu. S druge strane, greni smit, mada pomalo kisela, odlična je za pitu s jabukama. Kad se pravi sos od jabuka, vrsta Fudži, koju je ugodno jesti sirovu, nije baš najbolji izbor. Gala bi mnogo bolje poslužila u tu svrhu.

Možda se ne uklapamo savršeno u svaku situaciju, ali Bog nam je dao darove i duhovne rodove koji napreduju silom Svetoga Duha, i pomažu nam da postaneemo Njegovi duhovni pristavi tamo gde je potrebno i tamo kuda nas On vodi.

ODGOVORITE

1. Po čemu su duhovni rodovi i talenti slični?
2. A po čemu se razlikuju?
3. Koji vam se duhovni rodovi čine teško ostvarivim?
4. Na koji biste način mogli da se izborite sa tom dilemom?

Ron Riz, Klajd, Severna Karolina, SAD

OGRANIČENOST UŽIVANJA U ZADOVOLJSTVIMA NASUPROT TRAJNOJ ISPUNJENOSTI

ISTRAŽIVANJE (1. Jovanova 2,15-17)

Pe

ZAKLJUČAK

Svet je hranio naš um prevarnom mišlju da ono što imamo i kako izgledamo nije dovoljno dobro, i da uvek postoji nešto bolje, što je u nama stvaralo nezadovoljstvo (Jovan 6,35). Sve su stvari na ovom svetu prolazne, i ako idemo za takvima željama, to može da pruži samo trenutnu sreću, koja brzo nestaje. Upravimo onda svoje misli na ono što je trajno i zbog čega se nikada nećemo osetiti nezadovoljnijim. „Ako dakle vaskrsnute s Hristom, tražite ono što je gore gdje Hristos sjedi s desne strane Boga. Mislite o onome što je gore a ne što je na zemlji“ (Kološanima 3,1.2).

RAZMOTRITE

- Pročitajte članak Džoa Kruza (Joe Crews) „The surrender of self“ (<http://amazingfacts.org/media-library/book/e/76/t/the-surrender-of-self>).
- Posetite neko sirotište da biste videli kako ta deca žive i da li su im zadovoljene osnovne potrebe.
- Sačinite listu želja svog srca i onda ispitajte koje su od njih prolazne a koje su trajne.
- Porazgovarajte s nekim beskućnikom na ulici i saznajte kako oni preživljavaju.
- Odslušajte himnu iz Adventističke pesmarice br. 248 („Hristu dajem srce svoje“) i razmišljajte o hrišćanskoj službi pristava.
- Naučite napamet Luka 12,15.
- Molite se i tražite od Boga da steknete pravo ubeđenje u toj oblasti, kao i da vam pomogne da postanete Njegovo oruđe koje On može da upotrebi u zaborijanju duša za svoje carstvo.

POVEŽITE

1. Timotiju 6,7-10; Luka 12,13-21.

Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, 2. poglavje – „Među trnjem“.

Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, Vol. 1, page 172.

Šeron Palat, Bangalore, Karnataka, Indija

Pouka 3

Od 13. do 19. januara 2018.

Bog ili bogatstvo?

»Zato i Bog njega povisi,
i darova mu ime koje je veće od svakoga imena.

Da se u ime Isusovo pokloni svako koljeno
onijeh koji su na nebu i na zemlji i pod zemljom;
i svaki jezik da priza da je Gospod Isus Hristos
na slavu Boga oca.«
(Filibljanima 2,9-11)

Čitao sam nedavno knjigu gde autor govori da je tokom vikenda predavao na jednom seminaru, i pri tom na velikom listu papira ispisao sledeće reči: „Ništa ne radim po sopstvenom nahođenju. Radim samo ono što vidim da radi i moj otac.“ Zamolio je polaznike seminara da analiziraju osobu koja bi dala takvu izjavu, i evo nekih od odgovora koje je dobio:

„Deluje kao slaba ličnost. Gotovo bespomoćno.“

„Da li je ta osoba išla kod psihologa?“

„Nije zdrava.“

„Zavisna je.“

Kladim se da bi mnogi od naših odgovora bili isti. Ta „slaba“, „zavisna“ osoba je Isus koji govori u Jovan 5,19.30. Isus je priznao da nije ovde da vrši svoju volju. On je bio pristav svoga Oca – bio je ovde da ostvaruje Božji poslovni plan.

Svet u kome živimo opremljen je zgodnim sredstvima da nas obmanjuje mišiju kako mi sami upravljamo svojim životom. Učili su nas da čemo, ukoliko steknemo dobro obrazovanje, naći i dobar posao, i biti u stanju da se brinemo sami o sebi. Završavamo škole ili počinjemo da radimo sa idejom da zapravo sledimo sopstvene želje i snove, i većina od nas vrlo malo razmišlja o tome šta je Božji plan za naš život. Konačno, ako sve ide kako treba – dobre ocene, dobra plata – lako je pomisliti kako je sve pod našom kontrolom. Samodovoljnost nikada nije bila deo Božjeg plana. Isus je priznao svoju očajničku potrebu za Ocem, i nije Ga bilo stid da kaže: „Ne tražim volje svoje nego volju oca koji me je poslao.“

Prema tome, pitanje glasi. „Ko je vaš tata?“ Jeste li spremni da dođete do tačke gde ćete moći da shvatite da ne pripadate sebi? To je tačno; kupljeni ste po znatnoj ceni, krvlju Isusa Hrista i u tačno određenom cilju. Ako se pojavit ćete jednostavno početi da radite a da prethodno ne saznate šta se od vas zahteva. Zašto na tome insitiramo u svom životu? Jeste li pomicali da zatražite od Boga da vam pokaže šta On želi da činite? Doduše, odgovor će vas možda iznenaditi, ali jedini način da budete dobar pristav života koji vam je On dao jeste da priznate da je On vaš tata.

**Konačno, ako sve ide
kako treba – dobre
ocene, dobra plata –
lako je pomisliti kako
je sve pod našom
kontrolom.**

Patris Jork, Edmonton, Alberta, Kanada

* Paul E. Miller, *Love Walked Among Us: Learning to Love Like Jesus* (Carol Stream, Ill.: Tyndale House Publishers, 2014), chap. 11.

Pristavska služba (2. Mojsijeva 34,6.7; Jovan 3,16)

Pristavska služba je upravljanje raznim resursima. To je preuzimanje odgovornosti i primena veštine, talenata, stručnosti da bi se posao sjajno obavio. Mi smo svakodnevno pristavi u raznim svojim ulogama, kao profesionalci, muškarci, žene, prijatelji i članovi porodice. U stvari, mi provodimo ogromnu količinu vremena od najranijeg detinjstva do ranih ili poznih dvadesetih ovlađavajući školskim ili stručnim znanjem, kako bismo zaista uživali u onome što volimo da radimo. Zašto? Zato što volimo ono čega smo se latili. Ljubav je oznaka naših postupaka; ona je takođe temelj pristavske službe.

**Ljubav je oznaka
naših postupaka;
ona je takođe temelj
pristavske službe.**

***Ljubav kao oznaka pristavske službe
(Luka 16,13; Jovan 5,19.30)***

Istinska služba pristava proističe iz ljubavi prema Bogu. Kad nekog ili nešto volimo, onda smo uvek posvećeni toj osobi ili toj stvari. Silno volimo radost koja nastaje iz te interakcije. Provodimo svoje vreme da bismo više saznali

i naučili o toj osobi ili stvari. Mi se dajemo „Jer Bogu tako omilje svijet da je... dao“ (Jovan 3,16). Bog je dao sebe svetu da bi nam pokazao šta je stvarna pristavska služba. Isto tako, mi smo pozvani da dajemo sebe Bogu i svetu. On nam je pokazao kako da služimo. Svakoga dana, Isus bi se savetovao sa svojim Ocem. „Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe“ – to je bila Njegova stalna izjava. Svakoga jutra, ustajao je rano da bi razgovarao sa svojim ocem i da bi učio od Njega. Građenje odnosa sa Bogom Ocem bilo je nešto ključno u Isusovoj službi kao pristava. Isto tako, i mi bi trebalo da provodimo vreme sa Bogom da bismo više saznali o Njemu i uključili se u istinsku pristavsku službu, što je najuzvišenije obeležje službe.

***Poznavanje srca Božjeg u pristavskoj službi
(O Jovu 38; Psalm 50,10; Jovan 10,10; 1. Jovanova 2,15)***

Poznavanje srca Božjeg učiniće pristavsku službu daleko prijatnijom jer ćemo znati kako da Mu ugodimo. Kad se Bog dao svetu, On je dao celog sebe kao žrtvu. On je prema čovečanstvu ispoljio duboku ljubav da bismo mi mogli imati život, i to u izobilju. On je stvorio svet i sve u njemu da bismo mi u tome uživali. Stvari ovoga sveta nisu načinjene da ih obožavamo. „Ne ljubite svijeta ni što je na svijetu. Ako ko ljubi svijet, nema ljubavi očine u njemu“ (1. Jovanova 2,15). Stvari ovoga sveta su samo sredstva da Bogu odamo slavu. Kad svakodnevno budemo rasli u razumevanju dubina Božje ljubavi, onda će i naša pristavska služba biti istinska i živa.

Pristavska služba – Talenti na delu (Matej 25,24-28)

Dobro znamo priču o talantima. Sluga koji je sakrio svoj jedini talanat označio je ovako svog gospodara: „Tvrđ čovjek: žnješ gdje nijesi sijao, i kupiš gdje nijesi vijao“ (24. stih). To je bilo njegovo viđenje i razumevanje gospodarevog karaktera. Ipak, kad pobliže analiziramo priču, opisani gospodar je Bog. Kako to da naš Bog pun ljubavi bude predstavljen kao „tvrd čovjek“? Čak i u našem sadašnjem društvu, mnogi ljudi još uvek imaju takvu sliku o Bogu u svom umu. Da li mi stvarno koristimo svoje talente da društvu u kome živimo kažemo ko je zaista Bog? Da li smo provodili dovoljno vremena da upoznamo Boga kako bismo mogli da sa drugima podelimo svoje lične susrete s Njim?

Biblija kaže u Otkrivenju da će sveti pobediti rečju svog svedočanstva. Građite svoje svedočanstvo kroz lično druženje s Bogom. Pristavska služba odnosi se na našu celokupnu ličnost – naše vreme, talente, novac i imovinu. Sve to treba da bude upotrebljeno u službi da bi se Bog predstavio svetu. Provodite svoje vreme sa Bogom i stavite svoje talente u pokret.

Pristavska služba – Kako svetliti

(5. Mojsijeva 10,14; 1. Korinćanima 6,19.20)

Lako je govoriti o pristavskoj službi, ali isto je tako važno znati kako treba postupati da biste bili odličan pristav. To najpre mora početi u srcu, putem razvijanja odnosa sa Bogom. Onda će biti lakše poznavati Njegov glas i slušati Njegova svakodnevna uputstva za vas. Zatim nastupa vreme za akciju. Budite ono što jeste; svetlite svojim darovima, talentima i karakternim crtama koje vam je Bog dao. Vaš „input“ mnogo znači u ovom svetu. Ako sebe ne dajete, izgubiće se svetlost koju treba preneti svetu. Činite ono što možete, tamo gde možete, onim što imate. Nadite takođe vremena da negujete i razvijate svoje veštine. Delite svoje ovozemaljsko blago, kao što su novac i imovina – budite verni u desetku i odvajajte novac za dobrotvorne svrhe. Budite blagoslov drugima.

Bog nas silno voli (Psalam 33,6-9; Galatima 3,13; Kološanima 1,13;

1. Solunjanima 1,10; 1. Petrova 1,18; Jevrejima 2,14.15; Otkrivenje 1,5)

Pristavska služba je izlivanje srca u odgovoru na ljubav i lični odnos sa Bogom kome je stalo do nas. Mi tako dolazimo da prisnijeg i ličnog poznanstva s Njim; učimo da slušamo Njegov glas i da razumemo Njegove puteve. Počinjemo da ga silno volimo. Takva ljubav pokreće na izvršenje naloga iz Matej 28,19.20. Mi ćemo upotrebiti svoje darove, talente i osobine i zaista ići i naučiti „sve narode“.

ODGOVORITE

1. Na osnovu svog ličnog života pobožnosti, možete li stvarno reći da vas je Božja ljubav potpuno obuzela?
2. Pronadite dva načina da poboljšate svoju pristavsku službu.

Elejn Tompson, Edmonton, Alberta, Kanada

Hristos zahteva od svakoga od nas da bude veran pristav Njegovih dobara. Bog očekuje da budemo verni u svemu što nam je podario, ma koliko to bilo neznačno. Bog želi da kao Njegovi verni pristavi, posvetimo svaki aspekt svog života Njemu, budući da nas je „Hristos otkupio po cenu sopstvene krvi. On je platio otkup za naše izбавljenje, i ako želimo to blago, Bog nam ga besplatno daje.“

„Koliko si dužan gospodaru mojojemu?“ (Luka 16,5) Nemoguće je to reći. Sve što imamo, od Boga je. On stavlja ruku na našu imovinu, govoreći: „Ja sam zakoniti vlasnik čitavog svemira; ovo su moja dobra. Posvetite meni desetke i darove. Kad ih donosite kao znak svoje odanosti i potčinjivanja mojoj suverenosti, moji blagoslovi će uvećati vašu imovinu i imaćete svega u izobilju.“

Bog stavlja na probu svaku dušu koja tvrdi da veruje u Njega.

Bog stavlja na probu svaku dušu koja tvrdi da veruje u Njega. Svima su povereni talanti. Gospod je dao ljudima svoja dobra da njima trguju. Učinio ih je svojim pristavima i dao im u svojinu novac, kuće i zemlju. Sve to treba smatrati Gospodnjom imovinom i upotrebiti je za unapređenje Njegovog dela, za izgradnju Njegovog carstva u ovom svetu. Tragajući Gospodnjim dobrima, moramo tražiti od Njega mudrost, kako ne bismo Njegovu svetu imovinu koristili da proslavimo sebe ili da udovoljavamo sebičnim pobudama. Veličina poverenih dobara je različita, ali oni koji su dobili najmanje darova ne smeju pomišljati da ništa ne mogu preduzeti zato što im je talatan mali.

Svaki hrišćanin je pristav kome je Bog poverio svoja dobra. Imajmo na umu reči: „Od pristava se ne traži više ništa, nego da se ko vjeran nađe“ (1. Korinćani-ma 4,2). Nastojmo da ni u čemu, ni najmanje, ne zakidamo Boga, jer to pitanje mnogo šta obuhvata.“*

Hristos govori svakom ljudskom biću da obrati pažnju na Njegov poziv na pristavsku službu. Matej 25,21 beleži svedočanstvo o vernom sluzi, koje je izrekao njegov gospodar za dobro obavljen posao. Ovaj biblijski izveštaj je živi primer koji nam je ostavljen za ugled kako bismo pristavsku službu učinili sa-stavnim delom svog života.

ODGOVORITE

1. U čemu bi se ogledala razlika da ste vlasnik, a ne pristav?
2. Koji je najbolji način da savladate sebičnost i budete verni pristavi?
3. Čiji smo mi pristavi i kome služimo? Bogu ili novcu?

Džejms Garang, Edmonton, Alberta, Kanada

* Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol 9, p. 245-246.

BOG KOJI SE STARA

DOKAZ (5. Mojsijeva 8,18; 10,14; Luka 12,13-21)

Ut

Jedan važan kulturni scenario u drevnom mediteranskom svetu bilo je verovanje da su fizički resursi ograničeni i da se ne šire.* To gledište o ograničenim i tačno određenim resursima dovelo je do dva opšta stava u odnosu na materijalna dobra.

1. Želja da se podeli sa onima koji nemaju, naročito sa siromašnima i ranjivima (5. Mojsijeva 15,7-9).

2. Želja da se bogatstvo po svaku cenu sabira i gomila (Luka 12,13-21).

Lukino Evandelje, koje se ponekad naziva Evandelje siromašnih, iznosi snažno učenje o ispravnom stavu prema materijalnim dobrima. U Luki 12,13-21, Isus podseća mnoštvo da je život više od ogromne imovine, pričajući im parabolu o bogatom farmaru. Isus ga naziva bezumnikom zato što on gomila umesto da deli svoje bogatstvo. U celom Lukinom Evandelju, ljudi se pozivaju da odustanu od posedovanja materijalnog (videti Luka 3,10-14; 13,25-33; 18,18-23). Zahtev da se odustane od materijalnih dobara ne dolazi otuda što je bogatstvo loše samo po sebi. Taj zahtev treba da proveri jedan osnovni princip – da li je želja za novcem jača od čežnje za Bogom?

Luka unosi ideju o Bogu i novcu u još jedan značajan princip – da je Bog vrhovni staratelj. I Magnifikat (Luka 1,46-56) i Benediktus (Luka 1,67-79) ističu Boga koji obezbeđuje spasenje i sve održava. Suština hrišćanske pristavske službe jest da sve pripada Bogu. Gospod govori drevnom Izraelu da zemlja i nebo pripadaju Njemu. Deljenje naših sredstava je dakle pokazatelj našeg uverenja da je Bog taj koji se stara. Tendencija gomilanja ne ukazuje samo na nedostatak vere u Boga koji sve obezbeđuje, nego i na nezdravu vezanost za imovinu koja neće trajati.

Peta Mojsijeva iznosi još jedan elemenat ljudske vezanosti za materijalne stvari, kako se to vidi kod Luke. Postoji sklonost da se zaboravi na Božje proviđenje. U 5. Mojsijevu 8,18, Gospod traži od naroda da se seća da im On daje snagu da rade i zarađuju bogatstvo. Kad imamo na umu da je Gospod Stvoritelj, Vlasnik i Održavalac, to nam pomaže da regulišemo svoj stav u odnosu na ovozemaljsku imovinu. Mi ne pravimo idole od novca i materijalnih stvari. Ma koliko mi cenili ono što imamo, odnos sa Bogom punim ljubavi daleko je značajniji.

Čak i u društvu sa ograničenim resursima, vernik nema problema da deli sa drugima. Naša pristavska služba je rezultat prepoznavanja da Bog sve obezbeđuje. Sve što posedujemo, iako možda vredno, jeste privremeno. Naša je želja ne da sabiramo bogatstvo, nego da budemo čvrsti u Bogu koji se stara o svim našim potrebama.

ODGOVORITE

1. Kako priznanje da je Bog Tvorac i Vlasnik svega utiče na vaše izbore u vezi sa upotrebotom vaše imovine?

2. Kako procenjujete svoj stav u odnosu na novac i materijalne stvari?

Rendi Goldsan, Elkins Park, Pensilvanija, SAD

* Bruce J. Malina, *The New Testament World: Insights from Cultural Anthropology* (Louisville, Ky.: Westminster John Knox press, 2001), pp. 108-118.

PRISTAVSKA SLUŽBA U OBLASTI NAŠIH FINANSIJA

PRIMENA (5. Mojsijeva 10,14; Psalam 51,10; 1. Korinćanima 6,19.20)

Novac kao da je tabu tema u mnogim crkvama, ali ja smatram da je finansijski prosperitet veliki blagoslov kad se upotrebi Bogu na slavu. Ako kao pristavi tako upravljamo svojim finansijskim sredstvima da to služi na blagoslov drugima, to takođe predstavlja blagoslov za Boga; On blagosilja one koji su verni u onome što im je dato i dokazuju da su dobri i pouzdani pristavi. Evo nekih načina na koje možemo u praksi vršiti pristavsku ulogu u oblasti finansija:

Molite se za ispravno srce i način mišljenja i postupanja. „Učini mi, Bože, čisto srce, i duh prav ponovi u meni“ (Psalam 51,10). Jedna od prvih stvari koje treba da učinimo jeste da budemo pravi pred Bogom i ispoljavamo ispravan stav u pristavskoj

službi kad je reč o našem novcu. Novac predstavlja sredstvo koje možemo upotrebiti da unapredjujemo Božje carstvo i blagosiljamo druge.

**Ako kao pristavi tako
upravljamo svojim
finansijskim sredstvima
da to služi na blagoslov
drugima, to takođe
predstavlja blagoslov
za Boga.**

Vodite računa o svom budžetu i živite ispod svojih mogućnosti. Glavna vrednost u mom životu jeste da živim sloboden od dugova, a ako je to i vaš slučaj, onda je važno da se držite svog mesečnog budžeta i živite sa manje nego što možete sebi da priuštite, tako da jedan deo svojih finansijskih sredstava odvojite za štednju i

izvestan deo za davanje. Budite verni u pogledu resursa kojima ste blagosloveni.

„Otvorite“ kod sebe račun za razna davanja. Pored mesečnog desetka, predvidite izvestan iznos koji možete dati za druge projekte, misije, ili za pojedince u potrebi. Mi imamo divnu prednost da budemo Božji partneri u dovršenju Njegovog dela i ozbiljnu odgovornost da ono što nam je dato upotrebimo u tu svrhu. Bog blagosilja one koji daju, ali mi ne dajemo da bismo dobili blagoslove, mi dajemo kad imamo ispravan stav koji proističe iz obnovljenog srca.

Shvatite da vama ne pripada ništa od svega što imate. Mislim da je jedan od posebno oslobađajućih momenata koje sam iskusio, kad je reč o novcu, da ništa što posedujem nije moje; sve pripada Bogu. Njegovo je sve u svemiru, i On može da odluci šta će s tim činiti. Ako mi je Bog nešto poverio, to je sjajno! U isti mah, ako Bog odluci da mi to oduzme, i to je sjajno. Mi smo pristavi onoga što je Njegovo i zbog toga moramo shvatiti da je sve što imamo proizvod Božje dobrote i ljubavi.

Razmišljajte o sebi. Nadite vremena da razmislite o stvarima za koje ste emotivno vezani, pa bio to novac, materijalne stvari, aktivnosti, ili čak ljudi. Sve što dolazi ispred Boga u našem životu predstavlja idol i zauzima Božje mesto u našem srcu. Odvojte vreme da istražite svoje srce i zamolite Boga da vas očisti od bilo čega sa čim se borite.

ODGOVORITE

1. Zašto, po vašem mišljenju, mnogi hrišćani imaju tako negativan stav prema novcu?
2. Razmišljajte o svojoj emotivnoj vezanosti za novac ili materijalne stvari uopšte, i kako vas to sprečava da živite slobodno?

Mišel Solheiro, Edmonton, Alberta, Kanada

PRISTAVI DUHOVNOG RASTA

MIŠLJENJE (O Jovu 38,36)

Neki hrišćani misle da se pristavska služba jednostavno sastoji u vraćanju desetog dela Bogu. Međutim, Bog nas poziva da budemo verni pristavi u svim aspektima života, uključujući i rad na ličnom razvoju.

Svaki pojedinac je pozvan da neguje i upotrebljava svoje jedinstvene darove, talente i osobine. Uprkos tome što nam je poznat taj božanski nalog, mi kao hrišćani često zanemaruјemo da se posvetimo tom radu.

Neki hrišćani stvaraju nevidljive barijere sopstvenom rastu, jer ne umeju da razluče poniznost od inferiornosti, skromnost od straha, i neodlučnost od lenjosti. Mnoge crkve takođe ne uspevaju, jer stvaraju takvo okruženje koje rangira članove po hijeriji vrednosti i osobina dostoјnijih divljenja. Kad je to slučaj, sposobnosti i mogućnosti pojedinaca mogu prolaziti nezapažene pa čak i nazadovati sve dok ne budu sasvim oslabljene, izgubljene i zaboravljene.

Bibija nas poziva da ne dopustimo da nam se talenti umanjuju i nestaju u tami, nego da ih koristimo i gradimo dalje na njima. Parabola o talantima u Evandelju po Mateju 25,14-30 to veoma dobro ilustruje. U priči, gospodar poverava svakom slugi određena sredstva, ne dajući im mnogo uputstava kako da ih upotrebe. Zahvaljujući veri i kreativnosti, dvojica slugu preuzima rizik da upotrebni resurse i da ih sa zarodom vrati. Usled straha, a verovatno i lenjosti, treći sluga zakopava dobijena sredstva time što ništa ne radi. Parabola pokazuje da nas gospodar (Bog), kad negujemo svoje talente, čak mnogo više blagosilja.

Priča nas isto tako opominje da ne smemo propušтati prilike. Kad se gospodar vratio i suočio sa lenjim slugom, on predviđa za slugu život pun tuge. Mogli bismo to ovako protumačiti. Kad ne koristimo prilike koje imamo, rizikujemo da živimo životom osrednjosti, ne uspevajući da ispunimo planove koje Bog ima za nas. Prema tome, kad sledeći put budete razmišljali o službi pristava, mislite na jedinstvene lične osobine, veštine, sposobnosti, interesovanja i talente koje imate, i kako ih možete razvijati. Sem toga, molite se za veru i otvorena vrata tako da možete isputiti nameru koju Bog ima za vas.

ODGOVORITE

1. Šta nam tekst u Knjizi o Jovu 38,4-11 govori o poreklu naših sposobnosti i talenta?
2. Šta možete učiniti da vaša crkva postane takvo okruženje koje olakšava lični rast?
3. Šta nam to što je u paraboli o talantima izostalo gospodarevo uputstvo, govori o Božjem karakteru i o tome kako bi trebalo da koristimo svoje talente, interesovanja i osobine?
4. Više žena i muškaraca u Biblijii imali su dvostrukе ili višestruke sposobnosti (npr., David je bio car i pesnik). Šta nam to govori o tome kako bi trebalo da negujemo svoje darove?

Šona Spens, Edmonton, Alberta, Kanada

Pe

IZABERITE DANAS DA SVOJE VREME I NOVAC KORISTITE U SKLADU SA ONIM ŠTO GOVORITE

ISTRĀŽIVANJE (Jovan 3,16; 5,19; O Jovu 38,4-11)

ZAKLJUČAK

Bog nam je dao Isusov primer poslušnosti da bi nas ohrabrio da vidimo kako nas odnos s Njim, pun ljubavi, izgrađuje kao pouzdane pristave Njegovih darova. Isus je samo želeo da oponaša Očeve postupke i prizna sopstvenu bespomoćnost bez Očeve ljubavi (Jovan 5,19). Bog nas je isto tako voleo i pre nego što smo Ga uopšte upoznali, i zbog te beskrajne ljubavi „dao svog jedinorodnog Sina“ da umre za naše grehe, kako bismo mi mogli živeti. Ima li veće ljubavi od toga? Bog je naš Stvoritelj a Isus nam je uzor. Kad se usredsredimo na Njegovu ljubav, mi bivamo podstaknuti da postanemo poslušni pristavi za ovaj svet i resurse koje nam je On dao – ljudske, finansijske i materijalne.

RAZMOTRITE

- Isplanirajte dane zabavnih aktivnosti za oca-sina/majku-ćerku, u kontekstu Jovana 5,19: „Ja ne mogu činiti ništa sam od sebe, nego što vidim da Otac čini.“ Organizujte takve aktivnosti da očevi i sinovi / majke i ćerke mogu provesti dan zajedno, čega će se posebno sećati.
- Organizujte predstavljanje talenata u crkvi ili u omladinskom odeljenju. Mogli biste skupljati sredstva za lokalno dobrotвorno društvo. Počnite program čitanjem Mateja 25,24-28 i govorite o svojoj želji da svoje talente upotrebite tako da proslavite Boga.
- Napravite scenski prikaz za petak veče da biste pokazali povezanost između ljubavi koju Bog ima prema nama i našeg odgovora u vidu službe pristava. Mogli biste uzeti Jovan 3,16 kao moto za „davanje darova“.
- Pročitajte 1. Korinčanima 6,19.20 i provedite izvesno vreme u razmišljanju o aktivnim načinima da pokažete da je vaše telo hram Božji. Saradujte sa lokalnim omladinskim klubom da biste isplanirali dan o zdravom življenu uz igre, aerobik i druge aktivnosti.
- Prikupite odeću ili stvari za domaćinstvo da biste to donirali lokalnim dobrotвornim organizacijama. Recite im zašto ste odlučili da budete dobar pristav i da dobrovoljno provedete izvesno vreme sa njima.
- Razgovarajte sa odgovornim licem za održavanje parkova o tome kako bi vaša crkva ili grupa mladih mogla da deluje kao pristav za održavanje parkova ili očuvanje prirode u vašem mestu.

POVEŽITE

Zaharija 4,10; Luka 16,10-12.

Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 229-230 orig.

Max Lucado, *Cure for the Common life Living in your Sweet Spot, Chapter 13: „Trust little deeds“* (Nashville, TN: W. Publishing Group, a Division of Thomas Nelson Publishers, 2005).

Stefani Jamniuk, Manitoba, Kanada

Pouka 4

Od 20. do 26. januara 2018.

Izbeći puteve ovoga sveta

»Neće pomoći bogatstvo u dan gnjeva,
a pravda izbavlja od smrti...«

Ko se uzda u bogatstvo svoje, propašće;
a pravednici će se kao grana zelenjeti.«

(Priče Solomunove 11,4.28)

Su PRISTAVSKA SLUŽBA – NIJE LI TO VIŠE OD NOVCA?

UVOD (*Psalam 50,10; 119,11*)

Kad razmišljate o izrazu „pristavska služba“, koje se predstave javljaju u vašem umu? Ako ste poput mene, prva stvar koja mi pada na pamet jeste novac. Često čujemo kako treba da budemo pristavi svojih finansija, ali služba pristava obuhvata mnogo više. Prema onlajn rečniku *Merriam-Webster*, definicija pristavske službe glasi: „Aktivnost ili posao koji obuhvata zaštitu nečega ili odgovornost za nešto.“* Ako prihvativimo tu ideju, postoje mnoge stvari vredne da se o njima brinemo ili da ih štitimo.

Kakav je Božji karakter i kako mi postajemo dobri pristavi tog karaktera?

„Jer je moje sve gorsko zvijerje, i stoka po planinama na tisuće.“ Bog već poseduje sve, i to će nam dati kako bude smatrao da je za nas najbolje. Naš posao je da se staramo o svemu što nam On daje. U 1. Mojsijevoj nam se kaže da smo stvorenii po Božjem obličju. A pošto smo stvorenii po Božjem obličju, onda to znači da treba da ispoljavamo i Njegov karakter. Od svih stvari za koje smo zaduženi kao pristavi, najznačajnija je da budemo dobri pristavi Božjeg karaktera.

Kad zastanem da razmislim o tom važnom konceptu, setim se Psalma 119,11. Tu stoji: „U srce svoje zatvorio sam riječ tvoju da ti ne griješim.“ A da bih bio dobar pristav Božjeg karaktera, treba zapravo da shvatim šta Božji karakter obuhvata. Da bih to ostvario, moram da provodim vreme čitajući Božju Reč, jer se u njoj otkriva Njegov karakter. Mi smo pozvani da ispoljavamo Božji istinski karakter nasuprot sotoninim pokušajima da ga diskredituje; to je razlog zašto je tako bitno da razumemo kako smo pozvani da predstavljamo Njegov karakter i kakav je u stvari Njegov karakter. Ako smo načinjeni prema Božjem liku, onda se Božji karakter tako pokazuje da ga svi vide. Prema tome, pitanje glasi: Kakav je Božji karakter i kako mi postajemo dobri pristavi tog karaktera?

Tačno je da mi treba da budemo dobri pristavi svog vremena i novca, ali Bog od nas traži da budemo više od pristava materijalnih stvari; stoga ćemo ove sedmice istražiti kako da budemo dobri pristavi Božjeg karaktera u svim aspektima života.

Britni Džejms, Meridian, Misisipi, SAD

* *Merriam-Webster*, s.v., „stewardship“, accessed October 17, 2016, <http://www.merriam-webster.com/dictionary/stewardship>.

Postoji pokret koji u Sjedinjenim Državama sve više dobija na popularnosti, a naziva se „pokret za manju kuću“. Ljudi koji postaju deo toga, prodaju svoje stare kuće, pa ili grade ili kupuju novu kuću koja je mnogo manja od one ranije. Neke od tih „malih kuća“ su površine ispod 200 kvadratnih metara, za četveročlanu porodicu. Kako bi ostvarila tu promenu, porodica mora da proda, donira ili baci ogromnu količinu onoga što joj pripada. Za ono što zadrži, nova kuća iziskuje kreativnu upotrebu prostora kako bi se što bolje iskoristio.

Postoje dve glavne stvari koje se ostvaruju takvom promenom. Prvo, članovi porodice se zblizavaju, i drugo, ograničavaju posedovanje materijalnih stvari. Zbog toga ove porodice često ustanove da sada provode više vremena zajedno, i manje žele da kupuju najnovije i najveće proizvode, kao što su najnoviji TV ekrani, nameštaj i odeća. Porodice koje zagovaraju ovu promenu smatraju da su sada srećnije nego kad su živele u ogromnim kućama.

Razmislite o tome na trenutak. Kako bi izgledalo usisavati kuću od 600 kvadratnih metara u poređenju sa kućom od 200 kvadratnih metara? Kada to primenite na sitne stvari u svakodnevnom životu, dobijate mnogo više vremena za ono što je stvarno značajno. To takođe znači da je stres koji doživljavate brinuti se o kući i svemu što je u njoj, ili zbog držanja koraka sa najnovijim trendovima, uglavnom nestao. Zamislite duševni mir i slobodu koji dolaze kad se manje bavite nebitnim stvarima.

Kao pristavi Božjeg sveta, treba da se držimo tog obrasca. Ostavljujući po strani želju za materijalnim dobitkom, mi oslobađamo sebe da više vremena provodimo s Njim i jedan sa drugim. Jakov 1,21 kaže: „Zato odbacite svaku nečistotu i suvišak zlobe, i s krotošću primite usađenu riječ koja može spasti duše vaše.“ Ponekad, boreći se za materijalni uspeh, gubimo iz vida konačni cilj. Daleko je važnije poznavati Boga i služiti Mu nego ostvarivati svetovni lukanac i udobnost.

**Zamislite duševni
mir i slobodu koji
dolaze kad se manje
bavite nebitnim
stvarima.**

ODGOVORITE

1. Kako možete smanjiti potrebe u svom životu? Koje vam nebitne stvari oduzimaju suviše vremena i energije?
2. Kad biste mogli da okusite slobodu koja dolazi kad se rasteretite nebitnih stvari – kakav bi to ukus bio? Da li osećate glad za takvim ukusom?

Šon Hanson, Meridian, Misisipi, SAD

LOGOS (Prijče Solomunove 24,13.14; Jezekilj 36,26.27; Matej 7,7-11; Marko 11,24; Jovan 20,31; 1. Korinćanima 3,18-20; Galatima 3,28; Kološanima 3,2; 2. Timotiju 3,16)

Kao hrišćani mi treba da se razlikujemo od ljudi u svetu. Dok ostali služe sebi, mi bi trebalo da se žrtvujemo za druge. Dok je svet usredsređen na materijalni dobitak, mi bi trebalo da usmerimo svoj pogled na ono što je Božje i što treba da dođe. Međutim, to ide direktno protiv grešne ljudske prirode. U svojoj milosti i blagodati, Bog nam je ukazao na put kako da izbegnemo i napustimo običaje ovog sveta, koji su poput kaveza.

Gledajte gore (Galatima 3,28; Kološanima 3,2)

Tokom čitave istorije, ljudski rod je nalazio brojne metode za podele, zatvaranje različitih grupa u logore bez ikakve tolerancije, za sukobljavanja i borbe za prevlast. Takav mentalitet zasnovan je na sebičnoj želji da se bude bolji od drugih, kao i sklonosti da se krivica prebací na druge. Ta tendencija direktno potiče od pada ljudskog roda u Edemu, pa čak i prvobitnog Luciferovog pada. Sotona je žudeo za većom vlašću i autoritetom i optužio Boga da je tiranin. Eva je bila iskušana mišlju da će postati kao Bog kad pojede zabranjeni plod, i oboje su, i ona i Adam, pokušali da prebace krivicu za svoj greh na drugog.

Bog želi da njegov narod bude ujedinjen. A to je moguće ostvariti jedino ako vreme provodimo s Njim – dopuštajući da Njegova priroda savlada grešnu ljudsku sklonost ka podelama. Kao Hristovi učenici, moramo biti nalik Njemu. Kad provodimo vreme sa Isusom i s Njim izgrađujemo odnos, Njegova sila nas menja. Kad smo povezani s Njim, nema potrebe za podelama jer smo „svi jedno u Hristu Isusu“ (Galatima 3,28). Kad gledamo u Njega, gledamo u ono „što je gore, a ne što je na zemlji“ (Kološanima 3,2).

Udžbenik (Jovan 20,31; 2. Timotiju 3,16)

Pod uticajem greha, obmana je uveliko postala opšta pojava. Sotona je obmanuo izvestan broj anđela i smicalicama naveo Evu da pojede zabranjeni plod. Vlade i upravitelji pokušavali su da prevare svoje podanike, i danas postoje čitavi sistemi i programi u tu svrhu. Eufemizmi propagande prekrivaju pravu istinu da su takve metode pokušaj manipulacije. Sotona to koristi da bi diskreditovao Boga i oslabio veru i nadu.

Da bi nam omogućio izlaz iz svega toga, Bog nam je dao svoju pisano Reč. Pavle u 2. Timotiju 3,16.17 ističe: „Sve je pismo do Boga dano, i korisno za učenje, za karanje, za popravljanje, za poučavanje u pravdi, da bude savršen čovjek Božij, za svako dobro djelo pripravljen.“ Učite se istini o Bogu „da vjerujete da Isus jest Hristos sin Božij, i da vjerujući imate život u ime njegovo“ (Jovan 20,31). Božja reč neutrališe sotonine obmane.

Oslobodenje od stresa (Matej 7,7-11; Marko 11,24)

U celom Svetom pismu i tokom čitave istorije nalazimo da je sotona činio sve moguće napore da uništi veru u Boga. Najveća laž koju je pokušao da pri-

kaže kao istinu jeste da se Bog ne stara o nama i da zloupotrebljava autoritet koji ima. Biblija to opovrgava. Isus je govorio da je Bog ljubav, i da je voljan, da želi da daje. Pošto je On savršeni Bog ljubavi, ta želja je daleko jača od želje koju je čovek ikada imao. Sve što je potrebno jeste molitva vere, i da dozvolimo da On pokaže svoj istinski karakter (Matej 7,11; Marko 11,24). Isus je pokazao čovečanstvu da sotona nije bio u pravu, da je ljubav najbolji put i da se svima upućuje poziv da Mu se vrate.

Kad nađe iskušenje da posumnjamo, molitva je najsnažnija odbrana. Molitva donosi smirenost duha, otklanjajući nespokojsvo i bes. Ona povezuje vernika sa Božanstvom, obnavljajući pouzdanje i veru. Ceo svet samo prebrojava beskrajne zločine, uvrede i padove, ali zahvaljujući životu molitve, takav način razmišljanja ne predstavlja prepreku za istinskog vernika i sledbenika Isusa Hrista.

**Sloboda izbora (Prijče Solomunove 24,13.14;
1. Korinćanima 3,18-20)**

Skoro svako od nas video je na televiziji neku reklamu. Drečavih boja, privlačnu za oko, koja pokušava da ubedi kupca da nabavi ono što se nudi. Međutim, te reklame retko kazuju celu priču. Ističu se najbolji aspekti proizvoda, dok se loše strane prečutkuju. Isto se to događa i u današnjem društvu. Postoji uvek zapažena potreba da se stavi maska, tako da drugi ljudi vide samo ono što je poželjno. Osobe koje su naučile kako da igraju tu igru smatraju se mudrim.

Ali to nije Božji način. Pretpostavljena mudrost ljudskog roda u stvari to nije. „Jer je premudrost ovoga svijeta ludost pred Bogom“ (1. Korinćanima 3,19). Kad se vernik pouzda u Božju mudrost, sve maske i iluzije greha pokazuju se onakvima kakve su zaista. Umesto da ga poneše vihor tobožnjih izbora ovog sveta, vernik će uvideti da su oni lišeni svake prave vrednosti. On će imati slobodu da izabere ono što zaista nešto znači.

Njegovom snagom (Jezekilj 36,26.27)

Ma koliko to čovek pokušavao, nemoguće je slediti Boga. Sve što se traži u Pismu, sve što se očekuje od nekog ko je istinski obraćen, izvan je svakog dosega – ljudskog dosega. Jedino se u Bogu nalazi snaga da budemo slični Njemu. Biti svakodnevno sa Isusom, razumeti Bibliju, moliti se s verom i imati božansku mudrost – sve se to događa jedino kroz Njega. „I daću vam novo srce, i nov ću duh metnuti u vas, i izvadiću kameno srce iz tijela vašega, i daću vam srce mesno. I duh svoj metnuću u vas, i učiniću da hodite po mojim uredbama i zakone moje da držite i izvršujete“ (Jezekilj 36,26.27). Bekstvo iz kaveza ovog sveta moguće je samo uz pomoć Svetog Duha.

ODGOVORITE

1. Iz kog dela ovog skrhanog sveta treba da pobegnete?
2. Kako možete izbeći pokušaj da pobegnete na svoju ruku ?
3. Da li verujete da će vam Bog doneti istinsku slobodu?

**Bekstvo iz kaveza
ovog sveta moguće
je samo uz pomoć
Svetog Duha.**

Kupili smo svoja prva kola dok smo bili na koledžu. Stigla su sa svežim vazduhom (razbijen prozor) i „zvučnim sistemom“ za obaveštavanje o stanju vozila (čulo se škripanje, dakle, trebalo je zameniti amortizere). Dva siromašna studenta koji su se upravo venčali upustili su se u nešto što je podrazumevalo vlasništvo nad jeftinim polovnim kolima, staranje o njima i održavanje.

Kola su izdržala samo nekoliko godina, i Bog nas je na neki način postavio na mesto gde je bilo moguće dobiti naše sledeće transportno sredstvo. Lako je

bilo shvatiti da ne bismo vozili kola na svom imenu, sa pravom svojine, da Bog nije bio uključen u sve to. Zaista Bog je vlasnik svega. Mi smo samo pristavi kojima je poverena Njegova svojina. Kad zaboravimo tu istinu, bivamo uhvaćeni u zamku materijalizma i gubimo svoju slobodu.

„Dobročinstvo je deo poslušnosti prema Bogu. Kako stojite u tom pogledu? Da li činite sve ono što je Bog obznanio da vam je dužnost?

Vi ne možete, pored Boga, biti i vlasnik i pristav svojih prolaznih dobara. Bog je vlasnik, a vi pristav. Blagodat koja obraća čovekovu dušu obraća i njegov džep; kad je duša spasena, ona je spasena i od ljubavi prema svetu. Otuda bi sva prolazna dobra trebalo posvetiti onome što Bog želi da s njima činimo. 'Koji dakle ima bogatstva ovoga svijeta, i vidi brata svojega u nevolji i zatvori srce svoje od njega, kako ljubav Božija stoji u njemu?' (1. Jovanova 3,17) Avaj! Nije čudo što se mnogi žale: 'Ja nisam sloboden'. Umesto da imaju u sebi 'izvor vode koja teče u život vječni', oni 'iskopaju sebi studence ispronaljivane, koji ne mogu da drže vode' (Jeremija 2,13). Čitaoče, ako nisi sloboden, zatvori putotine u svojoj duši, i onda ćeš ustanojiti da te je 'sila Božija vjerom sačuvala za spasenije' (1. Petrova 1,5). Sledite Hrista i onda nećete hodati u tami, nego ćete imati svetlost života. Poštujte Boga i on će poštovati vas darujući vam mir, radost, svetlost, život i slobodu.“*

1. Da li koncept da ne možete biti i vlasnik i pristav donosi osećaj olakšanja – shvatanje da zapravo Bog nosi teret – ili u vama ostavlja želju da nešto od onoga što posedujete bude izuzeto od tog principa?
2. Da li postoje neka vaša „prolazna dobra“ koja ste zadržali, ne prepustajući ih Bogu, punopravnom vlasniku? Šta bi bilo potrebno da ih predate Njemu na upotrebu?

Šeron Ljukert, Meridian, Misisipi, SAD

*Ellen G. White, *Adventist Review and Sabbath Herald*, September 26, 1865, p.134.

KAKO MOGU DA VAM POMOGNEM?

PRIMENA (Matej 19,26; 20,27.28; Rimljanima 14,12)

Sr

Poslednjih nekoliko godina ne nosim više jednu plavu majicu. Nije bila iscepana. Nije bila isflekana, nije bila ni suviše velika ni mala. Problem se ogledao u tome što je to bila Volmart majica. Izgledalo je da skoro svaki put kad idem tamo da kupujem, neko počne da mi postavlja pitanja, kao ono koje sam imao odštampano na leđima. „Kako mogu da vam pomognem?“ „Da li znate gde je _____?“ Smatraljući da je i to deo mojih dužnosti kao dobrog pristava finansijskih sredstava koja je Bog obezbedio za moju porodicu, pokušavam da uštendim novac kupujući u prodavnicama sa nižim cenama, ali počeo sam da mislim da će možda otići u krajnost pokazujući ljudima gde je ono što traže, jer sam tamo odveć često.

To me je ipak nateralo na razmišljanje. „Nije li to zapravo služba pristava? Nesebičnost?“ „Svet“ bi želeo da kažemo: „Kako mogu da pomognem sebi? Kako da izvučem najveću korist?“ Ako prestanemo da postavljamo takva pitanja, to će nas oslobođiti da bismo mogli živeti praktičnim svakodnevnim životom i govoriti: „Kako vam mogu pomoći da upoznate mog Isusa?“ U našim mislima će se sasvim nesvesno javljati pitanje: „Kako vam mogu pomoći?“

Uložite vreme u razvoj zdravih odnosa. Vreme je jedan od najvrednijih resursa koje imamo, ali je konačno. Odveć je lako dopustiti da u životu budemo uhvaćeni u zamku da se sve okreće oko nas samih. Pronadite pojedince na čiji život možete uticati u pozitivnom smislu i usredsredite se na njih.

Analizirajte svoje navike u pogledu sveukupnog zdravlja, zasnovane na ovom pitanju. Kad je bilo koji aspekt našeg zdravlja – mentalni, fizički, emocionalni – izvan ravnoteže, Isus neće moći uspešno da nas upotrebi da bismo bili blagoslov za one oko nas. Počnite da ovu oblast posmatrate kao Božji dar, a ne kao nešto što radite samo za sebe. Ovo postaje još bitnije ako stupite u brak i osnujete porodicu.

Donosite takve odluke u pogledu finansija da to bude nekome na blagoslov. Prvi članovi adventističkog pokreta živeli su životom kakav većina od nas ne može ni da zamisli. Bili su krajnje skromni, i to ne samo da bi uštedeli nego da što više sredstava ulože u delo kako bi se ubrzao Isusov povratak. Da li i mi imamo isti žar? Šta nam o tome govore naše navike u vezi sa trošenjem novca?

Imajte na umu da je Bog kome služimo Bog koji nema granica. Sviše često nismo voljni da mu predamo sva svoja sredstva na upravljanje, zato što mislimo da je izvor ograničen. Nastojte da Ga vidite onakvim kakav On jeste – kao Onoga kroz koga „je sve moguće“ (Matej 19,26).

U našim mislima će se sasvim nesvesno javljati pitanje: „Kako vam mogu pomoći?“

ODGOVORITE

1. Koje su neke od situacija kada ste bili ograničeni u svojim mogućnostima da nešto učinite, zato što pristavsku službu niste obavljali kako treba?
2. U kojim oblastima svog života imate ubeđenje od Boga da vam je neophodna Njegova pomoć da kao pristav razvijete bolju službu?

Karl Ljukert, Meridian, Misisippi, SAD

Kao hrišćani, bivamo ohrabreni da verujemo i da se vežbamo u veri. Rečeno nam je da možemo i planine da premeštamo ako budemo imali veru veličine gorušičinog zrna. Međutim, mi retko pomišljamo da se ta važna istina odnosi i na nas same. Živimo svoj život od dana do dana, brinući se o manjim ili većim problemima, i zaboravljamo šta znači imati veru – veru poput Avrama, Solomuna, Isaka i ostalih. Retko uzimamo u obzir da bismo i mi mogli imati takvu veru.

U subotnoj školi učimo šta je vera i koliko nam je neophodna, ali se obično ne usredsređujemo na to kako da je primenimo. Ona se uvek definiše kao

nešto što nam je potrebno, ali nikada nismo sasvim sigurni kako da je koristimo. Prema definiciji, vera je verovanje u nešto što ne možemo da vidimo. Ipak, mislim da je ona i više od toga. To je verovanje da čak i ako ne možemo da vidimo Isusa, ili sagledamo budućnost koja nam je obećana, ukoliko imamo vere, u stanju smo da premeštamo planine. Bez obzira da li je vaša planina fizičke prirode ili samo metafora, zavisno od perspektive, rešenje je uvek isto: vera.

Vera je ono što nam daje osnovu za naše verovanje u krst, spasenje i samog Isusa. Vera nam obznanjuje da premda ne možemo videti nevidljivo, ipak možemo osetiti ono što nam vera daje da osetimo. Osećamo nadu. Vidimo kako se pred nama otvaraju mogućnosti, a naše molitve bivaju uslišene. Vidimo kako život naše porodice i prijatelja postaje bolji. Vidimo kako naša društvena zajednica raste, a crkva napreduje. Kad veru obuhvatimo svojom perspektivom, stvari idu nabolje. Vera je ono što nas navodi na ubeđenje da smo zaista slobodni i otkupljeni, da je Bogu sve moguće.

Verom znamo da je svemir stvoren i da sve stvoreno pripada Bogu. Verom znamo da treba da se staramo o zemlji i stvorenjima na njoj. Služba pristava iziskuje veru. Verom dobijamo Božje odobravanje. Nevidljivo se shvata verom i naša vera nam to shvatanje čini stvarnjim. Vera je ono što nas dovodi bliže Bogu. Kad Ga potražimo verom i ispoljimo pouzdanje, znamo da smo izbavljeni. Vera je most između nas i Boga.

ODGOVORITE

1. Kako možete imati više vere u svom životu?
2. Zašto je vera tako značajna u Bibliji?

Čiroki Norvel, Džeferson, Teksas, SAD

ZAKLJUČAK

Najvažniji način da ostanemo u saglasju sa Hristom a ne sa svetom jeste da budemo valjan pristav dobara koja su nam data. Jedan od glavnih darova je naše vreme; vreme je dar koji, pošto se potroši, ne može da se vrati ili obnovi. Stoga je krajnje bitno da naučimo da ispravno upravljamo svojim vremenom. Način na koji koristimo svoje vreme pokazuje šta je to što vrednujemo, dubinu našeg odnosa sa Bogom i želju da odslikavamo Njegov karakter. Pogledajte svoj kalendar i utvrdite na šta odlazi najveći deo vašeg vremena.

RAZMOTRITE

- Molite se da utvrdite šta bi trebalo ukloniti iz vašeg rasporeda kako biste imali više vremena za svoje prioritete.
- Napravite kolaž da biste predstavili Božji karakter.
- Isplanirajte dan koji će ostati zapamćen po tome što ćete kao dobar pristav urediti neki bitan odnos u svom životu.
- Ustanovite koliko vremena trošite na razne aktivnosti u toku dana i napravite grafikon koji to predstavlja, a onda još jedan grafikon koji bi prikazivao kako biste voleli da trošite svoje vreme.
- Istražite načine kako biste mogli da služite drugima koristeći različite prilike koje vam se ukazuju u vašem gradu.
- Pratite kako trošite svoj novac i preoblikujte budžet tako da možete više davanati.
- Pročitajte neku knjigu o ispravnom upravljanju vremenom.

POVEŽITE

Psalam 34,1; 50,10; 119,11.

Ellen G. White, *Counsels on Stewardship*.

Tommy Barnett, *The Power of a Half hour*.

Mišel Solheiro, Edmonton, Alberta, Kanada

Pouka 5

Od 27. januara do 2. februara 2018.

Pristavi posle Edemskog vrta

»Nego kako nas okuša Bog
da smo vjerni da primimo jevanđelje,
tako govorimo, ne kao ljudima ugađajući
nego Bogu koji kuša srca naša.«
(1. Solunjanima 2,4)

Šta bi vas više usrećilo – više novca ili više vremena? U jednoj skorašnjoj studiji ovo pitanje je postavljeno ljudima (bilo ih je 4.400 na broju), različitog starosnog doba, visine prihoda i zanimanja. Grubo procenjeno, 65% ispitanika je odgovorilo: „Više novca“.

Dva profesora koja su uradila anketu proučavala su zatim nivoe sreće i zadovoljstva životom u celoj grupi od 4.400 ispitanika. Pogodite koja je grupa ispala mnogo srećnija od druge? Ljudi koji su izabrali više vremena bili su, u proseku srećniji od onih čiji je izbor bio – više novca.*

Ispada da je „više novca“ pogrešan izbor, ali to je izbor kojim se najviše kusamo.

Kad neko počne da govori o pristavskoj službi, neki od nas kao da misle da to znači: „Crkveni ljudi traže novac“. Prema tome, ako je naša osnovna želja da imamo više novca, možda nećemo biti baš najsrećniji kad se neko pojavi i zatraži da se odvojimo od njega. U ovom tromesečju učimo da je služba pristava širi koncept o našoj Bogom danoj odgovornosti u životu. Kao ljudska bića, mi smo automatski pristavi onoga što dobijamo u životu, a to su vreme, sposobnosti, bogatstvo, prilike, imovina, čak i evanđelje. Ove sedmice proučavamo koje su naše posebne odgovornosti u vezi s tim resursima, u sadašnjem grešnom svetu.

Kad se prvi put susretnemo sa Bogom i primimo spasenje kroz Isusa, osetimo povodom toga veliko uzbuđenje. Otpočinjemo večni život. Bog nas prima u svoju porodicu. On nas voli više nego što možemo da zamislimo. Tada neke od naših ranijih životnih prepostavki dolaze u sukob sa porukama koje nam Bog daje u Bibliji. Naše stare vrednosti i prepostavke ne slažu se sa Božjom perspektivom.

Ko ste vi u ovom svetu, po sopstvenom osećaju? Šta posedujete? Šta želite? Da li bi trebalo o nečemu da se starate? Da upravljate svojim mogućnostima? Čime se rukovodite u svojim odlukama i postupcima?

Postoji nešto što se nije izmenilo posle greha: Bog je još uvek vlasnik svega. Sve je Njegovo, a mi smo Njegov narod. Jedna od posledica greha je i to što sotona ubediće lude da oni sve poseduju i da mogu i da bi trebalo da dobijaju sve više, na račun drugih. Kako stoji stvar s hrišćanima? Šta je s vama? Istražimo taj problem!

Tim Lejl, Silver Spring, Merilend, SAD

**Grubo procenjeno,
65% ispitanika je
odgovorilo: „Više
novca“.**

* Hal. E. Hershfield and Cassie Mogilner Holmes, „What Should You Choose: Time or Money?“ New York Times, accessed October 17, 2016, http://www.nytimes.com/2016/09/11/opinion/sunday/what-should-you-choose-time-or-money.html?utm_source=pocket&utm_medium=email&utm_campaign=pockethits&_r=0.

Odgovornosti pristavske službe

Premda većina nas posmatra pristave kao sluge koje se staraju o domaćinstvu, izraz „pristav“ upotrebljava se u Bibliji u širem značenju. Kao takvi, pristavi mogu biti vođe, sluge ili čuvari znanja. Oni nadgledaju ljudе, stvari, svojinu ili informacije. Osmotrićemo različite aspekte odgovornosti pristavske službe, koji se pominju u Bibliji.

Pristavi u Starom zavetu (1. Mojsijeva 43,19; Nemija 5;

1. O carevima 16,9; Isaija 22,14-18)

Većina pristava u Starom zavetu pominje se jednostavno bez mnogo drugih informacija (1. Mojsijeva 43,19; 44,1.4; 1. O carevima 16,9; Isaija 22,14-18). Međutim, imamo nekoliko izveštaja o vođama koji su shvatili da su narodni pristavi čak i ako nisu bili naimenovani za pristave u domaćinstvu (Mojsije, David, itd.).

Nemijina životna priča dokazuje tu činjenicu. On je bio upravitelj Jude u periodu kada se treći talas izgnanika zajedno s njim vratio iz Vavilona u Jerusalim.

Pristavi mogu biti vođe, sluge ili čuvari znanja.

Bio je pristav cara Artakserksa, koji ga je naimenovao da kao upravitelj služi u zemlji Izraela. Nemija je ozbiljno shvatio svoju ulogu pristava za narod i zemlju. Kad su ljudi dolazili k njemu žaleći se na ugnjetavanje koje su podnosili, on nije samo prelazio preko toga kao da je u pitanju normalna sudbina siromašnih.

Nije se bojao da situaciju iznese pred vođe i bogataše u zemlji, jasno im ukazujući da nisu valjani pristavi i da ne brinu o onima koji imaju manje sreće od njih.

Nemija je naglašavao „bratstvo“ (5,8) i, kao pristav svog naroda, radije daje nego da uzme čak i ono što mu je punopravno pripadalo kao plata za posao (5,14-18). Nemija se očigledno više brinuo o narodu nego o svom položaju.

Pristavi u Novom zavetu (Luka 12,35-48; 16,1-15;

1. Korinćanima 4,2; Titu 1,7)

Ovi novozavetni tekstovi naglašavaju vernost Bogu u našim svakodnevnim aktivnostima. Kao pristavima vremena, novca, resursa i ostale imovine ljudi, nama je data ogromna odgovornost. Zapanjujuće je da nam Bog poverava toliko mnogo kad većina čovečanstva loše upravlja onim o čemu treba da brine po Božjem nalogu.

Međutim, pomenuti stihovi podsećaju nas da ćemo konačno biti pozvani da položimo račun o tome da li smo odgovorno ili neodgovorno upravljali Njegovom svojinom. On kaže: „Kome je god mnogo dano mnogo će se iskati od njega; a kome predaše najviše najviše će iskati od njega“ (Luka 12,48). Isto tako otrežnjujuće deluje istina da „koji je vjeran u malom i u mnogom je vjeran; a ko je nevjeran u malom i u mnogom je nevjeran“ (Luka 16,10). Neki od nas

očekuju od Boga neki tako veliki zadatak da ostavljaju po strani svakodnevne dužnosti kao beznačajne, jer one ne zavređuju njihovu pažnju, ne shvatajući da ti „mali“ zadaci pokazuju da li će Bog moći da nam poveri veće dužnosti.

**Pristavi tajna Božijh (5. Mojsijeva 29,29; 1. Korinćanima 4,1.2;
Kološanima 2,2.3; 1. Timotiju 3,9.16)**

Iako smo pozvani da budemo pristavi kako ljudi tako i „stvari“, Gospod je isto tako jasno naznačio da moramo biti odgovorni i za „tajne Božje“. Drugačije kazano, mi smo odgovorni za ono što naučavamo. Prethodno navedeni stihovi definišu tajnu Božju kao vest o Isusu Hristu. Dakle, moramo objavljivati vest o Isusu i istovremeno paziti kako delimo sa drugima tu „tajnu“. Da li je ona privlačna i lepa? Ili smo se već toliko navikli da slušamo o Isusovoj smrti na krstu da smo prestali o tome da govorimo?

Pristavi duhovne istine (1. Timotiju 4,6-11.13-16; 1. Petrova 4,10)

Pavle je pisao Timotiju da se drži „doktrine“ (u našem prevodu „nauka“: 1. Timotiju 4,6.13). Ipak, mnogi adventisti se plaše reči „doktrina“ zato što misle da je ova u suprotnosti sa porukom o Isusu. Ali „doktrina“ upravo znači učenje Svetog pisma. Kako može učenje Svetog pisma biti suprotno onome što znamo o Isusu? Kad Pavle podstiče Timotija da pazi na nauku (doktrinu), on mu govorи da bude siguran da uči narod onome što kaže Biblija, i da se kloni „paganjeh i bapskijeh gatalica“ (4,7). Razumevanje doktrine dodaje više lepote Božjem karakteru koji se otkriva u svim delovima Pisma. Na primer, proučavanje doktrine o svetinji još dublje prikazuje Božju ljubav, jer se tu vidi kako Bog daje sebe kao žrtveno Jagnje. Duhovna istina i doktrinarna istina su jedno isto, budući da naša duhovnost mora biti zasnovana na ispravnom razumevanju istine o tome ko je Bog, pre nego na nekim apstraktnim idejama.

Naša odgovornost kao pristava (Mihej 6,8; 1. Timotiju 5,2)

Pavle savetuje Timotija da ništa ne čini „pristrasno“. Pavle ne želi osrednjost u Timotijevoj pristavskoj službi. Timotije je pristav ljudi i zato ga Pavle ohrabruje da izvrsno obavlja svoj posao. Mi imamo istu odgovornost. Bog je stavio ljudе i stvari u naše ruke i u naš život da budemo „pristavi“. Kao Božje vođe i sluge, odgovorni smo da brinemo o ljudima za koje smo zaduženi, da budemo verni u malim stvarima, i uvek proveravamo da li kad naučavamo ili objavljujemo istinu o Bogu, tesno povezujemo tajnu Božju (vest o Isusu) sa doktrinarnom istinom. Pozvani smo da naučavamo istinu i postupamo pravedno i s ljubavlju prema drugima, dok istovremeno u sve što radimo unosimo ono najbolje.

ODGOVORITE

1. Koje vam doktrine daju najviše dokaza o lepoti Božjeg karaktera?
2. Koje svakodnevne dužnosti, mada izgledaju nebitne, treba da prigrilate i dajete sve od sebe da biste ih ispunili?

„Kad sud sedne i knjige se otvore, biće mnogo zapanjujućih otkrića. Ljudi tada neće izgledati onako kako se danas čine ljudskom oku i rasuđivanju... Pobude koje su bile skrivane u mračnim odajama srca biće obelodanjene. Lukave ambicije, sebični ciljevi videće se tamo gde je spoljni izgled govorio samo o želji da se veliča Bog i čini dobro ljudima... Ljudi sa čistim pobudama i pravim, plemenitim ciljem sada su možda zanemareni, predmet ogovaranja i prezira; ali oni će se onda pojaviti sa svojim pravim karakterom, i biti počastovani Božjom pohvalom. Licemernim, slavoljubivim učiteljima se ljudi možda danas dive i veličaju ih; ali Bog koji poznaje tajne srca svući će s njih obmanjujuće pokrivalo i otkriti kakvi su u stvari. Svakom licemenu će biti skinuta maska, svaki oklevetan vernik biće opravdan, i svaki verni Božji pristav odlikovan i nagrađen.”¹

Pobude koje su bile skrivane u mračnim odajama srca biće obelodanjene.

„Ako bogati prođu na testu, i savladaju mane u svom karakteru, ako kao verni Hristovi pristavi vrate Bogu ono što je Njegovo, o njima će se reći: ‘Dobro, slugo, dobri i vjerni! U malom bio si mi vjeran, nad mnogijem ču te postaviti; uđi u radost gospodara svojega’ (Matej 25,23). Jer ‘koji je vjeran u malom i u mnogom je vjeran’, i biće sigurno nagrađen.”²

„Mnogi koji tvrde da su Hristovi sledbenici toliko vole svet i stvari na ovom svetu da je ono božansko nestalo iz njihovog karaktera, te su postali oruđe nepravde. Nasuprot njima, postoje marljivi, časni siromasi, koji stoje spremni da pomognu onima kojima je pomoć potrebna, koji će radije podneti da budu potcenjeni od svoje bogate braće nego da ispolje tako skučen i gramziv duh kakav je njihov, ljudi koji čistu savest i pravdu, čak i u sitnim stvarima, vrednuju više od bogatstva. Ako postoji neki plemenit cilj koji iziskuje sredstva i rad, oni su prvi zainteresovani za to. Oni su toliko spremni da pomognu drugima, tako voljni da učine sve ono dobro što je u njihovoј moći da ne mogu da sabiraju bogatstvo; njihova zemaljska imovina se ne uvećava.”³

ODGOVORITE

1. Ako se zagledate u sopstveno srce, kakve pobude tu nalazite?
2. Kad pogledate svoj način života, šta vam taj dokaz govori o vašim stvarnim pobudama?

Inda Preskot, Silver Spring, Merilend, SAD

1. Ellen G. White, „The Divine Estimate of Worldly Wisdom”, *Signs of the Times*, May 26, 1887.

2. Ellen G. White, „Our Lord’s Estimate of Riches”, *Signs of the Times*, June 30, 1887.

3. Ibid.

IZRAELOVA NEVERNOST JE OGLEDALO NAŠE NEPOSLUŠNOSTI

DOKAZ (Osija 6,7-9)

Ut

Bog je odredio Izraela da bude Njegov poseban narod. Odgovornosti prvog zaveta podrazumevale su ukazivanje na Božju blagodat okolnim narodima i zemljama – bio je to vid pristavske službe. Nažalost, oni su izneverili Boga. Stekli su naviku da usvajaju paganske običaje i oponašaju grehe svojih suseda. Nisu bili voljni da se pokaju. Kad je Bog nameravao da pošalje Izrael u vavilonsko ropstvo na sedamdeset godina, zatražio je od proroka Osije da ilustrije odvratnu prirodu greha. Osija je trebalo da se oženi Gomerom, prostitutkom, i tako je njegova knjiga postala odraz neverstva tog braka. Izraelov greh odslikavao je prekršeni zavet zbog Adamovog greha.

Kasnije je Izraelu upućena opomena preko proraka Isajie (Isajja 22,14-18). Isajia beleži Božje reči da gresi Izraela nisu oprošteni. U stihu 17 vidi se Božji plan da ih „baci“ daleko. Izraelov greh je bio tako odvratan da je Bog htEO potpuno da odagna Izraelce. Naročito Somnu, upravitelja dvora, koji je bio na odgovornom rukovodećem položaju, ali njegovi sebični izbori ne samo da su ljudili Boga, nego su bili i ilustracija kako će Bog kazniti Izraelove grehe.

Posle stvaranja sveta, Adamu i Evi poverena je odgovornost da se staraju o svemu što je Bog načinio. Tokom vremena, Bog je uvek imao svoj izabrani narod koji Ga je predstavljao u ovom grešnom svetu. Kao hrišćani, i mi imamo odgovornost da ljudima prikažemo Boga. Kao pristavi, nismo jedino odgovorni za materijalne aspekte ovog sveta, nego i za saopštavanje duhovnih istina. Biblija nas podseća da bi trebalo da koristimo resurse koje je Bog obezbedio da pomognemo ljudima u svom okruženju, i to ne samo u pogledu materijalnih stvari nego i u duhovnom smislu.

Agnostici i ateisti obično tvrde da su starozavetni izveštaji zapravo mitovi. Može se činiti da je vest data Izraelcima zastarella, jer potiče od pre više od 2000 godina. Ponekad hrišćani tvrde da bi trebalo da se držimo jedino novozavetnih principa koje nam je dao Isus. S obzirom da naš svet postaje sve više politeistički, bliska povezanost sa biblijskim principima može nam pomoći da kao pristavi odgovaramo na pitanja ljudi dok im pomažemo da iskuse duhovnost.

ODGOVORITE

1. Kako biste reagovali da čujete proroka koji opominje vaš narod?
2. Da li bi vas opomena podstakla na pokajanje i navela da preuređite svoje prioritete?

Šon K. Robinson, Silver Spring, Merilend, SAD

**Tokom vremena, Bog
je uvek imao svoj
izabrani narod koji
Ga je predstavljao u
ovom grešnom svetu.**

Suština pristavske službe ostala je ista još od pada: pristavi treba da se staraju o onome što im je povereno. Sveto pismo je puno i dobrih (1. Mojsijeva 39,9) i loših (1. O carevima 16,9) pristava.

Bog nam je poverio da brinemo o materijalnom svetu i o duhovnim istinama koje nam je On dao. Mi treba verno da ispunjavamo svoje odgovornosti u vezi sa pristavskom službom, i to u svim stvarima (Luka 16,10.13). Pavle je pisao Titu da bi trebalo da bude „gostoljubiv, blag, pošten, pravedan, svet, čist; koji se drži vjerne riječi“ (Titu 1,8.9), ali kako izgleda biti dobar pristav u dvadesetprvom veku? Mada odgovor varira od osobe do osobe, svi dobri pristavi čine sledeće:

Pristavi treba da se staraju o onome što im je povereno.

1. Dobri pristavi čuvaju svoje srce (Priče Solomunove 4,23). Mi se usredsređujemo na ono pozitivno u životu umesto da se zadržavamo na negativnom (Filipljanim 4,8). To ne znači da mi ignorisemo negativne stvari s kojima se suočavamo u svakodnevnom životu, nego da prema onom što je negativno imamo zdrav odnos.

2. Dobri pristavi su uvek pripremni (Efescima 6,11-17). Mi to činimo u duhovnom smislu tako što aktivno komuniciramo sa Onim koji nas je učinio pristavima, putem svakodnevnog proučavanja Biblije, molitve i redovnog dolaženja u crkvu. Mi smo isto tako pripremni ako, na primer, vodimo evidenciju o svojim finansijama ili planiramo zdrave obroke.

3. Dobri pristavi praktikuju samodisciplinu i staraju se o sebi (1. Korinćanima 9,24-27). Mi imamo na umu da je naše telo Božji hram (1. Korinaćanima 3,16). Kao takvi, pokušavamo da učinimo ono najbolje za svoje zdravlje, tako što ćemo jesti zdravo, uzdržavati se od alkohola, ili vežbati (ili sve to zajedno). Mi ne zapostavljamo ni svoje mentalno zdravlje. Dobri pristavi bi trebalo da pomognu kad god je to neophodno, bez obzira da li je u pitanju prijatelj s kojim trče, partner u nošenju odgovorosti, ili profesionalac koji se bavi mentalnim zdravljem.

4. Dobri pristavi se lepo ophode sa drugima (1. Petrova 4,10). Pristavi treba da budu okrenuti drugima. Kad se brinemo o sebi, nastojmo da najpre mislimo na druge. Mi ne potcenjujemo niti odbacujemo druge ljude, čak i kad se ne slažemo s njima, jer su i oni Božja deca. Mi održavamo zdrave granice, da, ali težimo da volimo druge kao što je to Hristos činio.

ODGOVORITE

1. Kako se tekst iz 2. Korinćanima 5,9-11 povezuje sa ovom idejom o sveukupnoj pristavskoj službi, budući da nas to što smo dobri pristavi ne spasava? Videti i Efescima 1,7.

2. Kako ostajemo добри пристави чак и кад се околности промене, или чак погоршавују?

3. Да ли би добри пристави требало да очекују награде или захвалност што су добри пристави? Зашто да, или зашто не?

Junion kolidž ima interesantan seminar pod nazivom „Bogatstvo i siromaštv“ gde se razmatraju dva ekstrema i eventualna rešenja radi smanjivanja jaza između te dve kategorije. Seminar nudi i hrišćansku i svetovnu perspektivu, ali obe strane izvlače sličan zaključak: mnogi ljudi imaju dobre namere, ali često i nesvesno pogoršavaju stvari. Ispada da su ljudi koji čine značajne korake da ublaže siromaštvu upravo oni sa većim obrazovanjem i posebnom obukom.

Završila sam taj seminar osećajući krivicu i zbumjenost. Ako nisam dovoljno obrazovana da pomognem da se siromaštvo okonča, kako mogu biti Božji pristav? Bila sam u nedoumici nekoliko meseci, pitanjući se da li treba da promenim svoj glavni predmet i uzmem nešto što obuhvata socijalnu pravdu, ili bar da pronađem više posla kao dobrovoljac. Na kraju sam sve to ostavila po strani i zaboravila.

Mislim da reakcija koju sam ja ispoljila u vezi s tim seminarom, odslikava kako mnogi ljudi obično reaguju na poziv u pristavsku službu. Mi ili ignorišemo probleme ili bacamo novac i ulažemo napore za bilo šta što izgleda kao dobra stvar, bez obzira na rezultate. Mi često o pristavskoj službi imamo neku zamisao koja je nedostižna. U Bibliji nam se nalaže da pomažemo udovicama i siročadi i da se staramo o zemlji, i onda nesvesno to tumačimo kao da moramo da brinemo o bilo kom i svakom problemu koji iskrse. Ne znamo odakle da počnemo, a osećamo pritisak da nešto učinimo. Možda volontiramo u nečemu za šta nismo toliko spremni, ili doniramo dobrotvornim organizacijama o kojima ništa ne znamo.

Ja ne znam otkuda nam takvo viđenje pristavske službe, ali od Boga svaka-kо nije. Ako pažljivije čitamo Bibliju, vidimo da Bog zapravo ne traži od nas da uzmemo na sebe ceo svet i njegove probleme. Isus je to već učinio. Umesto toga, On je svakome od nas dao poseban posao i posebne darove da taj posao obavimo. Posao jedne osobe može se vrlo razlikovati od posla neke druge, ili posao biva započet u različitim životnim fazama. Ključno je da odgovornosti i posao koje nam Bog nije dao ne odvrate našu pažnju sa onog što je bitno. U razgovoru sa Bogom, i verovatno sa ljudima koji nas dobro znaju, možemo otkriti kakvu nam je pristavsku službu On namenio.

Brajana Lejl, Anesi, Francuska

**On je svakome od
nas dao poseban
posao i posebne
darove da taj
posao obavimo.**

ZAKLJUČAK

Biti pristav ne znači uzeti na svoja pleća sve probleme ovog sveta. To pre svega znači koristiti naše darove, talente i resurse da bismo bili na blagoslov u oblastima u kojima smo izvrsni. Kao hrišćani, pozvani smo da sve činimo nepri-strasno i izvrsno. Kad god se ujutru probudimo, moramo biti svesni da je Bog taj kome smo odgovorni. Naš život, ljubav i sreća zasnovani su na Njegovim merilima. Prema tome, mi sve stvari – bogatstvo, obrazovanje i sposobnosti – posmatramo kao sredstva koja treba upotrebiti u Njegovoј službi. Naše pobude pokreće potreba da drugima pomognemo da žive ispunjeniji život – život u kome boravi Hristos.

RAZMOTRITE

- Napravite pregled svojih darova i talenata, pitajući prijatelje, rođake i vršnjake koje su, po njihovom mišljenju, vaše jače strane?
- Čitajte ili gledajte autobiografije legendarnih hrišćana koji su svoje darove upotrebili da preobraže život drugih – Džordž Miler (Müller) na primer.
- Potražite na internetu projekte u svojoj lokalnoj zajednici, kojima možete da se pridružite i korisno delujete zahvaljujući svojim talentima i darovima.
- Napravite poster/sliku sa motivacionim citatima i okačite ih na zidu svoje sobe da vas podsećaju na dužnosti dobrog pristava.
- Uradite blog/video log ili pratite kako koristite svoje talente i darove tokom jednog meseca. Iznesite drugima kakav je to blagoslov bio za vas.
- Pozovite svoje prijatelje na zabavno druženje jedne večeri. Pokušajte da osmislite igre koje će istražiti darove i talente raznih vrsta. Na primer, pevanje, kuvanje, poezija, umetnost, itd.

POVEŽITE

1. Korinćanima 4,1.2, 1. Timotiju 3,9.16; 1. Petrova 4,10.

Ellen G. White, *Counsels on Health*, Chapter 119; *Adventist Home*, Chapter 72.

Elejn A. Tompson, Edmonton, Alberta, Kanada

Pouka 6

Od 3. do 9. februara 2018.

Odlike pristava

»Tako da nas drže ljudi kao sluge Hristove
i pristave tajna Božijih.

A od pristava se ne traži više ništa,
nego da se ko vjeran nađe.«

(1. Korinćanima 4,1.2)

Su

BOG JE BLAGOSLOVIO VERNOG PRISTAVA IZ NEVEROVATNOG IZVORA

UVOD (Jovan 15,7)

Patriša je bila veran pristav darova kao što su vreme, bogatstvo, crkva i talenti. Davala je čak i više od desetka i darova. A sada je bilo vreme da se vrati na univerzitet Endrus kako bi nastavila da radi na svom masteru iz oblasti biznisa. Problem je bio to što nije imala dovoljno novca da se prijavi, ali je verovala da će se Bog pobrinuti za neophodna sredstva.

Krajnji rok za prijavljivanje se polako približavao, sredstava još nije bilo i nije bilo nikakve naznake iz kog bi izvora novac mogao da dođe. Kad bi je majka upitala: „Kako misliš da se vratiš na univerzitet bez para?“ – Patriša bi s poverenjem odgovarala: „Bog će obezbediti novac.“ Bila je smirena, uzdajući se da će se On stvarno pobrinuti za sredstva, iz izvora koji On odabere. Patriša se sećala kako je dr E.E. Rodžers divno predočio naš tekst iz uvoda, Jovan 15,7, studentima na Univerzitetu Oukvud, prilikom jednog bogosluženja u kapeli. Rekao je da na originalnom jeziku стоји да nam Бог упућује изазов:

Koliko ti treba? „Ako ostanete u meni и моја реč остane у вама, упућујем вам изазов да од мene zatražite bilo šta i vidite da li vam neću to učiniti!“ Patriša to nikada nije zaboravila.

Jednoga dana imala je poziv koji nikad neće zaboraviti. Bila je to sestra Bojd, član njene crkve. Bila je to bojažljiva žena, retko se smešila i bila uvek ozbiljna. Podsećala je Patrišu na sestruru Vajt po izgledu i načinu češljanja. Ipak, bila je verna Bogu i poslušna, dozvoljavajući da je On vodi.

Poziv je ovako izgledao. „Zdravo, ovde sestra Bojd. Bog mi je rekao da ti je potreban novac za školu. Koliko ti treba?“ Patriša, prosto ne verujući svojim ušima, i plašeći se da ne zatraži suviše, dala je neku cifru manju od onog što joj je stvarno bilo potrebno. Sestra Bojd je kratko odgovorila: „Sutra će biti poslatо поштом. Doviđenja.“

Poslala je preko 1.000 dolara! Mada se ustručavala, Bog je blagoslovio Patrišu za njenu veru u Njega i Njegovu reč i što je bila veran pristav.

Patriša nikada ne bi pomislila da će odgovor na njenu molitvu stići preko sestre Bojd između tolikih ljudi. Međutim, Božji blagoslovi često dolaze iz neverovatnih izvora, i od onih za koje nikada ne biste pomislili da čak imaju sredstva ili darove koji vam mogu poslužiti na blagoslov. Očigledno, sestra Bojd je bila veran pristav Božjeg novca. Sada je koristila svoju vernost da blagoslovi drugu osobu.

Nikad nemojte potceniti Boga! Kad ste u odnosu prema Njemu iskreni i poslušni, i odlučni da budete dobar pristav pri upotrebi svih darova koje vam je dao, onda možete od Njega tražiti bilo šta i On će to učiniti.

Pejšens Barns, Mt. Plezant, Pensilvanija, SAD

ČIJI STE PRISTAV?

DOKAZ (1.Korinćanima 4,1.2)

Ne

U rečniku *Dictionary.com*. pristav se definiše kao „osoba koja upravlja tuđom imovinom“. Kad se primeni na stvari, koncept je lako pojmljiv. Većina ljudi će čuvati poverene im poslovne tajne kompanije, bilo iz odanosti, ili pak da bi zadržali svoj posao. Međutim, šta je sa pristavskom službom u duhovnom smislu? Bog traži od nas da budemo pristavi vrlo dragocenog „tovara“ – a to smo mi sami – nagrada za taj posao nadmašuje bilo šta što ovaj svet ima da ponudi.

„Tako da nas drže ljudi kao sluge Hristove i pristave tajna Božijih“ (1. Korinćanima 4,1). „Tajnu koja je bila sakrivena od postanja svijeta i narastaja, a sad se javi svetima njegovojem... koje je Hristos u vama, nad slave“ (Kološanima 1,26.27).

Drugim rečima, zbog Hrista, mi smo skupi „tovar“ koji iziskuje dobru pristavsku službu, što znači upravljati svakim aspektom našeg života tako što ćemo biti verni (1.Timotiju 6,12), odani (Matej 6,24), poslušni (1. Jovanova 5,2.3) i dostojni poverenja (Luka 16,10-12).

Ipak, da li mi istinski čuvamo um, telo i dušu kao dobri pristavi? Na primer, koliko nas primjenjuje načela pristavskih službi na svoje fizičko telo? Kad bismo tako postupali, onda bi to podrazumevalo uravnoteženu ishranu, redovno vežbanje i odgovarajući odmor. Dakle, zašto se prejedamo, izležavamo umeštvo da se krećemo, i lišavamo sebe sna? Možda zato što vidimo sebe onako kako nas sotona vidi – kao beznačajno smeće koje se bacu.

Kad zloupotrebljavamo svoja tela korišćenjem droga i alkohola, trošimo više vremena na tehnološka dostignuća nego na ljudе, ili radimo prekovremenno da bismo gomilali stvari, mi smo zapravo sotonini pristavi, a ne Božji. Hrišćanski pristavi moraju se čuvati od sotoninog infiltriranja čak i u ono što izgleda najbeznačajnije. Posmatrajmo svoje lične odnose. Oni bi trebalo da budu portalni za dovođenje ljudi Hristu, umesto da ih koristimo za sebične ciljeve. Bog je stvorio svet sačinjen od raznobojnih i jedinstvenih ljudi, ali koliko nas odabira da ostane u homogenim grupama, zanemarujući mogućnost zadobijanja duša iz svih rasa, etničkih grupa, ljudi različitog društvenog i ekonomskog porekla? Sotona koristi sve moguće taktike da nas ubedi da nismo dostojni da budemo dobri pristavi (Otkrivenje 12,10), ali Bog nas podseća da smo dragoceni u Njegovim očima; On nam je učinio čast i On nas voli (Isajia 43,4). Stoga nam i nalaže da budemo dobri pristavi.

ODGOVORITE

1. Da li bi nas razumevanje koliko smo dragoceni Bogu učinilo boljim pristavima?
2. Razmišljajući o svojim sedmičnim aktivnostima, šta zaključujete – da li ste Božji ili sotonini pristavi?

Šeril Braun-Norman, Rokvil, Merilend, SAD

* dictionary.com, s.v. „steward“, accessed October 17, 2016, <http://www.dictionary.com/browse/steward>.

Božja darežljivost u vezi sa desetkom i prinosom (Malahija 3,10)

Mnogi od nas, čim čuju izraz „pristavska služba“ pomicaju najpre na novac. Naše misli se odmah usmeravaju na desetak i darove. Razmišljamo koliko se od nas traži da vratimo, kao i koliko možemo „dragovoljno (radosno)“ da žrtvujemo, zato što, na kraju krajeva, „Bog ljubi onoga koji dragovoljno daje“ (2. Korinćanima 9,7). Zašto ne bismo davali dragovoljno i radosno? Zar nismo tako i dobili sve što imamo? Mislite o tome. Sve što imate i sve što jeste dato vam je besplatno, s ljubavlju i čak radosno – a to je iznad onoga što možete tražiti ili čak zamisliti (videti Efescima 3,20). Prema tome, mali iznos od

**Mali iznos od deset
posto ne bi trebalo
nikada da bude problem,
ako imamo na umu
obilnu darežljivost
samog Izvora, Cara nad
carevima i Gospodara
nad gospodarima.**

besplatno daje, zahteva da Mu vratimo sasvim malo, a onda izliva na nas još veći blagoslov. To je i te kako dobar posao! Osmotrimo to pažljivije.

Pristav i pristavska služba (1. Korinćanima 6,19.20)

Pristav je osoba koja se stara o nečijoj svojini i upravlja njom. Pristavska služba je vođenje, nagledanje nečega ili upravljanje tim. Bog, Stvoritelj svega, dao nam je sva sredstva pa tako i prednost da budemo pristavi u ovom svetu. Da, svi mi. Ima nekoliko vrsti dobara koja nam je On poverio. Jedno od njih je naše telo. „Ili ne znate da su tjelesa vaša crkva Svetoga Duha koji živi u vama, kojega imate od Boga i nijeste svoji? Jer ste kupljeni skupo. Proslavite dakle Boga u tjelesima svojijem i u dušama svojijem, što je Božje“ (1. Korinćanima 6,19.20). Koliko to ozbiljno shvatamo? Da li pazimo na Njegova uputstva o tome šta unosimo u svoje telo i svoj um, kako bismo najbolje izgledali, najbolje se osećali i najbolje činili, odajući čast Bogu svojim primerom?

Onaj koji dragovoljno daje (2. Korinćanima 9,7)

Bog nam je takođe dao darove i talente kojima treba da upravljamo kao pristavi. On nas tako dobro poznaje da će nam dati talente koji će zadovoljiti i ispuniti našu dušu i učiniti nas srećnim što ih možemo deliti sa drugima. Mi smo odgovorni da ih negujemo i darežljivo koristimo u skladu sa Njegovom voljom. Učitelji, staratelji, oni koji vole da kuvaju i peku, lekari, muzičari, čak i oni koji svojim osmehom ulepšavaju nečiji dan, mogu koristiti te darove za

unapređenje Njegovog carstva. Bog tako potpuno daje da i mi možemo biti „dragovoljni“ davaoci svojih jedinstvenih darova drugima. Ne dozvolite da po-hlepa, nezadovoljstvo i sebičnost pokvare Božji plan za vas i druge koji će imati koristi od vašeg rada u službi.

Svaki dobri i savršeni dar (Jakov 1,7)

Bog nas blagosilja da budemo pristavi nad materijalnim sredstvima. On nas je još od početka vremena odredio da se brinemo o životinjskom carstvu, kao i o zemlji. On je rekao: „Rađajte se i množite, i napunite zemlju, i vladajte njom, i budite gospodari od riba morskih i od ptica nebeskih i od svega zvjerinja što se miče po zemlji“ (1. Mojsijeva 1,28). On nam daje snagu da to ispunimo, ali želi da imamo na umu da je On taj koji sve obezbeđuje. „Svaki dobri dar i svaki poklon savršeni odozgo je, dolazi od Oca svjetlosti“ (Jakov 1,17). Da, naš je posao da činimo najbolje što možemo da se zemlja očuva na različite načine, uključujući tu i recikliranje i uklanjanje smeća. Ne morate biti ljubitelj životinja da biste se postarali za nekog u potrebi. Možemo pogledati svoje domove i pobrinuti se da budu u redu i iznutra i spolja. Možemo pozvati ljudе na zajedništvo i deliti jedan sa drugim svoje poslove, vozila, odeću, hranu, novac, itd. Bog vam je otkrio aktivne načine da nešto podelite sa drugima. Učinite to! Nahranite i odenite one koji su u potrebi. Upotrebite sredstva koja vam je Bog dao da pomognete nekom drugom i sigurno ćete ustanoviti da ne možete prevazići Boga u pogledu davanja. Ustanite i krenite na rad! „Dajite, i daće vam se: mjeru dobru i nabijenu i stresenu i preopunu daće vam u naručje vaše“ (Luka 6,38).

Vreme (Marko 13,33)

Koliko vremena proćerdamo – igrajući video igre, gledajući televiziju, pretražujući Fejsbuk, Snapčet i Triter, gubeći snagu na ono što nema nikakve vrednosti? Da li ste znali da ćete morati da položite račun za vreme koje ste uludo trošili? Nemojte se zavaravati, sotona zna i stavlja u pokret svako sredstvo da vam podmetne nogu, nastojeći da na svaki način osujeti vaše napredovanje. Svakoga dana uzmite sve Božje oružje. Ne zaboravite da tražite „njaprije carstva Božijega, i pravde njegove, i ovo će vam se sve dodati“ (Matej 6,33). „Što je god istinito, što je god poštено, što je god pravedno, što je god prečisto, što je god preljubazno, što je god slavno, i još ako ima koja dobrodjelj, i ako ima koja pohvala, to mislite“ (Filibljanima 4,8).

Bog nam svakodnevno daje prilike da se latimo Njegovog posla (videti Luka 2,49). Od čišćenja doma pa do držanja biblijskih časova – uvek postoje odgovarajući načini da proslavite svog nebeskog Oca. Ako na to ispravno gledamo, bez grimasa ili gundjanja, već sa poniznim, voljnim i radosnim duhom, Bog će nas opremiti za obavljanje bilo kog zadatka. Ako se pouzdamo u Njega i ako smo Mu poslušni, možemo verovati rečima: „Uzdajući se u ovo isto da će onaj koji je počeo dobro djelo u vama dovršiti ga tja do dana Isusa Hrista“ (Filibljanima 1,6). Tada će Bog na svaku ovde pomenutu aktivnost gledati kao na „svetu hvalu u pokretu“. Baš kao na lepršanje anđeoskih krila. Baš kao na lepotu cveća. Baš kao na ptice koje cvrkuću svoje melodije. Baš kao na veličanstvenost moćnog vodopada. Sve što je Bog stvorio oglašava Njegovo veličanstvo, upućujući hvalu našem Caru!

T. Mišel Berd, Hejzel Grin, Alabama, SAD

Ut

ULAGANJE NEBESKE VALUTE U ZEMALJSKU EKONOMIJU

SVEĐOČANSTVO (*Matej 25,14-30*)

„Gospod je ljudima dao svoja dobra da njima trguju. On ih je načinio svojim pristavima i predao im novac, kuće i zemlju. I sve to treba smatrati imovinom Gospodnjom i upotrebiti za napredak Njegovog dela, za izgradnju Njegovog carstva u ovom svetu. Trgujući Gospodnjim dobrima, treba da tražimo od Njega mudrost, kako Njegovu svetu imovinu ne bismo koristili da proslavimo sebe ili udovoljimo svojim sebičnim pobudama.”¹

**»Domaćin se sprem
da se vrati i od svojih
pristava zatraži račun
povodom talanata
koje im je poverio.«**

vernim obavljanjem pristavske službe on samo vršio svoju dužnost. Kapital je bio Gospodnji...²

„Nadam se da će se u svakoj crkvi činiti napor da se podstaknu oni koji ništa ne rade. Neka bi Bog učinio da takvi shvate da će On tražiti od njih onaj jedan talanat sa uvećanjem; a ako zanemare da zarade još neki talanat osim tog jednog, doživeće gubitak tog jednog talanta i izgubiti sopstvenu dušu. Nadamo se da ćemo videti promenu u našim crkvama. Domaćin se sprem da se vrati i od svojih pristava zatraži račun povodom talanata koje im je poverio. Jadni će tada u Božjim očima biti oni koji ništa nisu radili! Oni koji budu čuli dobrodošlicu i pohvalu ‘dobro slugo, добри и верни’, predano su radili na poboljšanju svojih sposobnosti i sredstava na slavu Bogu.”³

ODGOVORITE

1. Kako trošenje slobodnog vremena treba razumeti u svetlu navedenog saveza da „sve što imaju“ treba „iskoristiti“ i „poboljšati“ na slavu Bogu?
2. Kako bi pristavsku službu valjalo iskoristiti da se „poboljša“ naš „brend“ (za definiciju videti pouku) kao pojedinca i kao crkve poslednjeg vremena?
3. S obzirom na tragedije koje izgleda sve više prožimaju naša društva, na koje bi načine verni članovi, pastori i crkvene vođe delotvorno „podstakli one koji ništa ne rade“?
4. Kako po vama Bog gleda na one koji verno koriste i unapređuju svoje talente, ne osvrćući se na svoju braću i sestre koji zanemaruju sopstvene darove? Da li je pristavska služba u pogledu finansija domet do kojeg On od nas očekuje da ulazemo u dugovečnost i relevantnost naše crkve?

Kanejl Vilijams, Takoma Park, Merilend, SAD

1. Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 9. p.245
2. Ellen G. White, *Counsels on Stewardship*, p. 111.
3. Ibid., p.120.

The Apprentice je američki televizijski rijaliti šou koji procenjuje sposobnost upravljanja i poslovne veštine grupe takmičara. U toj emisiji, od takmičara se traži da dokažu da poseduju ono što je potrebno da se postane učenik („šegrt“) neke moćne poslovne ličnosti. Svake sedmice, jedan biva izabran kao menadžer projekta da svoj tim vodi kroz zadatke koji se odnose na upravljanje, prodaju, marketing materijala ili brendova. Na kraju svakog zadatka, članovi tima su pozvani u sobu gde zaseda upravni odbor da bi se utvrdilo koji je tim uradio najbolji posao pri izvršenju datih zadataka. Pobednik – menadžer projekta i njegov tim – dobija nagradu i, konačno, najveću nagradu.

**Kad je reč o
duhovnom svetu,
šta znači biti Božji
učenik?**

U svetu biznisa, mogućnost da se postane učenik uspešnog poslovnog čoveka smatra se životnom šansom. Kad je reč o duhovnom svetu, šta znači biti Božji učenik? Kako bi učenik ili pristav trebalo da upravlja obilnim resursima dobijenim od Boga?

Evo nekoliko saveta povodom upravljanja koji će vam pomoći da postane-te istinski pristav dostojan poverenja:

Pristavi upravljuju svojim mislima. Za razliku od onih koji ne razumeju svoj važan božanski zadatak, Božji učenik shvata da predstavljanje Boga i Božjeg posla počinje sa obnovljenim umom. Kao što stoji u Rimljanima 12,2, Njegovi pristavi se ne vladaju prema obrascu ovoga sveta, već bivaju preobraženi zahvaljujući svom obnovljenom umu, te su stoga sposobni da provere šta je Bogu ugodno i da to odobre.

Pristavi upravljuju svojim vremenom. Božji učenik zna da je vreme dar dat za dobro drugih i na slavu Bogu. Oni najbolje moguće koriste svoje vreme jer su dani zli, i svakako ne rasipaju vreme na beznačajne stvari (videti Efescima 5,15-17). Vreme provedeno u molitvi, proučavanju Biblije, u pružanju pomoći i ukazivanju ljubavi drugima, oni smatraju dobro utrošenim vremenom.

Pristavi upravljuju svojim talentima. Bog je svima dao darove. Ti darovi su talenti i sposobnosti jedinstveni za svakog pojedinca. Bez obzira da li je to javni govor, pevanje, pisanje, kuvanje, bavljenje sportovima, sviranje na nekom instrumentu, crtanje ili nešto drugo, Bog očekuje da njegovi pristavi koriste darove koje im je dao. Bog obećava: „Jer svakome koji ima, daće se, i preteći će mu“ (Matej 25,29).

ODGOVORITE

1. Na koje načine možete ispravno upravljati svojim mislima, vremenom i talentima?
2. Zašto je toliko bitno da sebe vidite kao Božjeg učenika?

Sabrina Etjen, Takoma Park, SAD

Kad govorimo o službi pristava, mnogi smatraju da automatski mislimo na upravljanje finansijama. Međutim, pristavska služba se isto tako odnosi na upravljanje ostalim aspektima našeg života, na primer, kako koristimo svoju imovinu, kako se brinemo o sebi, šta govorimo i šta mislimo. Pristavska služba je povezana sa našim upravljanjem Božjim dobrima Njemu na slavu, a tu spadamo i mi. Najzad, zar ni smo i mi Božja svojina? Kako upravljamo svojim stavovima prema drugima? Kako

se ophodimo prema drugima? Naši stavovi otkrivaju naš „hrišćanski brend pristava“ budući da način našeg postupanja sa drugima treba da odražava Hristovu ljubav i vrstu odnosa koju mi imamo s Njim.

Pristavska služba je povezana sa našim upravljanjem Božjim dobrima Njemu na slavu, a tu spadamo i mi.

Tokom godina, uvek me je čudilo ponašanje prema ljudima koji dolaze u našu crkvu, bez obzira da li su u pitanju članovi ili posetnici. Svi koji ulaze u Božji dom trebalo

bi, u svakom trenutku, da dožive Hristovu ljubav, ali iz nekog razloga, pojedini članovi naše crkve osećaju potrebu da na nešto ukazuju, da povodom toga ogovaraju, i odbijaju da imaju razumevanja za mane drugih. Neki se zatvaraju u manje grupe – ostavljajući ostale da osete kako nisu dobrodošli, da nisu voljeni i da im tu nije mesto – što svakako tera ljudе od Hrista. Crkva je mesto gde bi duše bolesne od greha trebalo uvek da se osete dobrodošlim, da tu mogu doći i doneti svoje probleme i nedoumice kod Isusovih nogu, a da ih drugi pri tom ne kritikuju.

Dužni smo da pokažemo ljubav onima koji nemaju nade i da ih poučimo da je njihova nada u Bogu. Treba primerom da im pokažemo kako treba da žive. Ako se ljudi ne osećaju ugodno kad dolaze na mesto gde „svi sagriješiše i izgubili su slavu Božiju“ (Rimljanima 3,23), kuda bi onda mogli da odu? Ako svi ponizno pristupimo prestolu Božjem, stavljući sebi u zadatak da ljubavlju dopremo do svoje braće i sestara u Hristu, prihvatajući i hrabreći jedan drugog, bićemo bolji pristavi i sebi i u ophođenju sa ostalima. To će pomoći da se stvori atmosfera u kojoj će se i članovi i posetnici osećati ugodnije kad dođu u crkvu. Pošto je Hristos jedini kroz koga možemo biti spaseni, osuđivanju nema mesta u Božjem domu.

„Pristavska služba je izraz naše poslušnosti u odnosu na upravljanje svim onim što je Bog stavio pod našu kontrolu, a to je sveobuhvatno. Služiti kao pristav znači predati sebe i svoju imovinu u službi Bogu, uz priznanje da nemamo prava da upravljamo ni svojom imovinom ni samim sobom.“* Kad bismo bili bolji pristavi nad samim sobom, onda bi ljudi mogli videti da Hristos svakoga dana živi u nama.

ODGOVORITE

1. Zašto je tako bitno da nastojimo da ispoljavamo ljubav i razumevanje prema onima koji dolaze u našu crkvu?
2. Šta je hrišćanski brend pristava?

Lari S. Grej, Kolidž Park, Merilend, SAD

* Hugh Whelchel, „At Work and Theology 101: Four Principles of Biblical Stewardship“, accessed October 17, 2016, <http://tifwe.org/four.principles-of-biblical-stewardship/>.

9. februar 2018.

ČIJI BREND VI NOSITE?

ISTRAŽIVANJE (1. Petra 2,9; Matej 6,24)

Pe

ZAKLJUČAK

Navijači i obožavatelji svih vrsta pevaju pesme u kojima se veličaju sportski timovi, političari, slavne ličnosti, način ishrane, razna roba, aktivnosti, ideje... nabranjanu nema kraja. Obožavatelji uživaju da svoje oduševljenje bilo čim podele sa drugima. Oni nose posebnu odeću, koriste specifične reči u razgovorima, ukrašavaju svoje spavaonice, kuće, kola i ostalo da bi saopštili svoju odanost nekome ili nečemu. Isto tako, hrišćanski pristavi nose posebnu „uniformu“ ili „brend“ koji govore o tome ko su oni zapravo. Svaki aspekt života jednog hrišćanina prenosi drugima njegov nivo vernosti i odanosti Isusu Hristu. Isusovi obožavaoci moraju se posvetiti pevanju hvalospeva i čuvati svoju odanost Njemu.

RAZMOTRITE

- Vodite beleške o svojim razgovorima u toku jednog ili dva dana. Analizirajte ih u svetu onoga šta drugima govorite o Isusu.
- Dodatno ukrasite svoju sobu, kola, dom, ili radni prostor nečim što će drugima prenositi hrišćansku poruku.
- Nosite majicu ili neki drugi odevni predmet koji upućuje na Hrista.
- Postavite neki ohrabrujući biblijski stih, crtež ili sliku na društvene medije ili neku tablu za oglašavanje.
- Utvrdite koliko se puta Bog ili hrišćanstvo pominju dnevno u pozitivnom smislu u onome što slušate ili gledate.
- Molite se za prilike da drugima saopštite koliko ste oduševljeni Isusom.
- Pokupite smeće duž puta ili u parku. Nemojte nikome o tome govoriti.

POVEŽITE

Matej 25,14-30; 1. Mojsijeva 39.

Robert J. Morgan, *The Red Sea Rules* (Thomas Nelson, 2001), Red Sea Rule 2 „Be more concerned for God's glory than your relief“.

Liza Pul, Elbert, Kolorado, SAD

Pouka 7

Od 10. do 16. februara 2018.

Biti pošten prema Bogu

»A koje je na dobroj zemlji to su oni koji riječ slušaju,
i u dobrome i čistom srcu drže, i rod donose u trpljenju.«
(Luka 8,15)

RADIKALNO POŠTENJE

UVOD (Luka 8,15)

Su

Jedan omiljeni profesor na koledžu ispričao je jednu priču koja me godinama prati. Još uvek mislim na nju kad god se pomene tema poštenja.

Taj profesor i njegova supruga odlučili su na samom početku braka da budu potpuno iskreni i pošteni jedno prema drugom. To je dovelo da smelog pristupa jednom scenariju s kojim se suočava većina muževa. Kad je njegova žena postavila pitanje: „Kako izgleda ova haljina?”, on je kazao istinu. Kad bi mislio da njena nova haljina ne deluje baš previše laskavo, on bi to i rekao (pri tom nije davao nikakvo upozorenje, ali u nastavku ovakav pristup mora ukazivati na izvestan nivo taktičnosti).

Mnogo godina kasnije, njegova žena suočila se sa ozbiljnim medicinskim problemom koji je iziskivao operaciju. Kad se probudila iz anestezije i ugledala kraj sebe svog muža, javili su se novi strahovi zbog nastalog oštećenja. Bojala se da je operacija pokvarila njen fizički izgled, i postavila svom mužu strašno pitanje: „Jesam li sada ružna?”

Ispričao nam je sa puno emocija da je ona, pošto je uvek bio pošten prema njoj, kada je toga dana obuhvatio svojim rukama njen lice i kazao da mu je lepša nego ikad, znala da je to istina. Bliskost u njihovom braku zahvaljujući ljubavi i poverenju omogućila mu je da je uteši kako niko drugi ne bi mogao.

Šta je poštenje? U rečniku bi se mogla naći definicija da je to „istinitost“ ili „odsustvo obmane“. To je početak, ali poštenje ide mnogo dublje. Poštenje je ranjivost i vernost. Ono stvara temelj poverenja koje dopušta odnosu da se razvija i procveta. Poštenje je neophodno za bliskost. Njena suprotnost – ne-poštenje, laganje, prevara – uništava poverenje i narušava odnos.

Da li je onda čudno što je poštenje ozakonjeno u Dekalogu? Da li je uopšte čudno što Bog od nas traži da poštenje pokazujemo u praksi prilikom upravljanja opipljivim dobrima koje nam je poverio?

Bliskost koju Bog žudi da ostvari s nama iziskuje radikalno poštenje. Mi Mu pristupamo sa ogoljenom ranjivošću, sa svim svojim razotkrivenim manama i slabostima, uzdajući se da ćemo biti pokriveni Njegovom nedokučivom ljubavlju i blagodaću. Oslanjamo se na Njegovu volju za naš život zato što znamo da vidi naše najdublje potrebe i stara se o njima. To poštenje i pouzdanje protima svaku oblast našeg života, čime vernost Bogu postaje osnovni vid našeg načina života. To nije nešto što se može samo delimično izabrati, pri čemu u nekim aspektima svog života možemo biti pošteni sa Bogom, a u nekim uzdržani (videti Luka 16,10).

Dok budete proučavali pouku za ovu sedmicu, razmišljajte o predivnoj bliskosti u odnosu utemeljenom na radikalnom poštenju. Razmotrite kako to poštenje utiče na vašu pristavsku službu i neprestao produbljuje poverenje između vas i Boga.

**Bliskost koju Bog
žudi da ostvari
sa nama iziskuje
radikalno poštenje.**

Džolin Šarp, Nešvil, Tenesi, SAD

Male stvari su bitne (Luka 16,10)

Poštenje je karakterna crta od velike, čak večne, važnosti. U Evanđelju po Luki 16,10 Isus nam je rekao da naše poštenje umnogome određuje koliko smo u svom životu pobožni: „Koji je vjeran u malom i u mnogom je vjeran.“ I obrnuto, duhovni pad proizvodi isti efekat, samo u suprotnom smeru: „A ko je nevjeran u malom i u mnogom je nevjeran.“ Nikada niko ne bi mogao reći nešto jasnije nego što je ovaj Lukin stih, naime, da žanjete ono što ste posejali. Konačno, vaši iskreni napor, ili njihovo odsustvo, otkrivaju se u vašem životu na ovaj ili onaj način. S obzirom da je naš odnos prema novcu toliko povezan sa našim duhovnim stanjem, efekat našeg poštenja zapaža se umnogome u našem finansijskom životu. U stvari,

Svi Njegovi blagoslovi su za naše dobro, i On nam ih obećava samo ako Mu poštено vratimo deseti deo koji On traži od nas.

novac je poput niti koje nas povezuju sa našim supružnicima, porodicom i prijateljima na posebno snažan način. Mnogi stihovi u Bibliji govore o novcu više nego o nečem drugom.

Da li Ga potkradate? (Malahija 3,7.8.10)

Obratite pažnju na ovo otkrivenje: možda ste proneverilac, bandit ili lopov. Ostanite na vezi, ne prekidajte! U Knjizi proroka Malahije 3,8 upravo nam se predočava ta optužba.,„Eda li će čovjek zakidati Boga? A vi mene zakidate; i govorite: u čem te zakidamo? U desetku i prinosu.“ Reč „desetak“ znači desetina od poljoprivrednih proizvoda i novčane zarade. Ako ste ikada zadržali desetak, Božji deo, Biblijia osuđuje vaš greh (i moj). Da bi osudio naizgled bezazleno zanemarivanje desetka, Bog podiže davanje desetka na jedan viši moralni nivo, poistovećujući to sa najznačajnijim zapovestima. Dva stiha koja okružuju Malahiju 3,8, to jest, stihovi 7 i 9, stavljaju taj odlomak pod mikroskop. Stih 7 preklinje vernike da se vrati Bogu, jer ako to učinimo, i On će se vratiti nama. Ipak, mi pitamo kako možemo da Mu se vratimo. Stih 10 unosi blagodat i milost u taj scenario, ukoliko učinimo jednu stvar: „Donesite sve desetke u spreme da bude hrane u mojoj kući.“ Ostatak 10. stiha je Božje obećanje da će nam otvoriti „ustave nebeske i izliti blagoslov... da vam bude dosta“ (Malahija 3,7.8.10).

Davanje desetka kao čin vere (1. Mojsijeva 22,1-13)

Da li ovo obećanje o blagoslovu, poput jednostavnog pravila uzrok-posledica, domino efekta, ili trenja glave šibice o šmirgl-papir, uvek izazove plamen? Ne bez života vere, prema 1. Mojsijevoj 22. Prvih 12 stihova tog poglavљa iznose Avramovo iskustvo velike vere u Boga čak i kad se sa Isakom približavao brdu gde je trebalo prineti žrtvu, iako nikakvog jagnjeta nije bilo na vidiku. „Bog će se, sinko, postarati za jagnje sebi na žrtvu“, kazao je Avram Isaku, uveravajući ga da će se žrtva pojavit. Zahvaljujući svom velikom bogatstvu Avram je mogao

da obezbedi bilo koji broj odgovarajućih jaganjaca za žrtvu Bogu, ali je ispoljavači veliku veru odustao od toga, kad je krenuo u Božju misiju čudnog žrtvovanja, žrtvovanja svog sina Isaka. Po sopstvenoj veri, Isak je dragovoljno pristao da bude žrtvovan, te ga je otac vezao i stavio na oltar. Avram je podigao nož, ali se, prekinut u svojoj nameri Božnjim glasom, zaustavio. Našao je u blizini ovna, kako se bori rogovima zapleten u čestaru. Bila je to žrtva koju je obezbedio Bog. Bog obećava da će se pobrinuti za nas, i Avram je ispoljio veru u to obećanje, poveravajući celo svoje srce Božjem staranju, uzdajući se u Njega uprkos – kako bi to ljudi ovog sveta rekli – bizarnim instrukcijama. Nama možda nije potrebna Avramova vera da bismo nastavili, ili počeli da dajemo desetak Gospodu, ipak dobar deo te vere može biti i naš samo ako to zatražimo i držimo se obećanja.

Preko desetka povezujete se s Njim (1. Mojsijeva 28,12-22)

Avramov unuk, Jakov, bio je glavna tema sna poznatog danas kao Jakovljeve leštvice, dok je jedne noći spavao na mestu poznatom u Bibliji kao Vetič. Jakovu je Gospod ponovio obećanje dato Avramu da će mu potomstvo biti „kao praha na zemlji“. Obećavši mu takođe da će biti s njim kuda god ide i da će ga dovesti nazad u očevu zemlju, Gospod je učvrstio vezu sa Jakovom. Podigavši stub Gospodu u Vetiču, Jakov se zavetovao da će, ukoliko ga Gospod vrati u zemlju njegovog oca, sigurno Bogu dati deseti deo (1. Mojsijeva 28,12-22) od svega što poseduje. Davanje desetka nije bilo lek za sve i Jakov nije bio bez iskušenja, ali je on išao dalje, da bi najzad dobio novo ime Izrael i tako postao otac plemena u Izraelu/Judi. Obećanje koje je on prihvatio verom, rezultiralo je blagoslovom mnogih sinova, koji su i sami imali mnogo sinova, i tako redom; Josif, njegov sopstveni sin postao je Božje oruđe za spasavanje sveta onog vremena od razorne sedmogodišnje gladi.

Ipak naši najdraži blagoslovi vrede mnogo više (Efescima 1,3)

Ne samo što je Bog blagoslovio te verne, poštene starozavetne davaoce desetka materijalnim i porodičnim dobitkom kad su Mu vraćali deseti deo, nego je, što je još važnije, odlučio da ih blagoslovi mnogo dublje. Pavle piše: „Blagosloven Bog i otac Gospoda našega Isusa Hrista, koji nas je blagoslovio svakijem blagoslovom duhovnjem na nebesima kroz Hrista“ (Efescima 1,3). Božji duhovni blagoslovi su ono najbitnije što možemo primiti zato što imaju najtrajnije dejstvo. Ti blagoslovi skreću pogled sa ovozemljaskih stvari, kao što je imovina, na stvari od večne vrednosti. Svi Njegovi blagoslovi su za naše dobro, i On nam ih obećava samo ako Mu poštено vratimo deseti deo koji On traži od nas.

ODGOVORITE

1. Da li ste iskusili Božje blagoslove poput otvorenih nebeskih „ustava“ tako da skoro neće biti dovoljno mesta za njih? Jeste li bili time iznenađeni? Zašto? Ili možda niste doživeli takve blagoslove? Zašto tako mislite?
2. Da li ste objašnjavali ili mogli da objasnite nekom rođaku, prijatelju ili saradniku, koji nisu vernici, zašto dobровoljno odustajete od 10% svog čeka zbog nekih (njima nerazumljivih) tekstova u Bibliji (knjizi koja im je takođe nejasna)? Kako ste ili kako biste objasnili drugima tu praksu?

Džeremi Veter, Moskou, Ajdaho, SAD

„Međutim, davanje desetka ne potiče od Jevreja. Od najstarijih vremena Gospod je zahtevaо desetak za sebe, i taj zahtev bio je poštovan i ispunjan. Avram je dao desetak Melhisedeku, svešteniku Boga Višnjega (1.Mojsijeva 14,20). Jakov je kao begunac i prognanik obećao Gospodu u Vetištu: „Što mi god daš, od svega ču deseto dati tebi” (1.Mojsijeva 28,22). Kad je Izrailj trebalo da se organizuje kao narod, zakon o desetku je obnovljen i potvrđen kao božanska uredba od čijeg poštovanja zavisi blagostanje naroda.

Bog je izvor svakog blagoslova koji se izliva na Njegova stvorenja i Njemu pripada čovekova zahvalnost za sve dobre darove Njegovog proviđenja.

Sistem desetka i prinosa bio je zamišljen kao način da se u misli ljudi utisne velika istina – da je Bog izvor svakog blagoslova koji se izliva na Njegova stvorenja i da Njemu pripada čovekova zahvalnost za sve dobre darove Njegovog proviđenja.

„Desetak... je Gospodnji.“ Ovde je upotrebљen isti način izražavanja kao i u zakonu o Suboti. „A sedmi je dan odmor Gospodu Bogu tvojemu“ (2. Mojsijeva 20,10). Bog je odredio za sebe poseban deo čovekovog vremena i njegovih sredstava, i niko ne može, bez krivice, upotrebiti taj deo za ostvarivanje svojih interesa.¹

„Nije u skladu sa Božjom namerom da hrišćani, čije prednosti visoko nadmašuju prednosti jevrejskog naroda, zaostaju za njima u podašnosti. Sam Spasitelj je izjavio: 'Kome je god mnogo dano mnogo će se i iskati od njega' (Luka 12,48). Podašnost koja je tražena od Jevreja, velikim delom služila je na blagoslov njihovom narodu; danas se Božje delo proširilo po celoj Zemlji. U ruke svojih sledbenika Isus je stavio evandeoske riznice, i njima je poverio dužnost da Radosnu vest o spasenju objave svetu. Naše obaveze, svakako, mnogo su veće od obaveza nekadašnjeg Izraelja.

Oni čije srce plamti Hristovom ljubavlju smatraće ne samo svojom dužnošću, već i zadovoljstvom, da pomažu unapređivanje najuzvišenijeg, najsvetijeg dela koje je ikada bilo povereno čoveku – dela objavljivanja bogatstva dobrote, milosti i istine svetu.

Duh pohlepe upravo navodi ljudе da radi zadovoljavanja svojih proheva zadržavaju sredstva koja s pravom pripadaju Bogu, a taj duh je i sada isto tako odvratan Bogu kao i onda kada je preko svojih proroka opominjao svoj narod, govoreći: 'Eda li će čovek zakidati Boga? A vi mene zakidate i gorovite: u čemu te zakidamo? U desetku i u prinosu! Prokleti ste, jer me zakidate, vi, sav narod' (Malahija 3,8.9).²

ODGOVORITE

1. Šta bi se dogodilo u vašem životu kada biste se prema desetku odnosili kao prema Bogom datom pravilu od kojeg zavisi vaš napredak?

2. Kada dajete svoj desetak, da li vam to pričinjava zadovoljstvo? Zašto Bog od nas zahteva deseti deo od naših prihoda, bez obzira na tegobe s kojima se suočavamo ili okolnosti u kojima se nalazimo?

Lora Veter, Moskou, Ajdaho, SAD

1. Elen G. Vajt, *Stvaranje – patrijarsi i proroci*, str. 525 orig.

2. Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Njegovim tragom*, str. 337 orig.

DAVANJE DESETKA: KRUG POVERENJA

DOKAZ (2. Mojsijeva 20, 10. 11; 3. Mojsijeva 25, 1-7; 27, 30-33)

Ut

Najraniji biblijski izveštaj o desetku nalazi se u priči o Avramu kako daje deseti deo ratnog plena svešteniku Melhisedeku, ali tek je od Mojsijevog vremena Bog naložio svom narodu da sledi taj primer. Prema mojsijevskom zakonu, od Izraelaca se zahtevalo da daju desetak od proizvoda zemlje i njihovih životinja – bez zamene ili izuzimanja.

U 3. Mojsijevoj, Izraelcima koji su obrađivali zemlju takođe je dato uputstvo da poštuju *shmita*, sedmu subotnu godinu kada je zemlju trebalo ostaviti neobrađenu i oprostiti sve dugove. Bog je u svojoj božanskoj brizi obećao izuzetno rodnu šestu godinu, tako da su se mogle sakupiti i uskladiti rezerve za godinu počivanja. Ovo je prethodilo sedmičnom obrascu koji je On detaljno dao u četvrtoj zapovesti. Mi radimo veći deo dana u sedmici a šesti je dan pripreme da bi Subota u celini bila dan odmora.

Shmita je postepeno postala podložna rabinskim interpretacijama. Čak i u sa-vremenom Izraelu još uvek ima kontroverzi u pogledu držanja tog naloga, pošto su neki rabi smislili „heter michera“, ili dozovlu o prodaji, što Jevrejima dopušta da svoju zemlju prodaju nejевrejima za godinu *shmita* tako da im se zemlja i tokom tog perioda obrađuje.*

Isto tako, neki od nas padaju i iskušenje da izmene način svetkovana Subote ili davanja desetka. Možda posmatramo svoja sredstva i brinemo da ne „odemo u minus“. Pojave se neki neočekivani troškovi ili računi. Ugledamo nešto i osetimo potrebu da to kupimo. I tako, slično onome što su rabi radili u vezi sa *shmita* i mi možda iznalazimo izgovore i rupe u zakonu. Naša ljudska želja da imamo kontrolu navodi nas da čvrsto stisnemo ruku, umesto da dajemo otvorenom šakom i sa poverenjem. Mislimo ponekad da možemo obmanuti Boga.

Međutim, nije li zapovest o davanju paradoksalna? Razmišljajte o tome na ovakav način. Kao hrišćanima, poverena nam je služba pristava, da budemo zemaljski službenici nebeskog šefa. Božja uputstva u pogledu ciklusa *shmita*, Subote i desetka su podudarna. U svakom, On od nas traži poštenu žrtvu, koja kao da nema smisla zemaljski gledano, kako bismo dokazali svoje verovanje da se On brine, da nam daje u svakom aspektu našeg života. Naše poštenje je mera našeg pouzdanja u poslodavca koji nam je ukazao poverenje.

Izraelci su bili dobri pristavi zemlje. Ostavljajući zemlju da se odmori oni bi „ponovo napunili baterije“ da bi postali zdraviji u budućim godinama. Kad se ljudi drže Božjih uputstava, i poklanjuju Mu poverenje, Bog nagrađuje njihovo pouzdanje obilnom žetvom. Desetak je zapravo razmena, ali moramo imati na umu da Bog uvek daje više.

ODGOVORITE

1. Da li ste uvek davali desetak čak i kada ste bili u iskušenju da to ne učinite?

Kakve su bile posledice?

2. Koliki značaj pridajete svetkovaju Subote i davanju desetka u celini? Kako to odražava vaš stav u odnosu na Boga i Njegovo staranje?

Lora Gang, Nešvil, Tenesi, SAD

* Steven, Erlanger, „As Farmer and Fields Rest, a Land Grows Restless“, The New York Times, October 8, 2007.

DAVANJE DESETKA: NAČIN DA SE ZAHVALIMO BOGU

PRIMENA (1. Mojsijeva 28,22; 3. Mojsijeva 27,30)

Čuli smo svi izreku da je poštenje najbolja politika, ali da li smo ikad zastali da razmislimo o toj tvrdnji u odnosu na Boga? Ne, nažalost; mi smo skloni da previdimo činjenicu da je poštenje prema Bogu isto tako bitno, a možda čak i bitnije, od poštenja prema čoveku. Razmislite o tome. Bog je izvor svega što mi nazivamo sopstvenom svojinom – posao, život, porodica. On je sve stvorio; On

je stavio u pokret naš život; zar onda ne zaslužuje za uzvrat poštenje? Ako hoćemo da budemo veran hrišćanski pristav, to iziskuje da budemo poštenu u svemu što činimo, uključujući i rukovanje novcem. Nasuprot popularnom verovanju, naši platni čekovi nisu svi naši; neki od njih, u stvari deseti deo, pripadaju Bogu (3. Mojsijeva 27,30). Kao što je Jakov rekao posle one noći kad je usnio lestvice koje dosežu do neba: „Što mi god daš, od svega ču deseto dati tebi“ (1. Mojsijeva 28,22). Dajući Bogu desetak, priznajemo da je On

prisutan u našem životu i kažemo Mu „hvala“ što se stara o našim potrebama. Posle svega što je rečeno, kako ćemo početi da zahvaljujemo na takav način?

Molimo se Bogu da nas vodi kad je u pitanju davanje desetka. Ako nikada ranije niste davali desetak, ova vrsta poštenja može biti vrlo mučna, naročito kad je u pitanju novac. Mi toliko naporno radimo da bismo ostvarili svoj prihod da odvajanje i nečeg neznatnog može izgledati nemoguće, ali Bog je veći od naših strahova; stoga tražite od Njega pomoći kako biste ubedili svoje srce da će na kraju sve dobro funkcionisati.

Sećajmo se Avrama i njegove probe vere. Avram se držao Božijih uputstava čak kada je to značilo mogućnost da zauvek izgubi Isaka, zato što je znao da na neki način Bog neće dopustiti da on prođe kroz to iskustvo. Kad je Avram kazao Isaku: „Gospod će se postarat“ (1. Mojsijeva 22,8), možda je govorio o jagnjetu za žrtvu, ali se njegova rečenica koja odiše poverenjem može primeniti i na davanje desetka. Bog se zaista pobrinuo za jagnje, i On svakako može nadomestiti novac koji ste Mu vratili.

Iskoraćite u veri poput Avrama i sami izvršite probu i u ovoj oblasti. Avram se pouzdao u Boga a i vi to možete. Verno odvajajte desetak od svega što zarađite u toku jednog ili dva meseca. Oslobođite se strahova i čvrsto se držite obećanja da će se Bog pobrinuti. Proslavite Boga davanjem desetka i videćete šta će se za uzvrat dogoditi. On će vas zadiviti nečim što nikada niste smatrali mogućim, i bićete blagosloveni – u to nimalo ne sumnjaj.

ODGOVORITE

1. Kad je reč o davanju desetka, da li se Bog ikada pobrinuo za vas na neki potpuno neočekivani način? Ako je to slučaj, recite kako?
2. Osim desetka od svega što zarađite, na koje još načine možete reći „hvala Ti, Bože“ zato što uvek zadovoljava vaše potrebe?

Mindi Veter, Njuman Lejk, Vašington, SAD

Luka 16 počinje jednom od najčudnijih parabola u Bibliji. Jedan upravitelj (priestav) treba da bude otpušten. Gledajući u budućnost (koja, nadao se, neće uključivati karijeru prosjaka i kopača rovova), shvata da će mu ubrzo biti neophodni prijatelji, i zato poslednjeg dana na poslu poziva dužnike svog šefa. Pomaže im da promene izveštaje tako da ovi pokažu manje duga nego što je pravo stanje stvari. To mu osigurava prijatelje i svetliju budućnost. Najčudniji deo nalazi se u 8. stihu kad Isus kaže da se gospodar divi nepoštenom upravitelju zato što je bio lukav. Isus sigurno ne savetuje da varamo svoje poslodavce kako bismo zadobili prijatelje!

Taj neobičan odlomak sadrži za nas stvarne pouke u vezi sa pristavskom službom i srcem.

Poput upravitelja, svi smo bili u nekoj situaciji kad smo shvatili da nevolja dolazi i pitali se šta možemo učiniti da popravimo svoje izglede. Taj upravitelj je bio motivisan i iskoristio prednost sadašnje situacije da se postara za kasnije. Hrišćani bi trebalo da planiraju imajući na umu večnost, koristeći sadašnje resurse da vode ljudе ka spasenju. To znači, između ostalog, i davanje u finansijskom smislu. Jevrejima 12,2 kaže nam da je Isus podneo bol na ovom svetu zato što je gledao napred na radost koja Ga čeka. Trebalo bi da i mi isto postupamo.

Prema Luki 16,10: „Koji je vjeran u malom i u mnogom je vjeran; a ko je nevjeran u malom i u mnogom je nevjeran.“ Karakterne crte su kao mišići; što se više koriste, postaju jači. Davanje desetka omogućuje nam da se vežbamo vernosti u malim stvarima, pripremajući se za veće izazove.

Navike ljudi u pogledu davanja kao da su bile mnogo javnije u biblijska vremena. Danas retko неко zna koliko dajemo. Privatnost predstavlja jedinstveno iskušenje da se zanemari odgovornost u davanju desetka, ili da se cicaši i daje samo onoliko koliko nam odgovara, jer niko neće znati. To desetak čini još važnijim načinom da dokažemo da smo pošteni prema Bogu. Davanje desetka pokazuje Bogu da Mu se istinski posvećujemo.

ODGOVORITE

1. Zašto je, po vašem mišljenju, Isus upotrebio priču o nepoštenoj osobi da bi ukazao na pozitivne karakterne crte?
2. Da li vaš sadašnji obrazac davanja desetka pokazuje da danas živite imajući na umu večnost?
3. Osim desetka, šta još možemo praktikovati da bismo bili verni u malim stvarima i pripremili se za službu u značajnijim oblastima?

**Davanje desetka
omogućuje nam da
se vežbamo vernosti
u malim stvarima,
pripremajući se za
veće izazove.**

ZAKLJUČAK

Jedan rančer je žigosao stoku sa unajmljenim kaubojem. Radili su u delu koji je pripadao susedu. Prema stočarskom pravilu, mladi volovi iz tog dela trebalo je da dobiju susedov žig. Međutim, kauboj je počeo da umesto toga koristi rančerov žig. Rančer ga je zaustavio, pitajući zašto to radi. Kauboj je odgovorio: „Sve će biti u redu, šefe.“ Rančer mu je odmah uzvratio: „Ostavi žig i odlazi. Čovek koji hoće da krade za mene, krašće i od mene.“ Bez obzira na metod racionalizacije koji koristimo kao izgovor za nepoštenje prema Bogu, nivo vere koji u finansijskom pogledu pokazujemo prema Njemu, odrediće količinu i izbor blagoslova kojima će nas On obasuti u skladu sa svojim obećanjem.

RAZMOTRITE

- Uporedite svoje finansijske beleške, kao i ostale oblasti u vašem životu, tražeći ispunjenje obećanja o izlivanju Božjih blagoslova za vašu vernošć u davanju.
- Zamolite Boga da vam ukaže na one oblasti u vašem životu gde bi trebalo da budete pošteniji prema Njemu.
- Donesite neki neočekivani dar hrane Bogu i podelite ga sa ostalima u razredu, na poslu ili u nekoj drugoj situaciji.
- Fotografišite ili nacrtajte puno divnih i čudesnih stvari koje možete zapaziti tokom subotnih časova. Pokažite te slike nekome ko je bolestan ili nije u stanju da napusti svoj dom.
- Pronađite priče o ljudima koji su iskušali Boga u pogledu desetka i ustanovite kakvi su bili rezultati.
- Sami otpevajte Bogu pesmu hvale za obilje koje vam daje, kad god odvajate za Njega deseti deo ili druga sredstva.
- Postoje li i druge oblasti u životu gde vam davanje desetka može koristiti, na primer: ostaviti da se vaš vrt odmori godinu dana, ili donirati odeću iz vašeg ormana?

POVEŽITE

1. O carevima 17,8-16; 5. Mojsijeva 26

Ronald Alan Knott, *Over and Over Again! 150 Adventists Share Personal Faith Stories About Stewardship* (North American Division of Seventh Day Adventists, 1998).

Liza Pul, Elert, Kolorado, SAD

Pouka 8

Od 17. do 23. februara 2018.

Uticaj desetka

»Ne znate li da oni koji čine svetu službu od svetinje se hrane?
I koji oltaru služe s oltarom dijele? Tako i Gospod zapovjedi
da oni koji jevanđelje propovijedaju od jevanđelja žive.«

(1. Korinćanima 9,13.1)

Su

Dženifer je bila samohrana majka dvogodišnje devojčice Mie. Radila je u lokalnoj bakalnici u jednom malom gradu u Kanzasu. Teško se dolazilo do novca, i pošto bi platila stanařinu i kupila namirnice za sebe i Miu, Dženifer bi ustanovila da nema dovoljno novca za benzin. Šta je mogla da uradi?

Crkva se nalazila u neposrednoj blizini i subotom bi Dženifer zajedno sa Miom pešice otišla u Subotnu školu i na bogosluženje. Jedne subote za vreme

bogosluženja, Dženifer je čula poziv na davanje sredstava. U jednom afričkom selu ljudima i ženama bio je potreban novac za crkvu. Moleći se s tim u vezi, Dženifer je otvorila Bibliju i zapazila stihove Luka 21,1-4. Jedva je mogla da poveruje što je ta žena iz Biblije učinila.

Da li osećate da ste dajući desetak dali sve što imate?

Dženifer je znala da je pastor u svojim propovedima govorio o desetku. Kako da ona da desetak? Jedva je imala da stavi na sto nešto za jelo. „Gospode“, kazala je, „molim Te da mi daš vere. Iskorističu novac koji sam ostavila za namirnice da bih dala desetak. Molim te da pronađeš način da kupim potrebne namirnice i platim benzin za kola. Amin.“

U subotu, Dženifer je dala Bogu desetak iako je za to upotreblila sav novac predviđen za životne namirnice. U ponedeljak, Dženifer su pozvali sa posla nudeći joj mesto upravnika. Dženiferina plata se više nego udvostručila i sada je imala dovoljno da kupi namirnice, puno benzina za kola, a preostali novac štedela je za ostale potrebe.

Da li vidite sebe u Dženiferinom položaju? Da li osećate da ste dajući desetak dali sve što imate? Ili se bojite da zbog desetka koji dugujete Bogu nećete moći da zadovoljite sopstvene potrebe? Šta zapravo znači davati desetak i koja je njegova svrha? Kako će vas Bog blagosloviti za davanje desetka i kakve veze vera ima s tim?

U pouci za ovu sedmicu saznaćemo koja je svrha desetka, šta je u stvari misija davanja desetka, o sabiranju sredstava, kao i o desetku i spasenju verom.

Ešli Vagner, Njujork, Njujork, SAD

18. februar 2018.

TO JE VAŠ IZBOR

DOKAZ (1. Mojsijeva 14; 5. Mojsijeva 14,22-24; 26; 4. Mojsijeva 18,21; 24)

Ne

Davanje desetka za hrišćanina je čin između pojedinca i Boga. Još od stvaranja sveta, Bog je ljudskim bićima dao slobodu izbora. On ne želi da ga Njegova deca slede iz straha ili obaveze. Naprotiv, On nam dozvoljava da biramo, dobro ili loše.

Posle terorističkog napada na Sjedinjene Države septembra 2001. godine, došlo je do dramatičnog pada iznosa desetka kod američkih hrišćana. Istraživačka grupa Barna izvestila je da samo tri posto odraslih Amerikanaca odvaja deseti deo od svojih prihoda. U poređenju sa osam posto davanja desetka na prihod pre napada, ovo je predstavljalo umanjenje od 62 posto.

Oni pojedinci koji su odlučili da prestanu sa davanjem koristili su slobodu izbora koju im je Bog dao.

Za hrišćane, primer desetkovanja dosledno se prikazuje kroz celo Sveti pismo. Najraniji primer je priča o Avramu posle njegove pobede u bici i oslobođanja sinovca Lota. Avram je došao Melhisedeku i dao mu deseti deo od svega što je zaplenio. Avram je priznao da ga je Bog blagoslovio time što mu je dragovoljno vratilo jedan deo.

U 4. Mojsijevu 18., Bog je Mojsiju dao uputstvo da Izraelci treba da daju desetak kako bi pomogli u izdržavanju Levita, jer su ovi obavljali dužnost narodnih sveštenika.

Verni Jevreji davali su tri odvojena desetka – godišnji (4. Mojsijeva 18,21), godišnji za praznik (5. Mojsijeva 14,22-24), i trogodišnji desetak (5. Mojsijeva 26).

Hrišćani nisu jedina grupa koja daje deseti deo svog prihoda. Postoji dokaz da su i druga neka društva imala davanja slična desetku tokom istorije. Nehrišćanske vlade i narodi kao Navuhodonosorov Vavilon, Grci, Feničani, Rimljani i Arabljani – svi su zahtevali deo prihoda od svojih podanika za njihove bogove.

Rana crkva očekivala je od svih hrišćana da daju desetak. To nije bilo nešto između pojedinca i Boga. Naprotiv, zahtev za davanjem bio je uvršćen u kanonski zakon za vreme Sinoda u Makonu. Kasnije, na Koncilu u Trentu, crkva je ograničila slobodu pojedinca što se tiče davanja. Član Katoličke crkve koji bi odlučio da ne daje bio bi ekskomuniciran.

Evropa posle reformacije imala je vlade koje su sakupljale obavezan desetak za crkve. Pojedinac u tom pogledu nije imao slobodu izbora. Vlada je tražila i narod je plaćao.

Kao adventistički hrišćani, vi imate izbor da čitate biblijske dokaze o davanju desetka. Za razliku od hrišćana u drugim vremenima i na drugim mestima, od vas se ne zahteva da dajete obavezn desetak.

Vi možda niste kao Avram zadobili fizičku pobedu u ratu. Umesto toga, Bog vas ne prestano podržava u svemirskom ratu. On je pobedio u ratu i obećava da će ići sa vama dok se svakodnevno suočavate sa izazovima zlog neprijatelja koji nastoji da vas uništi.

Dosledno davanje desetka pokazuje da smatramo da je Bog veran svojim obećanjima. Ima li boljeg načina da kažemo: „Dao si mi slobodu izbora. Uzdam se u tebe, Bože, i to dokazujem svojim životom, finansijama i svim ostalim.“

ODGOVORITE

- Opišite svoja osećanja kad bi se od vas zahtevalo da dajete obavezan desetak. Kako bi to uticalo na vaše shvatanje Boga?
- Porazgovarajte o tome zašto je davanje desetka čin koji nam Bog dopušta da izaberemo, pre nego da se to od nas zahteva. Kako to utiče na vaš čin davanja desetka?

Dina Bartel-Vagner, Kolidždejl, Tenesi, SAD

Prinosi i žrtve Bogu postojali su još od stvaranja, ali je davanje desetka otpočelo sa Avramovim darom Melhisedeku. U Svetom pismu nema naznake da je sveštenik tražio deseti deo od Avrama. Bog je Avrama blagoslovio u bici protiv daleko jačih neprijateljskih snaga, i Avram je to sigurno prepoznao. Zatim, u blagoslovu koji je izrekao sveštenik, Bog je opisao odnos kakav je On video između Avrama i sebe. I jedna i druga strana imala je koristi od tog odnosa. To je trebalo da bude večna veza između Davaoca svih dobrih darova i onoga koji vraća deseti deo. Od tog tajnovitog početka, desetak se temeljio na već primljenim blagoslovima i na Božjem planu da na nas izlije više blagoslova nego što možemo da primimo. U nekim slučajevima, to može podrazumevati materijalnu nagradu, ali je stvarni dar večnost.

Ovo ne znači da je desetak stvar puke razmene. Nije u pitanju automatizam – „daš desetak i dobiješ propusnicu za nebo“. Umesto toga, samo zahvalno srce

koje je svagda ispravno pred Bogom i prirodno čezne da Ga proslavi darom desetka, predstavlja srce spremno za nebo.

Rimljanima 4,1-5

Nema materijalnog dara za koji ne možemo naći bankovni račun (Malahija 3,10). Sigurnost banaka može biti neizvesna, i svako posedovanje materijalnih dobara podložno je gubitku. Ali Bog ne daje samo prolazne darove. Čini se da ne postoji nikakvo očekivanje od strane svešteni-

ka što se tiče darova. Davanje desetka nije stvar dela, već obožavanja. Bog i Avram već su pripadali zajedništvu prožetom uzajamnim divljenjem – to se jasno video iz sveštenikovog blagoslova.

Avram je već verovao Bogu, i bilo mu je blisko Njegovo ispunjenje obećanja. Ta vrsta proaktivnog verovanja i jeste vera, a ta vera je u Avramu rasla i previlala se u vidu davanja desetka od ratnog plena. Bog je dao Avramu pobedu i ogromno blago. Sve što je Avram imao po povratku iz rata bio je dar od Boga. U veri, Avram je dao Bogu (preko Melhisedeka) prinos kao izraz zahvalnosti što ga je Bog upotrebio da oslobodi ljudi iz Sodoma od njihovih napadača. „Vjerova Avram Bogu, i primi mu se u pravdu“ (Rimljanima 4,3).

Bog je dodelio, ili dao Avramu pravednost. On je opravdao Avrama. Čovek je bio pokriven Božjom pravdom i vraćen u stanje sličnosti sa Bogom, kao prilikom stvaranja. Bio je spreman za nebo. Spontano davanje desetka bio je jednostavno spoljni znak vere koja se nalazila u Avramovom srcu.

**Ako možemo
biti pošteni pred
sobom, to je možda
znak za proveru da
li se nalazimo na
stazi ka nebu.**

Jeremija 17,7.8

Poverenje se stiče kad imamo dovoljno prethodnog iskustva sa nekom osobom, i kad znamo da su obećanja ispunjena. U takvom slučaju, nema razloga da se pretpostavi da će u budućnosti biti drugačije. To je ono što pruža nadu. Otuda se i drugi Hristov dolazak naziva blaženom nadom. Sva starozavjetna obećanja o Isusovom rođenju i životu su se ispunila. Njegovo stradanje i smrt uveravaju nas da Bog stvarno misli ono što kaže o uništenju greha i našem spasenju. Njegovo vaskrsenje dokazuje da On ima silu da učini sve što je rekao da će učiniti. Ništa ne bi moglo da ulije više pouzdanja. Ništa ne može da pruži veću nadu.

Ovi stihovi (Jeremija 17,7.8) stoje naporedo sa stihovima 5 i 6. Oni upozoravaju da pouzdati se u čoveka znači doživeti kletvu razočaranja u budućnosti, kao i skrenuti pogled sa Onoga koji nam jedini može dati istinsku nadu. Nije da čovek nikada nikome ne može verovati, nego jednostavno niko ko greši ne može biti u potpunosti dostojan poverenja. Naše namere mogu biti izvrsne, ali upravo u tome leži problem. Stih 9 nas podseća da naše najbolje namere može poništiti naše sopstveno prevarno srce. Vraćamo se na potrebu koju imamo da pronađemo stvarnu nadu, a tu potrebu Bog mora znati ako se istinski pouzdamo u Njega i predamo Mu se. Davanje desetka koje je vid obožavanja, bez zahteva i očekivanja, pokazuje da se možda bližimo blagoslovu koji vodi opravdanju. Ako možemo biti pošteni pred sobom, to je možda znak za provjeru da li se nalazimo na stazi ka nebu.

1. Mojsijeva 28,22

Kad je Jakov bežao od Isava i u viziji sagledao lestvice koje sežu ka nebu, dobio je obećanje da će zemlja na kojoj se odmara biti data njemu i njegovom potomstvu. Deo tog obećanja koji je iznedrio nadu u Jakovljevom srcu, glasi: „Jer te neću ostaviti dokle god ne učinim što ti rekoh“ (1. Mojsijeva 28,15). Kao znak podsećanja na to obećanje, Jakov je podigao jedan stub i nazvao to mesto Božjom kućom. Bio je to simbol nečeg mnogo većeg i značajnijeg. Isto tako, dom Božji, bez obzira koliko je veličanstven, može postati simbol Sve-moćnog, silnog, velikog Boga. Bilo je to obožavanje, kao i obećanje vernosti u davanju desetka Bogu.

ODGOVORITE

1. Ako sam veran u davanju desetka, da li to činim kao da je u pitanju obožavanje, ili pak zato što se to zahteva? Da li odvajam deseti deo da bih dobio blagoslove, ili je to prirodan izraz ljubavi i poverenja prema Bogu, i nade da Isus dolazi mene radi?
2. Ukoliko nisam veran u desetku, da li mislim da će Bog razumeti moje okolnosti i da će moja druga dela nadoknaditi to što nemam dovoljno pouzdanja u Njega?

„Poseban sistem davanja desetka bio je zasnovan na načelu koje je trajno kao i Božji zakon. Taj sistem odvajanja desetog dela predstavljao je blagoslov za Jevreje, inače im ga Bog ne bi dao. On će isto tako biti blagoslov za one koji ga se drže do kraja vremena.“¹

„Stvorivši u Edemu prekrasna stabla svakojakog voća priyatnog za gledanje i dobrog za jelo, Gospod je Adamu i Evi rekao da slobodno uživaju sve to izobilje Njegovih darova. Ali je učinio jedan izuzetak. Plodove sa drveta poznanja dobra i zla nisu smeli da jedu. To stablo Bog je izdvojio kao stalni podsetnik da je On vlasnik svega što postoji. Na taj način pružio im je priliku da savršenom poslušnošću Njegovim zahtevima pokažu svoju veru i poverenje u Njega.

Zahtevi Božji treba da nam budu na prvom mestu.

Slično je i sa Božnjim zahtevima upućenim nama. Svoja blaga u materijalnim i finansijskim sredstvima On stavlja u ruke muškaraca i žena, ali zahteva da od toga verno odvajaju desetak za potrebe Njegovog dela. On zahteva da se taj deo uloži u Njegovu riznicu. To treba vratiti Njemu kao Njegovu svojinu; to je sveto i treba da se upotrei za slike ciljeve – za izdržavanje onih koji poruku spasenja nose u sve krajeve sveta. Taj deo On zadržava za sebe, kako bi – zahvaljujući stalnom prilivu sredstava u Njegovu riznicu – svetlost mogla da se odnese i onima koji su blizu i onima koji su daleko. Izvršavajući verno i savesno ovaj Njegov zahtev, mi priznajemo da sve zaista pripada Bogu.“²

„Zahtevi Božji treba da nam budu na prvom mestu. Mi ne izvršavamo Njegovu volju ako Mu posvećujemo tek ono što nam je preostalo od naših prihoda pošto smo zadovoljili sve svoje zamišljene potrebe. Pre nego što upotrebimo ijedan deo svoje zarade, treba da odvojimo i prinesemo Gospodu deo koji Njemu po pravilu pripada. U starozavetno vreme na oltaru su u znak zahvalnosti Gospodu neprekidno spaljivane žrtve paljenice, čime se simbolično ukazivalo na čovekove beskrajne obaveze prema Bogu. Ako smo uspešni i napredni u svojim zemaljskim poslovima, to je zato što nam Bog daje svoj blagoslov. Jedan deo svojih prihoda treba da podelimo sa siromašnima, a veći deo treba priložiti za potrebe dela Božjeg. Kada vratimo Gospodu ono što po pravilu pripada Njemu, na onome što preostaje za našu upotrebu biće Njegovo odobravanje i Njegov blagoslov. Ali kad čovek zakida Boga zadržavajući ono što Mu pripada, prokletstvo neizbežno dolazi na sve.“³

ODGOVORITE

1. Ako odvajanje desetka treba da bude blagoslov, zašto je ponekad teško dati?
2. Koji su neki od načina na koji ste bili blagosloveni zahvaljujući vernosti u davanju desetka?

Ešli N. Vagner, Čatanuga, Tenesi, SAD

1. Ellen G. White, *Counsels for the Church*, p.279.
2. Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 386.
3. Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 477.

U Pričama Solomunovim 3,5,6 se kaže: „Uzdaj se u Gospoda svijem srcem svojim, a na svoj razum ne oslanjaj se. Na svijem putovima svojim imaj ga na umu, i on će upravljati staze tvoje.“ Ponekad način na koji se ovaj stih tumači kao da ne prikazuje te dve stvari kao jednačinu. Izraz „imaj ga na umu“ mogao bi se doslovno prevesti kao „upoznaj ga“. Ako nekog poznajete, skloniji ste da uradite ono što on od vas traži, a pošto ga poznajete, znate da je ono što on govori istina. Bog je u Jeremiji 17,7 obećao da će blagosloviti one koji se uzdaju u Njega.

Moja žena neprestano dobija informacije iz kompanije „Fidelity Investments“ o novcu koji je uložila u svoj penzioni fond. To je obično ogromna brošura puna pravnih izraza koji mogu biti teško shvatljivi. Deo ispravnog razumevanja penzije ogleda se i u uspostavljanju povereništva. „Fidelity“ definiše povereništvo kao „poverenički aranžman koji omogućuje trećoj strani, ili povereniku, da raspolaže sredstvima u ime korisnika“.

**Bog od nas
očekuje da damo
onoliko koliko se
nadamo da će se
nama dati.**

Dajući Bogu, vi Ga postavljate za poverenika koji onda može da blagoslovi korisnike, koji uključuju one u evanđeoskoj službi, vašu crkvenu porodicu, i vas. U daljem tekstu je lista koraka koje valja preduzeti da bi Bog postao vaš povernik.

Dajite onako kako biste voleli da vama daju (Luka 6,38). Bog od nas očekuje da damo onoliko koliko se nadamo da će se nama dati. Ustanovio sam da je, da bi se tako postupilo, neophodno da se prisetim osećanja koja su me obuzela kada sam dobio čudesan dar, a nisam imao načina da se za to odužim. Bog je to već pokazao dajući nam večni život kroz svoga Sina koji je umro za nas. On je postavio primer davanja sličan onome kako bi On voleo da se Njemu daje.

Dajite, ne očekujući ništa za uzvrat (Dela apostolska 20,35). Ovo je na neki način kliše, ali i delotvoran savet u pogledu davanja Gospodu. Ovde On pokazuje da je blaženije davati nego uzimati.

Dajite, shvatajući da Bog obećava da će vas blagosloviti (1. Petrova 3,8,9). Mnogo puta, dajemo nadajući da ćemo za uzvrat dobiti neki blagoslov u vidu novca. Bog je obećao da će nas blagosloviti, ali možda ne onako kako očekujemo. To može da bude s puno ljubavi, što je daleko moćnije od novca.

ODGOVORITE

1. Setite se vremena kada ste dali Gospodu a On vas blagoslovio na način koji niste očekivali.
2. Koliko je vaše uzdanje u Gospoda ako On nije vaš poverenik?

Penzija izgleda kao nešto vrlo daleko. Retka prilika kad o njoj razmišljam jeste trenutak kad treba da se odlučim za ulaganje u svoj penzioni fond. Novac koji stavljam na taj račun uvećava se ukoliko kompanija u koju sam uložio dobro posluje. Oni mi ili vraćaju deo profita, ili povećavaju vrednost mog udela u kompaniji.

Kad dajem desetak, sledim isti obrazac, bez mnogo razmišljanja. Mi citiramo Malahiju da bismo podstakli davanje desetka, kao da je reč o odluci povodom investiranja: dajte desetak i posmatrajte kako se blagoslov i vremenom uvećavaju. Čujemo kako ljudi govore o davanju u prosečno većem iznosu od preporučenog desetog dela prihoda. Time se podrazumeva da je dobitak od ulaganja u srazmeri sa uloženom vrednošću.

**Nema garancije
da će mi nebo
pripasti na
osnovu desetka.**

Isus je izrazito protiv takvog načina mišljenja! On je opisao dar siromašne udovice kao mnogo veći od dara bogatih, zato što je ona stavila u haznu sve što je imala. On je isto tako posavetovao bogatog mladića da odustane od svog programa desetka i darova, da proda sve što ima i da siromašnima.

Sveti pismo opisuje našu obavezu davanja desetka kao procenat povećanja, pre nego kao nagradu za primljenu vrednost. Bogatstvo ovog sveta ne pruža prednost pri obezbeđivanju mesta u svetu koji će doći. Od takvih koji očekuju priznanje za svoja davanja očekuje se da slede Isusov primer i odustanu od svega što imaju i jesu.

U Efescima, Pavle me podseća da je blagodat dar, a ne rezultat mojih dela ili davanja desetka. Nema garancije da će mi nebo pripasti na osnovu desetka. Ja ne mogu da kupim Božje blagoslove; On jednostavno stavlja pred mene izazov da dam desetak i ustanovim da će ih On izliti na mene kao dar.

ODGOVORITE

1. Kako koncept davanja desetka primenjujete na svoje vreme i talente?
2. Gde je tu poštenje kad davanje desetka i blagoslov ne predstavljaju puku razmenu?

Stiven J. Dovič, Andover, Masačusets, SAD

ZAKLJUČAK

Popularna ideja u sadašnjoj kulturi poznata je kao „evanđelje prosperiteta“. To znači da ukoliko verno dajete Gospodu desetak i prinos, za uzvrat vam se garantuju finansijski blagoslovi. Međutim, Bogu ne bi trebalo davati u očekivanju da od Njega dobijete nešto za uzvrat. Takođe ne bi trebalo očekivati da čete davanjem zaraditi spasenje. Bogu treba davati iz ljubavi prema Njemu, zato što želite da obožavate svog Tvorca i proslavlјate dar večnog života koji je On dao kroz Isusa.

RAZMOTRITE

- Posebno istražite kuda idu vaši deseci i prinosi, i kako oni koriste ne samo vašoj lokalnoj crkvi već Božjem delu uopšte. Kad razumete kuda ide vaš novac i kako to utiče na druge, možda će vam biti lakše da date sledeći put.
- Nacrtajte ili naslikajte ilustraciju priče o udovici iz Luka 21,1-4. Neka na vašoj slici obavezno bude i Isus kako posmatra udovicu dok prilaže svoj dar. Pokažite svoj umetnički rad u subotnoškolskom razredu ili maloj grupi.
- Podržite lokalnu službu koja se bavi ljudima u potrebi – ili finansijskim darovima ili posvećujući im svoje vreme. To će vam ne samo pružiti priliku da se odričete sebe i iskoracište iz svoje zone udobnosti, nego će vam omogućiti i da investirate u nekoga koga možda niste ranije sreli.
- Napišite pesmu – ili samo reči ili melodiju – koja prenosi radost koju čovek oseća kad daje Gospodu. Izvedite svoju kompoziciju u svom subotnoškolskom razredu ili na maloj grupi.
- Napravite spisak oblasti u crkvenom životu, u kojima trenutno dajete svoj doprinos. Pored svake navedene oblasti stavite belešku sa objašnjenjem kako ste odlučili da se posvetite određenoj oblasti, i neku misao o tome kako biste mogli dati više ili na drugačiji način. Napravite plan kako da svoje zamisli sprovedete u praksi.
- Molite se Bogu da vam otkrije u kojim biste oblastima mogli podesiti svoja davanja tako da to unapredi Njegovo delo. Isto tako, ako vam je pomisao na davanje stresna ili neprivlačna, molite se Bogu da promeni vaše srce kako biste nalazili radost u davanju.
- Napišite Isusu pismo, opisujući svoja osećanja povodom Njegovog povratka. Razgovarajte o koracima koje preduzimate (finansijskim ili nekim drugim) da biste ubrzali Njegov dolazak, i završite tako što čete od Njega zatražiti savete o tome kako biste mogli poboljšati svoje napore.

POVEŽITE

E.G.Vajt, *Čežnja vekova*, pogl. 67; A Liberal Church, chap. 32.

NAD Stewardship Department, *Faith and Finance*.

Alison Soseda, Sentervil, Ohajo, SAD

Pouka 9

Od 24. februara do 2. marta 2018.

Darovi iz zahvalnosti

»Jer Bogu tako omilje svijet
da je i Sina svojega Jedinorodnoga dao,
da nijedan koji ga vjeruje ne pogine,
nego da ima život vječni.«

(Jovan 3,16)

Kad sam završila svoj specijalistički staž, dobila sam jednogodišnju stipendiju u Baltimoru. Moj suprug i ja izdali smo kuću jednoj stranoj studentkinji koja je upravo diplomirala na Jejlu. Izgledalo je da će ona biti savršeni stanar. Ali jedva da smo stigli do Baltimora, kada nas je mlada žena pozvala... sa vešću da njena radna viza nije u redu i da smesta mora da se vrati u svoju zemlju.

Novac od kirije za prvi mesec i depozit koji je ostavila pomogao nam je da preživimo juli i avgust, i ubrzo smo počeli očajnički da tragamo za zakupcem koji bi u kući ostao godinu dana. Najzad, jedan sredovečni par odlučio je da se useli kod nas – dostavljajući nam listu vrlo strogih zahteva. Uklonili smo mašinu za pranje i sušenje veša, ispraznili potkrovle, i dozvolili im da kuću okreće u žuto sa nijansom slačice. Nije to bilo idealno, ali hipoteka se nije mogla otplaćivati sama od sebe, te smo pristali.

Kad smo se posle godinu dana spremali za povratak kući, saznali smo da nije baš svaka soba bila okrećena dogovorenom bojom, i da je tepih trebalo valjano očistiti. Zamolili smo svoje stanare da ponovo okreće kupatilo na spratu kako bi se pokrila grozna oranž boja, a njihov depozit je poslužio za temeljno pranje tepiha. Još uvek nam se nije dopadala boja kojom je bila okrećena naša kuća – žuto sa nijansom slačice, kao i način nasumičnog nanošenja boje, ali smo bili zahvalni Bogu što smo se izvukli iz cele te situacije.

Biti dobar pristav znači starati se o nečemu kao da je lično vaše. Pristavska služba polazi od osnovnog principa da ništa što imamo nije naše. Sve to samo nam je povereno od strane Boga. Kad shvatimo i prihvativmo taj princip, koncept pristavske službe lako je razumeti i primeniti.

Kako se Bog oseća kad mi zloupotrebljavamo svoje telo i um, prljamo Njegovu zemlju, ostavljamo ožiljke jedan na drugom i uzajamno se blatimo? Ako ovo posmatramo iz perspektive da nam je Bog poverio naš um, telo, porodicu, crkvu pa čak i samu zemlju do svog povratka, shvatamo da biti dobar pristav znači brinuti se o svemu tome. Kad tako gledamo na stvari, možemo i najmanji delić svega iskoristiti na slavu Bogu.

U 2. Korinćanima 9,6 Pavle savetuје: „Ovo pak velim: koji s tvrdom sije, s tvrdom će i požnjeti; a koji blagoslov sije, blagoslov će i požnjeti.“ Svako od nas ima različite resurse – vreme, zdravlje, povezanost s drugima, talente i još mnogo toga. Sve su to Božji darovi za našu dobrobit, a takođe i sredstva koja možemo iskoristiti Bogu na slavu. Upotrebimo ih danas što bolje možemo.

Liza Herman, Nešvil, Tenesi, SAD

Hodanje verom (2. Korinćanima 5,7)

Ljudi često zamišljaju da je za postizanje nekog cilja potrebno pronaći neku formulu ili postupak, imati sreće i šarma, izgovoriti neku čarobnu reč. I obrnuto, mnogi hrišćani se boje da mogu izgubiti spasenje zbog nekog jednostavnog „faula“, kategorički primjenjenog. Oni praktično zamišljaju Boga kako prelazi listu ispravnog ili pogrešnog ponašanja i beleži: „Zaboravio da stavi krvatu kad je pošao u crkvu, 16. decembar 2018 – Odbijen.“

Biblijka daje sliku o spasenju zasnovanom na odnosima, a ne na ritualu. Od Isajijine osude prinošenja žrtava i svetkovana Subote iz pogrešnih pobuda (Isajija 1,11.13), pa sve do Isusove opomene „Neće svaki koji mi govori: Gospode, Gospode, uči u carstvo nebesko“ (Matej 7,21), jasno proizilazi da vera nije lista onoga što treba činiti, već neprestani stav, zasnovan na odnosu. To je ono što vodi razvoju karaktera i dublje povezanosti sa našim nebeskim Ocem, do boljeg razumevanja Boga, ali ne smemo pomešati rast vere sa samom verom. Vera je poverenje u širu sliku koju je Bog naslikao kad sitni detalji izgleda nisu bili dovoljni.

Većina hrišćana čula je za Pavlove reči „jer po vjeri živimo a ne po gledanju“ (2. Korinćanima 5,7) toliko puta da su počele da im zvuče kao kliše. Istina je da svet ne nudi nikakve garancije. Mi možemo isplanirati svoj život na n-ti stepen, ali konačno, pouzdanje u Boga je jedini put koji pruža pravu sigurnost. Kad je reč o pristavskoj službi – vreme, energija, novac – Isus poziva na potpuno predanje. Naš biznis može propasti, naše zdravlje izneveriti, novac iskliznuti iz ruku. Ipak, kad Bogu poverimo svoj posao, bogatstvo i snagu, On vraća daleko veću dividendu od bilo kog ulaganja koje bismo mogli izvršiti po sopstvenom nahođenju.

Mnogi hrišćani smatraju da će im se život, ukoliko budu sledili Isusa, iskomplikovati, da će biti praćen poteškoćama i neizvesnošću; a ipak, Isus je taj koji ih podržava. Novac ih sputava; Duh ih oživljuje; Bog zadovoljava sve njihove potrebe, i to nemerljivo.

Moćan primer jedne udovice (Luka 21,1-4)

To je zapanjujući, dirljiv prizor za svetovni um. U hramu sa svojim učenicima, samo nekoliko dana pre nego što će verski glavari dati nalog da bude ubijen, Isus posmatra kako elita upadljivo prilaže svoje bogate darove.

Međutim, jedan mnogo skromniji primer pada Isusu u oči. Jedna udovica koja je izgubila porodicu, imanje, status i bogatstvo – sve elemente na koje je računala da bi mogla da preživi – stavљa u haznu ono malo sredstava što joj je preostalo. Bogati su davali da bi se pokazali pred ljudima i stekli viši status, ostavljajući za sebe ogroman deo kako bi mogli raskošno da žive. Svaka od „dve lepte“ bila je jednaka desetini naknade za jedan sat rada – a to je bio najmanji iznos koji se da zamisliti. Za bogataše, te dva lepte su predstavljale novac pored kojeg bi oni prošli na ulici i ne primetivši ga. Za udovicu, bilo je to sve što joj je ostalo.

Isus je izjavio da udovica „metnu više od sviju“. Taj komentar u skladu je sa mnogim drugim Isusovim rečima i Pismom – „Blago siromašnima duhom“ (Matej 5,3); „Gospodu pozaima ko poklanja siromahu“ (Priče Solomunove 19,17), priča o svadbenoj gozbi (Luka 14,12-14) – a ipak je u tom prizoru istaknuto nešto posebno. Lični kvalitet i određeni ton dok Isus uzdiže najponizniju ženu do najviše moguće časti, podsećaju nas da „čovjek gleda što je na očima, a Gospod gleda na srce“ (1. Samuilova 16,7).

To nas asocira na još jedan poznati stih: „Jer gdje je vaše blago, ondje će biti i srce vaše“ (Matej 6,21). Na osnovu mnogih skorašnjih istraživanja ustanovljeno je da trošenje novca na sticanje iskustava, pre nego na materijalnu imovinu, obezbeđuje veću, dugotrajniju sreću. Iako zdrav razum može sugerisati da će prolazni momenat pružiti manje trajnu sreću od opipljivog proizvoda kome se možete stalno vraćati, istraživanje je pokazalo da materijalna dobra, ma koliko delovala blistavo, postaju za nas samo „dekoracija“. A kada ulazimo u prijateljstva, vredne trenutke i Božje carstvo, mi na taj način kopamo studenac iz koga možemo neprestano piti.

Provera pobuda (Priče Solomunove 16,2; Matej 6,1-4; 1. Korinćanima 4,5; 2. Korinćanima 9,7)

„Bog ljubi onoga koji dragovoljno daje“ – ali hipoteka dospeva na naplatu. Mi bi trebalo da damo svoje desetke i prinose – ali možemo li se pouzdati da će ljudska bića to ispravno upotrebiti?

Lako je postati praktičan i cinički nastrojen u vezi sa pristavskom službom, a ipak nas onaj isti Bog koji je izabrao da svoje ciljeve ostvaruje preko ljudskih oruđa – uključujući vas i mene – poziva da radosno dajemo.

Zatim postoji i ovaj savet: „Pazite da pravdu svoju ne činite pred ljudima da vas oni vide; inače plate nemate od oca svojega koji je na nebesima“ (Matej 6,1). Malo Isusovih reči zaseca do same kosti – i duboko u srce – poput ovih. Bog vidi iza našeg spoljašnjeg držanja. Lukuzna odeća (Bog je dobar!) Priželjkivani crkveni položaj (Samo mi je drago što mogu da uzvratim Bogu!). Pavle kaže da će Bog obelodaniti ono što je skriveno – uključujući naše pobude (1. Korinaćanima 4,5). Kada služimo Bogu, činimo to iz ljubavi, sa zahvalnošću, i u silnoj želji da poboljšamo život drugih. Kad tako postupamo, to će nam pomoći da u sebi odnegujemo jedinu trajnu radost.

ODGOVORITE

1. Kako služenje Bogu – i drugima – izgrađuje vašu sreću?
2. Zašto Bog zahteva deseti deo naših prihoda, a sedminu našeg vremena? Šta bi se moglo učiniti da te mere postanu idealne polazne tačke?
3. Kako služenje drugima možemo uravnotežiti sa zadovoljavanjem sopstvenih potreba? Koji je najbolji način da bližnjega volimo kao samoga sebe?

Tompol Viler, Nešvil, Tenesi, SAD

**Kad je reč o
pristavskoj službi
– vreme, energija,
novac – Isus poziva
na potpuno predanje.**

„Bog je učinio da objavljuvanje Jevanđelja zavisi od rada i darova Njegovog naroda. Dobrovoljni darovi i deseci predstavljaju prihod Gospodnjeg dela. Od sredstava koje je poverio ljudima, Gospod zahteva određeni deo – desetak. On svima ostavlja slobodu da kažu hoće li dati i više od te svote. Međutim, kada

je srce pokrenuto uticajem Svetog Duha, i kad učini zavet da da određenu svotu, onaj koji se zavetovao nema više nikakvog prava na posvećeni deo.”¹

Od sredstava koje je poverio ljudima, Gospod zahteva određeni deo – desetak.

nama crkve u kojoj je trebalo da održim evangelizaciju.

Mogao bih da iznesem tako mnogo iskustava, ali jedan razgovor je posebno ostao u mom sećanju. Vozio sam se kolima s jednim lokalnim pastorom i dva studenta. Išli smo prema hotelu pošto smo jutro proveli na obali. Na neki način razgovor je skrenuo na predmet desetka i prinosa i Adventističku crkvu u Sjedinjenim Državama.

Moj španski je na konverzacionom nivou, ali daleko od savršenstva. Objasnjavao sam pastoru proces davanja darova u crkvi i opštu praksu koju sam zapazio. A onda sam upitao kakva je njihova praksa u Meksiku u vezi sa desetkom.

Imajte na umu da moj španski nije savršen. U mom iskustvu, izrazi „plačati desetak“ i „davati desetak“ korišćeni su kao sinonimi u crkvi, literaturi i razgovoru. I tako sam se, obraćajući se pastoru, usmerio ka prvom izrazu – „plačati desetak“.

Pastor je odgovorio: „Pa, pre svega, niko od nas ne 'plača' desetak i prinosi. Mi to dajemo. To je već Božje, pa kako bismo to uopšte mogli da platimo? Mi samo vraćamo Bogu.“

Ne sećam se više ničeg drugog što je on rekao tokom vožnje.

Sada se pitam da li moj neprecizan jezik – to jest, da li „plačam“ ili „dajem“ svoj desetak i prinos – utiče na način na koji vidim Boga u odnosu na sebe? Da li to utiče na moju poniznost u odgovoru na Njegovu dobrotu?

„Bogu nisu potrebni naši darovi. Mi Ga ne možemo time učiniti bogatijim. Psalmista veli: 'Jer je od tebe sve, i iz tvojih ruku primivši dasmo ti' (1. Dnevnika 29,14). Ipak, Bog nam dopušta da pokažemo svoju zahvalnost za Njegovu milost samopožrtvovanim naporima da to isto kažemo drugima. To je jedini način na koji možemo ispoljiti svoju zahvalnost i ljubav prema Bogu. On ne upućuje na neki drugi.“²

Aniz Silej, Olteva, Tenesi, SAD

1. Elen G. Vajt, Apostolska crkva – Hristovim tragom, str. 74. orig.
2. Ellen G. White, *Counsels on Stewardship*, p.18

KOLIKO DALEKO IDEMO U SVOJOJ LJUBAVI

DOKAZ (Matej 25,40)

Ut

U trenutku kada je Isus umro, čovečanstvo se suočilo sa velikodušnim, krajnje izraženim poricanjem ega. Mogli biste teoretski govoriti o nesebičnosti, ali koliko daleko čovek ide u praktikovanju takve nesebičnosti? Koja je granica našeg čovekoljublja?

Gledajući u Isusa, čovek može zaobići tu posebnu tačku zbog suprotnog efekta koji ona može imati: mi procenjujemo Isusovu smrt jedino u svetlu načina na koji je On spašao nas. Drugačije rečeno, taj isti događaj koji je dokaz ljubavi usredsređene na druge, stvara u nama obuzetost sobom. Mi smo u opasnosti da Njegovu žrtvu smatramo sredstvom za ostvarenje svog cilja.

Ipak, mi smo pozvani da „duboko razmišljamo“ o Njemu i da Ga „posmatramo“. Ako tako postupamo, bićemo „preobraženi“ u Njegovo obliče (2. Korinćanima 3,18). U čemu se sastoji taj poseban i bitan postupak?

Učinimo to za trenutak. Gledajmo u Njega. Ne da bismo pokušali da nešto doživimo, nego da Ga jednostavno proučavamo, gotovo naučno. I šta vidimo? Kad čitamo mnoge epizode Njegovog života, nailazimo na Nekog čudesno jedinstvenog. Isus je govorio o ljubavi prethodno (a i otada) praktično nepoznatoj. Propovedao je i ohrabrvao smrt čovekovog „ja“. Poučavao je o najuzuvišenijim idealima onoga što ljubav znači: „Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe“ (Matej 22,39). „Ljubite neprijatelje svoje, dobro činite onima koji na vas mrze“ (Luka 6,27). „Od ove ljubavi niko veće nema, da ko dušu svoju položi za prijatelje svoje“ (Jovan 15,13). Čin koji Ga je odveo do krsta predstavljaо je dovršenje životnog veka ispunjenog građenjem, ohrabrvanjem, lečenjem i dobročinstvom. On bi radije umro pre nego da nekoga povredi. U stvari, On je umro a da nikoga nije povredio. U trenucima pre nego što je ispustio svoj poslednji dah, Njegove misli bile su zaokupljene onim ljudima koji će Ga usmrtiti, tražeći od Boga da im oprosti.

Koliko daleko čovek treba da ode u ispoljavanju ljubavi? Pa, čini se, do samog groba.

Upravo je to istinska pristavska služba. U svetu zaraženom mržnjom, gde čak i samo-zvani hrišćani pozivaju na smrt i uništenje, Isus stoji kao epitom mira i ljubavi. To je značenje onoga biti „sličan“ Njemu. Biti „preobražen“ u Njegovo obliče. Svet bi trebalo da Ga vidi onakvim kakav je On u stvari. Svet treba da nauči da voli bližnjeg, bez obzira na boju kože, rasu ili religiju. Kad svoje talente koristimo da bismo posetili one u zatvoru, nahranili gladne, odenuli gole i brinuli za one koji pate, mi počinjemo da oponašamo Čoveka na krstu – i svet se menja. Mi ulazimo u carstvo Božje. Mi zaista postajemo „verni sluga“.

Pristavska služba je blagodat. Pristavska služba je ljubav.

ODGOVORITE

1. Možete li da se setite nekog drugog u Bibliji ko je živeo životom ljubavi poput Isusa?

2. Šta je, po vama, Isus mislio kad je onima oko sebe kazao: „Rekoh: bogovi ste“ (Psalom 82,6; Jovan 10,34)?

3. Kako bi vaš život mogao da vas učini potencijalnim „dobrim“ čuvarima (pristavima) vaših darova?

Verner Karasko, Rouzvil, Kalifornija, SAD

Trinaestog januara 1982, Er Florida, let 90 srušio se u zaleđenu reku Potomak. Helikopter policije SAD stigao je na lice mesta i počeo da baca obručeve za spasavanje malom broju promrzlih putnika, preživelih posle rušenja aviona.

Jedan od prvih koji je dobio obruč za spasavanje bio je Arland Vilijams, ali ga je doturio sledećem putniku. I tako je u više navrata omogućio drugima da se izbave pre njega. Tako se najzad i poslednji preživeo popeo u helikopter, ali je Vilijams podlegao u ledenom zagrljaju Potomaka.

U poslednjem trenutku, On nam je dao svoj »obruč za spasavanje«.

Kad je Isus došao na zemlju, On je zakoračio u svet greha (Rimljanima 3,23). Isusa su iznurili kušanje u pustinji (Matej 4,1-11), ispitivanja od strane fariseja (Marko 10,2-12) i konačno izdaja u Njegovom najužem krugu (Marko 14,43-45).

Isus je mogao da zgrabi „obruč za spasavanje“ i pobegne iz tame našeg sveta, ali je On ostao, stojeći kraj onih koji se spotiču u tami, grehu, tuzi, depresiji i usamljenosti. On je ostao sa onima koji bi inače bili izgubljeni. I onda, u poslednjem trenutku, On nam je dao svoj „obruč za spasavanje“.

U vrelini ili sledećnosti nekog trenutka, put koji vodi napred može delovati zastrašujuće. Možda se smrzavamo na svojim stazama, ne znajući kuda da se okrenemo ili kako da ukažemo na Isusa nekome koga su savladali bolovi i iskušenja ovog sveta. Kako se možemo pouzdati u Isusa i podeliti Njegov „obruč za spasavanje“ sa drugima?

Pažljivo pristupajte određenoj situaciji. Mi ponekad ne možemo da shvatimo užasnu tugu i mrak koji obuzimaju prijatelja, voljenu osobu, ili nekog stranca. Moramo veoma paziti kad nudimo pomoć ili savet.

Razmotrite kad je najbolje potražiti pomoć spolja. Moramo znati kada je vreme da iskoračimo iz jedne situacije i potražimo pomoć spolja.

Uvek se molite. Mi ne znamo kakvi su Božji planovi za nas. Ono što mi vidi-mo kao dobar izbor ili stazu možda to i nije. Ovo se podjednako odnosi na one kojima pokušavamo da pomognemo kao i na naš sopstveni život (1. Solunjanima 5,16-18).

ODGOVORITE

1. Šta ste ove sedmice učinili da iskoračite iz svog sveta da biste pomogli drugome, čak i u nečemu najmanjem (Marko 10,13-16)?
2. Da li smo bili ljubazni prema onima koji nam čine nepravdu, rugaju nam se ili nas ukoravaju? (Luka 23,34)

Johana Bjork, Bizmark, Severna Dakota, SAD

1. mart 2018.

VELIKODUŠNOST BEZ IKAKVE RAČUNICE

MIŠLJENJE (2. Korinćanima 9,6; Jakov 4,12)

Če

Kad bi moja majka davala novac, volela je da svoje novčanice uvije u obliku malih cilindra – tako da je teško bilo videti koliko daje. Jednoga dana naletela je kraj puta na prosjaka i ponudila mu novac. On je video *jedan* dolar, ali mu je majka zapravo dala *dva* dolara uvijena poput cilindra.

Čovek joj je prezivo rekao: „Ovde sam čitav dan a vi mi dajete samo jedan dolar?“

Moja majka je bila šokirana tim zahtevnim tonom. Prigušeno se nasmejala i posegla za novčanicom, izvukla iz njega svoj preostali dolar i dala mu sva tri. „To je već bolje“, kazao je on.

Nezahvalnost prožima naše potrošačko društvo i njome su zaraženi i prosjak kraj puta i svetac u crkvenoj klupi. Nezahvalnost je opasna zato što govori Bogu: „Ono što si mi dao nije dovoljno dobro. Daješ mi jedan dolar, a ja zasluzujem više za svoje mučne i duge napore.“ Nezahvalnost čoveku otežava da primi i ceni Božje blagoslove.

Možda nikad ne bismo to izgovorili, ali sličan unutrašnji monolog odvija se u srcu mnogih „svetaca“ koji sede u crkvenim klupama. Onima koji su radili u Očevoj kući celog svog života i imali stalna mesta kao hrišćani, Božja velikodušnost izgleda uvredljivo. Božja ljubav i blagoslov ih vredaju, zato što su ovi vrlo često upućeni nedostojnima. Nezahvalnost ne samo što otežava lično primanje Božjih blagoslova, već i navodi ljude da drugima zavide na dobroti koju im Bog pruža.

Bićemo izlečeni od te zavidljive nezahvalnosti kad shvatimo da Bog nije neko ko sebično gomila kapital. Božji resursi – skupi i dragoceni – izlivaju se na ovaj svet u svakom trenutku i na svim mestima. Sveti pismo ističe da bez obzira da li su u pitanju pravednici ili nepravednici, Bog *velikodušno* izliva svoje *dobre blagoslove* na svoju decu (Matej 5,45). Ipak, koliko će Mu se njih odupreti, koliko će Ga njih odbaciti i odbiti? Koliko će njih iskoristiti te blagoslove da se aktivno suprotstave Bogu ili da prezru Njegovu dobrotu?

Međutim, iako su bliži domu, mnogi „sveci“ će primiti blagodat a ipak nepravedno postupati. Ili pak, koliko će njih, slično prosjaku na koga je naletela moja majka, izjavljivati da Božja velikodušnost nije dovoljna nadoknada za ono što su učinili? Bog nije zajmodavac; Bog je Spasitelj i Otac, a roditelji znaju da ono što daju svojoj deci nikada neće biti vraćeno, pa im ipak daju.

U odgovoru na Božju velikodušnost, koja ne vodi računa o rezultatima, odani učenici treba da neguju zahvalnost i budu kanali Božjih resursa. Bog daje nama a onda mi dajemo svoje vreme i stvari. Velikodušnost bez računice ne može nikada doneti kapital, niti je uvek profitabilna, ali je često pomalo bolna. Ona nije ugodna, ali zar to nije put krsta?

ODGOVORITE

1. Na koje je načine Božja neproračunata velikodušnost bila od koristi u vašem životu? Jeste li ikada pogrešno upravljali Njegovim blagoslovima ili zahtevali više od onoga što vam je dao?
2. Koja vam je vrsta davanja lakša? Zašto? Koja vam je vrsta davanja teža? Zašto?

Brajant Fernando Rodriguez, Kolidždejl, Tenesi, SAD

ZAKLJUČAK

Dobra pristavska služba proističe iz razumevanja da ovde nismo bez razloga i da za sve nas postoji svrha i uloga u Božjem prekrasnom planu. Da se obučemo u Hrista trebalo bi da bude naš cilj. Istinska nesebičnost nastaje jedino razmišljanjem o Hristovom karakteru, i oplemenjuje nas kako bismo mogli da ispunimo svoju pravu svrhu. Naši talenti se mogu razlikovati, ali svi podjednako doprinose božanskoj nameri. Ogromna je čast biti čak i samo delić te velike priče. Srce puno zahvalnosti ospozobljava nas da u praksi prikažemo hristoliku ljubav (videti Matej 5,43-48).

RAZMOTRITE

- Nacrtajte sliku osobe (dajte joj svoje ime) i obeležite svaki deo tela talentom koji vam je Bog dao da ga upotrebite Njemu na slavu (na primer, usmerite strelicu na vrat da biste pokazali da umete da pevate). Stavite je na zid gde je možete videti kako bi vas podsećala na upotrebu tih talenata.
- Pevajte himnu br. 13 iz naše pesmarice – „Tebi, o Bože, zahvalnost i čast“.
- Vodite dnevnik beležeći oblasti u svom životu na kojima radite i zapazite svaki slučaj koji vam pomaže da postanete bolji i savladate svoje slabosti.
- Ponudite da se za nekog molite (čak stavite i bedž sa pitanjem: „Mogu li da se molim za vas?“) kada god je to moguće.
- Sačinite listu onoga što vam je Bog darovao u odgovoru na vaše molitve, i razmišljajte o tome kako ste upotrebili dobijene darove da to donese slavu Bogu?
- Napišite kako razumete nalog „vladajte njom“ (1. Mojsijeva 1,28) i razmislite kako biste mogli to sprovesti u delo u sopstvenom okruženju.
- Odslušajte propoved „Love Supreme“ („Vrhunska ljubav“) Daga Bačelora (Doug Batchelor) (<http://www.youtube.com/watch?v=JdkHn3jGRtE>).

POVEŽITE

Matej 25,14-30 – Priča o talantima.

Ellen G. White, *To Be Like Jesus*, „Pray to Reflect Christ's Unfathomable Love“.

Šeron Palat, Bangalore, Karnataka, Indija

Pouka 10

Od 3. do 9. marta 2018.

Uloga pristavske službe

»Jer Bog nas ne dozva na nečistotu, nego u svetost.«

(1. Solunjanima 4,7)

Rečnik Merriam-Webster definiše pristavsku službu kao „brižljivo i odgovorno upravljanje onim što je povereno nečijoj brizi.“¹ Kad počnemo da hodamo sa Bogom, mi postajemo Njegovi verni pristavi, spremni da žive preobraženim životom. Kao vernim pristavima, Bog nam je podario razne materijalne, ljudske i finansijske resurse.

Razmišljajmo o pristavskoj službi kao o jednom trouglu, pri čemu se Bog nalazi u gornjem uglu a hrišćani i resursi u osnovi tog trougla. Bog verno obezbeđuje ono što nam treba i daje nam Svetog Duha da usmeri naše puteve i informiše nas pri donošenju odluka, kako bismo mudro koristili Njegove darove. Još od sedmice stvaranja, Bog je čoveku dao odgovornost da bude pristav (1. Mojsijeva 1,28).

Međutim, kad je došao greh, on je poremetio prvobitni plan, i čovek je izgubio silu koju mu je Bog dao da bude dobar pristav. Ipak, nije sve bilo izgubljeno jer je Bog

odlučio da ponovo uspostavi prvobitni poredek preko svog Sina Isusa Hrista. Naše shvatanje pristavske službe, kao Hristovih sledbenika, uključuje saznanje da je On u središtu našeg života a da se resursi nalaze oko nas.

Bog nam velikodušno daje i želi da ta sredstva upotrebimo za unapređenje Njegovog carstva. Taj cilj možemo postići kad prihvatićemo cenu učeništva. Mi biramo da sledimo Hrista, mi smo poslušni Njegovoj Reči, bez obzira

na preovlađujuće okolnosti. Kao hrišćanski učenici, mi doživljavamo promenu srca i uma kako bismo sebe predali Gospodu.

Hrišćanska pristavska služba je deo reformisanog načina života u kome mi prepoznajemo Boga kao izvor našeg života, slobode i svega što posedujemo. Ta služba je više od odgovorne upotrebe materijalnih i ljudskih resursa. Ona prevazilazi plenumito давање naših talenta, vremena ili blaga. Ona ima silu da preoblikuje naše shvatanje načina života i da nam pomogne da se povinujemo onome što Davalac života i resursa želi da činimo.

Ono što kao hrišćanski pristavi možemo da činimo jeste da primimo Božje darove, da ih odgovorno koristimo, da ih delimo s ljubavlju i vratimo ih Bogu radi unapređenja Njegovog carstva. Dejvid Livingston je jednom rekao: „Ono što imam ili mogu da posedujem ima vrednost samo u odnosu na carstvo Božje. Ako bilo šta može da unapredi interes tog carstva, to će dati ili sačuvati samo ako će time najviše doprineti slavi Onoga kome dugujem sve svoje nade sada i u večnosti.“²

Ove sedmice, saznaćemo nešto više o ulozi pristavske službe u našem životu kao hrišćana.

Mark Gift, Nairobi, Kenija

1. Merriam-Webster, s.v., „stewardship“, accessed October 17, 2016, <http://www.merriam-webster.com/dictionary/stewardship>.
2. David Livingston, „Stewardship“, accessed October 17, 2016, <http://www.sermonillustrations.com/a-y/s/stewardship.htm>.

Za mnoge ljude, čak i za hrišćane, pristavska služba tiče se ličnog života. Ljudi brinu o tome kako da žive u okviru svojih sredstava, kontrolišu dug ili prate svoje troškove. Drugi pak pristavsku službu vide samo kao davanje desetaka i darova.

Iako takve aktivnosti predstavljaju znatan procenat pristavske službe, bitno je da hrišćani znaju da ona nadilazi lični život. Psalmista je otkrio tu istinu pre mnogo godina i zapisao: „Gospodnja je zemљa i što je god u njoj, vasiljena i sve što živi na njoj. Jer je on na morima osnova, i posred rijeka utvrdi je“ (Psalm 24,1.2).

Bog, začetnik pristavske službe, je svet i veran. On prenosi to svojstvo onima koji biraju da Mu služe u duhu i istini (Jovan 4,24). Kroz Isusa Hrista, mi dolazimo do poznanja svetosti i vernosti našeg Boga. U Bibliji, Pavle piše Timotiju da je Bog otkrio svoju svetost preko Isusa Hrista, „koji raskopa smrt, i obasja život i neraspadljivost jevanđeljem“ (2. Timotiju 1,10).

Kad priznamo da je Bog vlasnik svega što imamo, uključujući i naš život, u stanju smo da upravljamo resursima u skladu sa Njegovom vizijom i vrednostima. To nas podseća na činjenicu da odnos koji imamo prema resursima i imovini nije stvar vlasništva. Umesto toga, mi smo samo pristavi sredstava i svojine na našem raspolaganju. Kao Hristovi sledbenici, trebalo bi da na službu pristava gledamo iz te perspektive.

Kada tako postupamo, iskusićemo promenu u sagledavanju sredstava koja imamo. Shvataćemo prihod kao odgovornost – kao sredstvo za ostvarenje cilja. Razumećemo da ono što posedujemo nije ono što nas definiše, nego da to treba da koristimo na slavu Bogu. Naša davanja ne bi nikada smela biti zasnovana na tome koliko Bog želi da nam da, već koliko želi da mi zadržimo.

Hristos je naš obrazac za sveto i verno davanje (videti Jevrejima 4,14-16). Naša uloga kao pristava u ovo vreme jeste da sledimo Njegov primer u svemu što radimo i govorimo. U Njemu vidimo šta Bog želi da činimo kao verni pristavi. Njegov sveukupan život je pouka da pristavska služba nadilazi življenje od raspoloživih sredstava, vraćanje deset posto od našeg prihoda i davanje darova. Premda je sve to deo hrišćanskog načina života, ako samo to činimo, nećemo moći da se kvalifikujemo za verne hrišćanske pristave.

ODGOVORITE

1. Kako nam hrišćansko razumevanje službe pristava pomaže da postanemo novo stvorenje?
2. Ako Bog već sve poseduje, zašto moramo da Mu vraćamo izvesna sredstva?
3. Kako se Hristos predstavio kao verni pristav?

Džejn Oreso, Najrobi, Kenija

Hristos je začetnik pristavske službe (Marko 10,45;

2. Korinćanima 5,17; Filibljanima 2,9-11)

Ako hoćemo da živimo kao hrišćani, treba da sledimo Hristov primer. Polažeći od toga šta govorimo i činimo pa sve do načina na koji živimo, Hristos bi trebalo da bude naša referentna tačka. To nam jasno predočava da je pristavska služba zapravo hrišćanski način života.

Zahvaljujući službi pristava moguće je zadobiti duše za Hrista. To zavisi od načina na koji se odnosimo prema ljudima u crkvi i izvan crkve, od toga šta jedemo i pijemo, od aktivnosti kojima se prepustamo i mnogih drugih faktora.

Pavlova poslanica Filibljanima potvrđuje da se Hristos ponizio i podneo bol i patnju da bi se

Ijudski rod mogao pomiriti sa Bogom. Hristos je most kojim idemo do carstva Božjeg. Prema tome, trebalo bi da Mu se potčinjavamo kao svom Gospodu i Spasitelju u svemu što činimo. Uloga pristavske službe u nama jeste da nam pomogne da prepoznamo Hristovo delo u nama, i da svoju imovinu i sredstva upotrebimo da Njega uzdignemo i dopustimo da On blista u našem životu. To je u skladu sa onim što je car Solomun činio kada je veliki deo svojih sredstava upotrebio za izgradnju i opremanje Božjeg hrama (1. O carevima 7,13-51).

Prvi korak u hrišćanskoj pristavskoj službi sastoji se u prihvatanju Hrista u svom životu. To nam može pomoći da svet i sebe sagledamo iz drugačije perspektive. Mi možemo upravljati svojim vremenom i talentima na drugačiji način i koristiti svoje mogućnosti da unapredimo Hristovo delo. U suštini, hrišćanska služba pristava predstavlja odraz rukovođenja prožetog služenjem, u čemu nam je Hristos najbolji uzor (videti Marko 10,45).

Kao pristavi moramo hodati u istini (Jovan 14,6; 17,17; 3. Jovanova 3)

Biti pristav u stvari znači biti istinoljubiv. U Delima apostolskim 5,1-11, Ananija i Sapfira umrli su zato što su bili neiskreni prema Bogu. To bi trebalo da posluži kao pouka svim hrišćanima, naime, da Bog vidi naše srce. U mnogim slučajevima, mi lažemo Boga povodom toga kako trošimo svoje vreme i kako upravljamo ostalim resursima koji su nam na raspolaganju.

Da bismo sačuvali svoje zvanje hrišćanskih pristava, moramo hodati u istini, a Hristos je osnovni razlog za to. Biblija potvrđuje da je Isus put, istina i život (Jovan 14,6). Sledstveno tome, hodati u istini kao hrišćanski pristav znači slediti Hrista. Jovan to naglašava kad kaže: „Obradovah se vrlo kad dođoše braća i posvjedočiše tvoju istinu, kako ti u istini živiš“ (3. Jovanova 3).

Mada Jovan upućuje poslanicu jednom posebnom starešini, pouka koju izvlačimo iz poslanice glasi da je hodanje u istini podjednako važno i danas kao što je bilo u vreme apostola Jovana. U molitvi za svoje učenike, Hristos je

pomenuo da Njegovi učenici, pošto Ga upoznaju, dolaze do saznanja da sve pripada Bogu. Učenici su pristavi i njihov način života i postupci trebalo bi da druge ljudi vode Hristu.

Opomena na koju valja obratiti pažnju (1. Mojsijeva 6,13-18; Matej 24,37; 2. Korinćanima 6,1-4; Otkrivenje 14,6-12)

Bog je uvek otkrivao svoja obećanja onima koji drže Njegove zapovesti. U Otkrivenju 14,6-12 poruka je jasna, onakva kako su je objavila tri anđela. Prvi anđeo govori o širenju večnog Hristovog evanđelja. To je jedan od prevashodnih ciljeva hrišćanskih pristava. Budući da imamo na raspolaganju vreme, znanje, veštine i ostala sredstva, Bog od nas očekuje da objavljujemo dobру vest o Njegovom carstvu u onim mestima do kojih ona još nije doprla.

Drugi anđeo upozorava na uništenje grešnog carstva. To se događa kad evanđelje dosegne do svakog plemena, rase i naroda. Bezbožnost Vavilona, o kojoj pisac Otkrivenja govori u ovom odlomku, odražava grešno stanje našeg sveta.

Treći anđeo glasno objavljuje ljudima opomenu da se nikada ne prepustaju onome što na bilo koji način umanjuje Božje dostojanstvo. Ako pošto smo čuli vesti prvog i drugog anđela, uporno ostajemo obožavatelji idola i gajimo grešnu prirodu ovog sveta, onda ćemo se suočiti sa Božjim gnevom. Vesti trojice anđela obezbeđuju osnovu na kojoj svaki hrišćanski pristav treba da funkcioniše. Ako volimo Boga, držaćemo Njegove zapovesti i objavljivati Njegovu ljubav širom sveta. Upravo zato treći anđeo zaključuje: „Ovdje je trpljenje svetijeh, koji drže zapovijesti Božije i vjeru Isusovu“ (Otkrivenje 14,12).

Hrišćanski pristavi prigrliće svetost (Jevrejima 9,14; 1. Petrova 1,15.16)

Naš Otac na nebu, vlasnik svega, je svet (videti Isaija 5,16). On želi da budemo sveti tako da možemo imati udela u Njegovom carstvu. Uz grešnu prirodu koju posedujemo, ne možemo dostići nivo svetosti kakav Bog ima. Međutim, zahvaljujući spasenju koje donosi život u Hristu, možemo postati učesnici u Božjoj svetosti.

Sve dok ne dopustimo Hristu da vlada u našem životu, ne možemo stajati pred Bogom kao savršeni ljudi. Naša sposobnost da se obučemo u novi život u Hristu ospozobljava nas da kao hrišćanski pristavi blistamo Njegovom svetlošću. Greh pomračuje naše hrišćansko obliče. Kad primimo Hrista u svoj život, u stanju smo da se odvratimo od uticaja greha ka svetlosti otkupljenja koju donosi Hristos. Kako Biblija kaže, krv Hristova može da nas očisti od mrtvih dela da bismo služili životom Bogu (Jevrejima 9,14). Kad prihvativamo načelo svetosti, možemo smelo reći da je sve moguće kroz Hrista koji nas vodi (Filipljanim 4,13). To bi danas trebalo da bude cilj svakog hrišćanskog pristava.

ODGOVORITE

1. Šta znači „hodati u istini“ kad je reč o pristavskoj službi?
2. Kako nam tri anđeoske vesti pomažu da razumemo svoju ulogu hrišćanskih pristava?
3. Zašto ne možemo biti dobri pristavi ako se Hristos ne nalazi u centru svega što činimo?

Dajući nalog svojim učenicima da idu „po svemu svetu“ i propovedaju „jevanđelje svakome stvorenju“, Hristos je ljudima dodelio posao da šire saznanje o Njegovoj blagodati. Ali dok su neki odlazili da propovedaju, On je pozivao druge da odgovore na Njegov zahtev za davanjem darova da bi se podržalo Njegovo delo na zemlji. On je stavio sredstva u ruke ljudi, da bi Njegovi božanski darovi mogli da poteknu kroz ljudske kanale radi vršenja dela koje nam je namenjeno radi spasavanja naših bližnjih. To je jedan od Božjih načina da se čovek uzdigne.

**»Svaki muškarac, žena,
mladić i devojka mogu
postati rizničari za
Gospoda i posrednici
u zadovoljavanju
finansijskih zahteva.«**

To je upravo posao potreban čoveku, jer će pokrenuti najdublje osećaje njegovog srca i podstaći najuzvišenije sposobnosti uma.¹

„Svaka prilika da se pomogne bratu u potrebi, ili da se doprinese Božjem delu širenjem istine, predstavlja biser koji možete poslati unapred i uložiti u nebesku banku na čuvanje.“²

„Veliki posao za koji Hristos kaže da je došao da obavi poveren je i Njegovim sledenicima na zemlji. On je svom narodu dao plan za prikupljanje sredstava, dovoljnih da se poduhvat ostvaruje samofinansiranjem. Božji plan u sistemu davanja desetka prekrasan je u svojoj jednostavnosti i uvažavanju jednakosti. Svi ga se mogu pridržavati s verom i hrabro, zato što je božanskog porekla. U njemu se kombinuju jednostavnost i korisnost, i on ne iziskuje veliki nauk da bi se razumeo i primenio. Svi moraju osećati da mogu imati ulogu u unapređivanju dragocenog dela spasenja. Svaki muškarac, žena, mladić i devojka mogu postati rizničari za Gospoda i posrednici u zadovoljavanju finansijskih zahteva.“³

„Kako se iz Božje Reči izliva svetlost poput reke, mora doći do probuđenja i korišćenja zanemarenih prilika. Kad su svi verni u vraćanju Bogu onoga što je Njegovo, u vidu desetaka i prinosa, otvorice se put da svet čuje vest za ovo vreme. Kada bi srca Božjeg naroda bila ispunjena ljubavlju za Hrista, kada bi svaki član crkve bio prožet duhom samopožrtvovanosti, kad bi svi ispoljavali duboku ozbiljnost, ne bi bilo nedostatka sredstava za domaće i strane misije.“⁴

„Kad istrajni, sistematični radnici budu videli da njihovi dobrotorni napori podstiću ljubav prema Bogu i bližnjima, i da njihovi lični napori šire njihovu sferu korisnosti, shvatiće da je biti Božji saradnik veliki blagoslov.“⁵

Karen Akini, Nairobi, Kenija

1. Ellen G. White, *Counsels on Stewardship*, p.271
2. Ibid., p. 271.
3. Ibid., p. 274.
4. Ibid., p. 275.
5. Ibid., p. 274.

TREBA DA ŽIVIMO KAO DECA SVETLOSTI

PRIMENA (Efescima 4,21-24)

Sr

Poziv da budemo hrišćanski pristavi znači potpuno preuređenje načina života. To je vest koju je Pavle uputio Efescima, preklinjući ih da svuku staru prirodu i odenu se u novu (Efescima 4,21-24).

Hrišćani u Efesu slušali su o Isusu. Saznali su za Njega od svojih hrišćanskih učitelja i samog Pavla. Otkrili su istinu zato što je sam Hristos istina (Jovan 14,6). Pavle govori Efescima da napuste svoj stari način života zato što su im oči sada otvorene. Ono što se dešavalo Efescima, dešava se i nama danas. Svaka osoba koja odluči da sledi Hristu mora otpočeti novi život s Njim.

Pre nego što upoznate Hrista, stavljate sebe u centar svega što radite. Vaše srce rađa želje, uključujući one koje vode rđavom ponašanju. Greh je sličan otrovu tako da i najmanja količina može uništiti ono što je čisto. Iz tog razloga, Pavle uporno moli hrišćane da se klone starog načina života i prihvate novi život u Hristu, koji dolazi sa novom prirodom. Tako možete steći istinsku pobožnost i sveti način življenja, što su glavni zahtevi hrišćanske pristavske službe. Biti dobar znači da ispravno postupate sa svojim bližnjima; biti svet znači da ste ispravni pred Bogom.

Mi možemo postati verni pristavi samo pošto prihvatimo novi život u Hristu, napuštajući izopačenu grešnu prirodu. Mi ostavljamo ono što nama godi i ispunjavamo srce onim što godi Hristu. Evo kvaliteta vernog hrišćanskog pristava:

Veran pristav živi Rečju Božjom (Jovan 17,7). Reč Božja je istina. Ona je Božje pismo Njegovoj voljenoj deci. Kad je čitamo, proučavamo i živimo po njoj, iskusićemo njenu silu koja menja naš život.

Veran pristav se oslanja na Hrista (Jovan 14,6). Hristos je naš primer dobrog pristava. Ako se oslonimo na Njega, znaćemo kako da upravljamo Njegovim sredstvima, da to činimo mudro i na taj način unapređujemo Njegovo carstvo.

Veran pristav će prigrliti mir i svetost (Jevrejima 12,14). Svet pruža mnogo šta što nas ometa da se usredsredimo na novi život sa Hristom. Međutim, kad prihvatimo Hrista kao svog Spasitelja, On može obezbediti nove načine kako bismo živeli s Njim drugačijim životom. Posredstvom Svetoga Duha, možemo uspostaviti mir sa svojim bližnjima i odnos svetosti sa Bogom, što je Njegova želja za Njegove verne pristave.

ODGOVORITE

1. Koje biste još karakteristike vernog pristava mogli dodati?
2. Koja je uloga Pisma u našem pokušaju da postanemo verni pristavi?
3. Kako biste nekom ko nije hrišćanin pomogli da postane veran pristav?

Samson Ogutu, Dagoreti Korner, Nairobi, Kenija

Svako ima svoj stav, ali naši stavovi kao hrišćanskih pristava trebalo bi da drugima ukazuju na Hrista. Pavle piše da je njemu život Hristos, a smrt dobitak. Za većinu ljudi, smrt je razarajuće iskustvo na svakom nivou. Međutim, prema njegovim rečima, Pavle stavlja sebe u situaciju u kojoj on ima koristi od smrти. Šta to znači za sadašnjeg pristava? Iz Pavlove tvrdnje možemo izvući konkretnе pouke:

Čak i prema svetovnim merilima, skoro svako ima nešto da da.

Pre svega, pošto smo hrišćani, naš fokus je na Hristu u ovom životu a i u budućem. Svoje vreme, talente i ostalo što posedujemo, a sve smo dobili od Boga, trebalo bi da koristimo na blagoslov drugima i za izgradnju Njegovog carstva.

Ako idemo stopama apostola Pavla, naš zadatak će biti da oponašamo Hrista na svakom nivou i da Ga prihvativamo kao uzor u svom životu. Kad to učinimo, naše viđenje pristavske službe se menja. Mi otkrivamo da je Hristos najuzvišeniji, da je sve stvoreno Njegovom rukom i za Njega.

Mnogo puta, posebno kad je reč o davanju, većina ljudi smatra da bi samo bogati trebalo da daju. Međutim, pre nego što ispitamo šta je to bogatstvo da bismo odredili svoju sposobnost da damo, valjalo bi da najpre prebrojimo blagoslove. Pavle je znao da kao deca Davaoca sredstava i života, oni neće biti u situaciji da ne mogu da daju (1. Timotiju 6,17). Da bismo se podsetili koliko smo bogati, informacije objavljene na globalrichlist.com pokazuju da ljudi koji zarađuju prosečno 1200\$ godišnje spadaju u 52% najbogatijih ljudi na svetu kad je u pitanju prihod.

Čak i prema svetovnim merilima, skoro svako ima nešto da da. Međutim, poruka o bogatstvu nadilazi svetovna merila. U ovom odlomku (1. Timotiju 6,17), Pavle posmatra širu sliku – da naš Otac na nebu poseduje sve, i ako verujemo u Njega, u stanju je da nam da više nego što nam je potrebno.

Prema tome, kad je reč o blagosiljanju drugih našim sredstvima ili o unapređenju Božjeg dela na drugim mestima, uvek imamo nešto da damo. Biblija nam to potvrđuje: „Sve mogu u Isusu Hristu, koji mi moć daje“ (Filibljanima 4,13). Kad tu silu imamo na umu, ne treba da brinemo o tome šta možemo dati. Umesto toga, trebalo bi da prihvativimo činjenicu da stvaramo blago onim što dajemo.

Kao mladi pristav, smatram sebe bogatim u mnogo čemu. Znanje o Hristu mogu da podelim na mnogo načina. Naša crkva je takođe bogata u resursima. Ako lično ne možemo da dopremo do tih mesta, to ipak možemo učiniti svojim znanjem ili drugim sredstvima.

ODGOVORITE

1. Koja su neka od sredstava kojima nas je Bog obasuo, a koje možemo upotrebiti na blagoslov drugima ili za unapređenje Njegovog dela?
2. Osim toga što svoje vreme, talente i imovinu koristimo da unapredimo Božje delo, kako možemo njima još bolje da upravljamo?

Rouz Ogutu, Dagoreti Korner, Nairobi, Kenija

PRESVUCITE SVOJU ODEĆU I OBUJTE BOŽJE „PATIKE“

ISTRAŽIVANJE (Efescima 4,21-24; Matej 28,18; Psalam 24,1,2)

Pe

ZAKLJUČAK

Prija nam da za sebe mislimo kako smo dobri, ljubazni i plemeniti; i mnogi od nas to zaista jesu. Ipak, kada Božjom voljom, odbacimo svoju grešnu prirodu i ljudske planove, Bog nas može odenući novom prirodom koja je milion puta bolja i svetlij. Bog je stvorio svet i dao nam ga je kao zemaljskim pristavima. Šta mi činimo kako bismo vršili dobar uticaj? Kako slavimo Boga i da li priznajemo Njegovu veličanstvenost u svemu što radimo? Ako za trenutak razmislite šta vam Bog nudi – „novog čovjeka, koji je sazdan po Bogu u pravdi i u svetinji istine“ (Efescima 4,24), zapanjujuće su mogućnosti u pogledu načina na koje možemo pomoći drugima i uticati na ovaj mračni, ludi, haotični svet.

RAZMOTRITE

- Osmislite brošuru na temu Psalma 24,1.2 i podelite je u crkvi i vašoj društvenoj zajednici. Možete se usredsrediti na taj stih kao podsetnik da je Bog naš Stvoritelj i da će brinuti o nama. On je zadužen za celu zemlju i sve i sva-koga na njou.
- Isplanirajte bogosluženje zasnovano na ideji da je Hristos naš izvor života, slobode i svega što posedujemo. Mladi mogu predvoditi u izražavanju hvale Bogu za sve što nam je dao.
- Napravite karte zahvalnice ili karte sa dobrim željama za ozdravljenje i ispe-cite slatkiše za prodaju. Donirajte zaradu da biste podržali neku lokalnu do-brotvornu organizaciju i recite im zašto im to dajete kao partneru u društve-noj zajednici.
- Servirajte doručak ili ručak u nekom lokalnom prihvatilištu za beskućnike. Pročitajte Marko 10,45. Gledajte u ljudima kojima služite Božju decu, pa pre-ma tome i svoju braću i sestre. Ispričajte svoje iskustvo u crkvi ili u porodici.
- Smislite listu načina da hodate u istini, i isplanirajte događanje kada će se mladi družiti u hodanju. Mi smo čuvari istine, ali kako to pretvaramo u delo? Uključite i mlađu subotnoškolsku grupu da hodaju zajedno sa vama.
- Navedite svoje aktivnosti za jedan dan. Kako bi se ta lista mogla preuređiti uz isticanje prioriteta, da biste pokazali da ste prihvatali novu Hristovu prirodu, kako je to opisano u Efescima 4,21-24?

POVEŽITE

Dela apostolska 9,36; Matej 6,1-4.

Adventistički hrišćani veruju, poglavljje 6: „Stvaranje.“ Ministerial Association General Conference of Seventh-day Adventists (1998), <http://www.sdanet.org/atissue/books/27/27-06.htm>.

<http://www.adventistewardship.com/>

Stefani Jamniuk, Vinipeg, Manitoba, Kanada

Pouka 11

Od 10. do 16. marta 2018.

Dug – svakodnevna odluka

»Podajte dakle svakome šta ste dužni; kome dakle porezu, porezu; a kome carinu, carinu; a kome strah, strah; a kome čast, čast. I ne budite nikome ništa dužni osim da ljubite jedan drugoga; jer koji ljubi drugoga zakon ispuni.«

(Rimljanima 13,7,8)

PRISTAVSKA SLUŽBA OSLOBAĐA OD ROPSTVA

UVOD (Priče Solomunove 22,7)

Su

Na sam pomen reči „dug“ osetimo se neugodno, a ipak nas svet reklama ne-prestano mami da pozajmljujemo. Kreditne kartice, dan isplate, zajmovi za obrazovanje i kola, hipoteka i mnoge druge metode zajmova silno nas pritiskaju. Te pogodnosti često nas zateknu nespremne, ostavljajući nas zbungjene dok uzimamo ponuđeno da bismo tek kasnije shvatili da smo mogli i bez toga.

Ova prekrasna pesma koju je napisala Kejt O’Mahoni, jedna mama koja je prisustvovala sastancima Grupe za bolje rukovanje novcem:

„Dug, koji se krije u uglu iza svakih vrata jeste senka koja hoda za vama. Osećaj krivice zbog trošenja. Kad ste sami, misli vam se okreću nadji i snovima, ali samo da bi se ovi pretvorili u slike novčanica. Kucanje na vratima poslednja kap u čaši koja se preliva.“¹

Odve vidimo ograničenja i osećaje koje doživljava primalac zajma, koji najzad shvata kako ga sve više stežu strogi uslovi ugovora i zadiru u ono što mu pripada.

Premda su dugovi ponekad neophodni, na primer, hipoteke, zajmovi za kupovinu kola ili za obrazovanje, ostali koji su podstaknuti žudnjom za nečim prisiljavaju nas da stavimo svoj potpis na isprekidanu liniju kako bismo zadovoljili svoju trenutnu želju. To nas obavezno vodi niz klizavu strminu nepotrebnih materijalnih dobara. U stvari, „Mudrac“ u ovom kontekstu postaje pomalo grub kad onoga koji uzajmljuje naziva robom (u našem prevodu, slugom). Mel Ris kaže povodom duga: „To je sotonina zamka. Dug umanjuje kod čoveka osećaj sopstvene vrednosti, slabi njegovu veru i, jednom reči, demoralisce.“²

Moramo priznati da je lako sklopiti ugovor sa davaocem zajma, čak i ako u početku moramo da tešimo sebe da smo brižljivo pročitali i shvatili „sitna slova“ u ugovoru. Ipak, suviše često osećamo da smo napregnuti pri vraćanju duga. Otuda je biznis savetnika u vezi sa dugovanjem u izuzetnom usponu. Oni predlažu strategije kao što su „vizualizujte svoj dug“, „izvršite restrukturiranje svog duga“, „prekinite trošenje“ i „napravite svoj budžet i upravljajte njim“. Da bi te strategije funkcionalise, moramo najpre razumeti razliku između želja i potreba – što je bitan deo procesa koji nas udaljuje od davaoca zajma. Taj složeni pristup zahteva disciplinu, ali je dostižan ukoliko treba da živimo u okviru svojih mogućnosti.

Božja ljubav je tolika da On ne čeka da iskusimo posledice zaduživanja, nego nam prethodno upućuje brižno upozorenje u tom pogledu (videti 1. Korinćanima 10,13). Svakako, Božji put nas vodi daleko od neugodnosti dugovanja, čime stičemo duševni mir. Zato ove sedmice, u svetu službe pristava, istražujemo kako možemo izbeći robovanje dugu.

**Svakako, Božji put
nas vodi daleko
od neugodnosti
dugovanja, čime
stičemo duševni mir.**

Patrick A. Herbert, Birmingem, Ujedinjeno Kraljevstvo

1. Kate O’Mahoney, „Poem About Debt“, accessed October 17, 2016, <http://www.homestartwesminster.org.uk/articles/1647>.

2. Mel Rees, *Biblical Principles for Giving and living* (Hagerstown, Md.: Review and Herald, 1995), p. 79.

Ne

NAŠ BOŽANSKI SAVETNIK POVODOM PRISTAVSKE SLUŽBE

*LOGOS (1. Mojsijeva 3,6.17-19; 5. Mojsijeva 28,12-14;
Priče Solomunove 14,15; 22,7; Rimljanima 13,7.8)*

Nemudro zaduživanje često vodi do razornih posledica za našu karijeru, brak, decu ili imovinu. Iz ljubavi prema nama, Bog nam kroz celu Bibliju daje mudre i besplatne savete o tome kako da upravljamo svojim sredstvima. On želi da budemo добри pristavi kad upravljamo svojim duhovnim i materijalnim resursima. On želi da živimo životom slobodnim od duga.

Jedna od definicija za pristava glasi: „Neko ko upravlja nečijom imovinom, finansijama ili domaćinstvom“. Pristavska služba je aktivnost pristava a zasnovana je na odnosu poverenja.

Sveti pismo kaže: „Podajte dakle svakome šta ste dužni; kome dakle porezu, porezu; a kome carinu, carinu; a kome strah, strah; a kome čast, čast. I ne budite nikome ništa dužni osim da ljubite jedan drugoga; jer koji ljubi drugoga zakon ispuni“ (Rimljanima 13,7.8).

Nepoštovanje Božijih saveta vodi nemudrom uzimanju zajma i trošenju

Božji plan je uvek bio da Njegov narod bude uspešan i bogat što se tiče duhovnih i materijalnih dobara. Pod Njegovim mudrim nadzorom, oni treba da svedoče o Njegovoj oplemenjujućoj blagodati svetošću svog karaktera (videti 3. Mojsijeva 19,2; Matej 5,48); o blagoslovima zdravlja (videti 2. Mojsijeva 15,26; 5. Mojsijeva 7,13.15); o nadmoćnom intelektu, što je rezultat saradnje sa zakonima tela i uma; i o veštini u takvim delatnostima kao što su obrada zemlje i izrada raznih umetničkih predmeta (videti 2. Mojsijeva 31,2-6; 35, 33.35; 5. Mojsijeva 7,13; 28,2-8; Malahija 3,8-11). Uzimanje u zajam i trošenje preko svojih mogućnosti, kao i propust da se dug isplati predstavlja znak da Božji narod ne sledi Njegove savete o dobroj pristavskoj službi i ne prima blagoslove kojima On želi da ih obaspe (videti 5. Mojsijeva 28,43-45; Propovedik 5,5; 8,6.7). Bog je obećao pomoći i blagoslov onima koji se pouzdaju u Njega i slede Njegove savete (videti 1. Korinćanima 10,13). Oni koji odbacuju Božje savete i pomoći biće u opasnosti da dopadnu siromaštva i sramote (videti Priče Solomunove 13,18).

Dobri pristavi se ne odaju trenutnom zadovoljenju želja

Previše često odajemo se telesnim željama i gubimo ono dobro što imamo. Preterana želja Adama i Eve da se trenutno uzdignu do neke više sfere podstakla ih je da uzmu ono što im nije pripadalo, a rezultat je bio gubitak vladanja nad samim sobom, gubitak uloge pristava u svetu, i još mnogo toga (videti 1. Mojsijeva 3,6.17-19). Isav, nesposoban da kontroliše svoj apetit, izgubio je prvenaštvo (videti 1. Mojsijeva 25,34). Davidova nesposobnost da vlada svojim seksualnim željama učinila je da izgubi čast i poštenje (videti 2. Samuilova 11,2-4). Oni kojima upravlja telo ne mogu ugoditi Bogu (videti Rimljanima 8,8). U stvari, ako idemo za trbuhom i telom, to će nas odvesti u propast (Filiblijani-

ma 3,19). Da bismo bili pristavi u koje se Bog može pouzdati, moramo upravljati svojim telesnim željama, što iziskuje samokontrolu (videti 1. Korinćanima 9,25). Preko Hristovog zemaljskog života i službe, Bog je dokazao da Njegovom oplemenjujućom blagodaću ljudska bića, koja se u životu vladaju prema Božjoj Reči, mogu postati dobri pristavi svog uma i tela (videti Matej 4,3-10; Titu 3,8). Obnova pristavske službe je značajan deo dobre vesti evanđelja.

Dobri pristavi žive u okviru svojih mogućnosti

Božanska mudrost navodi nas da razmišljamo o budućnosti, a ne samo da živimo za sadašnjost (videti Priče Solomunove 14,15). Nerazumna osoba troši ne misleći na sutra (videti Priče Solomunove 21,20). Mudri ljudi prave brižljive planove i štede novac i ostale suštinske resurse za svoje obrazovanje, karijeru, brak, decu i penziju. Ako računamo koliko koštaju naši planovi i ako živimo u okviru svojih mogućnosti, moći ćemo da štedimo za budućnost. Hristovi saveti u Evanđelju po Mateju 25,32-45 naglašavaju činjenicu da moramo biti dobri pristavi dara ljubavi. Potrebno je da budemo sigurni da primamo dovoljno ljubavi od Svetog Duha (videti Rimljanima 5,5) kako bismo Bogu vratili dug ljubavi koji imamo u odnosu na Njega (videti Rimljanima 13,7,8). Hristos i Njegovo carstvo moraju zauzimati prvo mesto u našem životu (videti Matej 6,33; Marko 12,30). Život u Hristu ospozobljava nas da upravljavamo svojim sredstvima (videti 1. Timotiju 6,6-8) i da dajemo Bogu ono što Mu pripada.

Dobri pristavi kažu dugu NE

Mi pripadamo Bogu. On nas je stvorio i dao nam mesto u svom svetu. On nas je iskupio svojom čudesnom ljubavlju i svojom krvlju. On je učinio da budemo sopstveni pristavi, pristavi ovog sveta i Njegove ljubavi. On je obećao da će nas, ako Mu dozvolimo da zauzme svoje punopravno mesto u našem životu, voditi svojom Rečju i Svetim Duhom. On će nas blagosloviti i učiniti da budemo uspešni. Mada uz punu opreznost možemo u izvesnim prilikama uzeti zajam, to ne sme biti posledica naše nerazumnosti tako da završimo u siromaštvu. Nemudro dugovanje i siromaštvo loše prikazuju Boga kao našeg Mudrog savetnika u pristavskoj službi (videti 5. Mojsijeva 28,12-14). Osoba koja na sebe navlači finansijski dug da bi garantovala za zajam nekog drugog, nije mudra (videti Priče Solomunove 17,18; 22,26). Oni koji užimaju u zajam često su robovi novca zajmodavaca (videti Priče Solomunove 22,7).

Dobri pristavi investiraju u budućnost sa Bogom

Bog nam daje znanje i snagu da steknemo bogatstvo (videti 5. Mojsijeva 8,18; Priče Solomunove 13,11). On nas uči da budemo marljivi poput mrava i da brižljivo štedimo za budućnost (videti Priče Solomunove 6,6-8; 21,5); da budemo velikodušni i dajemo potrebnima (videti Propovednik 11,2; Luka 12,33). Iznad svega, On nas uči da tražimo najpre Njegovo carstvo i pravednost (Matej 6,33), jer neće nam koristiti da zadobijemo čitav svet ako na kraju izgubimo svoju dušu (videti Matej 16,26). Smernica je našeg božanskog Savetnika o pristavskoj službi da „ne gledamo na ovo što se vidi, nego na ono što se ne vidi; jer je ovo što se vidi, za vrijeme, a ono što se ne vidi vječno“ (2. Korinćanima 4,18). U mislima se moramo usredsređivati na ono što je Božje i na Njegovo carstvo. Dobri pristavi investiraju u budućnost sa Bogom zato što Ga vole i shvataju da ništa u ovom svetu ne traje večno.

„Pristav se poistovećuje sa svojim gospodarom. On prihvata pristavske odgovornosti, i mora postupati poput gospodara, radeći onako kako bi i njegov gospodar radio da je za to zadužen. Interesi njegovog gospodara postaju i njegovi. Položaj pristava je dostojanstven, zato što mu gospodar veruje.“¹

„U većem ili manjem stepenu, svi su zaduženi za talente koje im je Gospod dao. Duhovna, mentalna i fizička sposobnost, uticaj, položaj, imovina, sklonosti, naklonosti – sve su to dragoceni talenti koje valja koristiti u Božjem delu radi spasenja duša za koje je Hristos umro.“²

„Dajući nalog svojim učenicima da idu ‘po svemu svetu’ i propovedaju ‘jevanđelje svakome stvorenu’, Hristos je ljudima dodelio posao da šire saznanje o Njegovoj blagodati. Ali dok su neki odlazili da propovedaju, On je pozivao druge da odgovore na Njegov zahtev za davanjem darova da bi se podržalo Njegovo delo na zemlji. On je stavio sredstva u ruke ljudi, da bi Njegovi božanski darovi mogli da poteknu kroz ljudske kanale radi vršenja dela koje nam je namenjeno radi spasavanja naših bližnjih. To je jedan od Božjih načina da se čovek uzdigne. To je upravo posao potreban čoveku, jer će pokrenuti najdublje osećaje njegovog srca i podstaći najuzvišenije sposobnosti uma.“³

»Pristav se poistovećuje sa svojim gospodarom.«

„Bog je svakom čoveku dao posao, i očekuje da Mu se uzvrati na odgovarajući način, već prema tome što mu je poverio. On ne zahteva povećanje u iznosu od deset talanata od čoveka kome je dao samo jedan talanat. On ne očekuje od siromašnog čoveka da daje milostinju kao od čoveka koji ima bogatstvo. On ne očekuje od slabog čoveka i od onog koji pati aktivnost i snagu koje ima zdrav čovek. Jedan talanat, upotrebljen u najvećoj meri, Bog će prihvatići ‘u skladu sa onim što čovek ima, a ne sa onim što nema.’“⁴

Bog nudi sigurnost – „Bog želi da umesto zemaljskog i prolaznog izabere mo nebesko i večno. On nam pruža mogućnost da svoje blago uložimo u Nebo. On će podržati naše najuzvišenije ciljeve, osigurati naše izabrano blago. On sam izjavljuje: ‘Učiniču da će čovjek više vrijediti nego zlato čisto; više nego zlato Ofirsko’ (Isaija 13,12). Kada nestane bogatstvo koje moljac jede i rđa kvari, Hrištovi sledbenici radovaće se nebeskom blagu, bogatstvu koje ne može propasti.“⁵

ODGOVORITE

1. Nisam bogat, ali imam talenat o kome drugi ništa ne znaju. Koje korake treba da preduzmem da razvijem taj talenat Bogu na slavu?
2. Pevač peva da ga svi čuju. Kakav bi stav trebalo da zauzme bogata osoba kada daje crkvi?

Lili Meklejn, Reding, Berkšir, Ujedinjeno Kraljevstvo

1. Ellen G. White, *Counsels on Stewardship*, p.113.
2. Ibid.
3. Ibid., p.15.
4. Ibid., p.119.
5. Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 374 orig.

PRISTAVSKA SLUŽBA NAS UČI DA ŽIVIMO NA BOŽJI NAČIN

DOKAZ (Matej 3,10)

Ut

Govori nam se da pristavska služba može da nas pouči kako da živimo na način na koji Bog želi da živimo. Popularna dečja pesma počinje rečima: „Isus me voli... to kaže Biblija.“ Moje je gledište da služba pristava ima svoj temelj u Isusovoj ljubavi, uz veru u pouzdanost Biblije koja me obaveštava da me Isus voli.

Jedne večeri 1950-ih, osmogodišnji Mandrejk sedeo je kraj svoga oca na verandi njihove seoske kuće na Jamajci i pevao: „Isus me voli, Isus me voli, Isus me voli, to kaže Biblija.“ Otac ga je prekinuo i upitao: „Kako znaš da te Isus voli?“

„To kaže Biblija“, Mandrejk je odgovorio bez oklevanja.

„Vrlo dobro... Biblija ti isto tako kaže da bi trebalo da daješ svoj desetak... Da li bi voleo da počneš da daješ desetak?“

„Ali ja nemam puno novca da stavim u koverat“, odgovorio je Mandrejk.

„Biblija ne kaže da uvek staviš puno novca u koverat. Ona kaže da daš deset posto od onoga što dobiješ. Dakle, kad dobiješ jedan šiling, daješ četvrtinu penija za desetak. Mandrejk je pažljivo slušao. „Da li to razumeš?“, pitao je tata.

„Da, tatice. I pošto volim Isusa, kad god dobijem neki novac, staviću svoj desetak u koverat i spustiti ga u korpicu za dar u crkvi...“

**»Nikada nisam
bio bez prebijene
pare.«**

Danas je Mandrejk veliki stručnjak koji još uvek daje desetak. Kaže da to nije uvek bilo lako, posebno dok je studirao u stranoj zemlji, ali je verovao da, zato što ga Isus voli, i on treba da voli Isusa i čini ono što Isus od Njega traži. „Verovao sam da će Bog održati svoje obećanje iz Malahije 3,10, i On je to uvek činio. Nikada nisam bio bez prebijene pare“, objašnjava Mandrejk.

Mandrejk ističe: „Devedeset posto novca koji mi je ostajao posle odvajanja desetka dugo je trajao zato što sam u teškim vremenima uspeo da disciplinujem sebe i trošim samo na ono što mi je stvarno bilo potrebno; to mi je omogućilo da srazmerno uštедim i mudro investiram. Bog je izvesno izlivao svoje blagoslove na mene tako da sam i ja mogao biti velikodušan prema drugima – i delom i ljubaznom rečju.“

Mandrejk je imao samo osam godina kada je naučio da će odnos između Božje ljubavi i vere u Bibliju vršiti pozitivan uticaj ukoliko on bude živeo život za Boga. Koliko je dece u našoj crkvi svesno da dar treba dati iz ljubavi prema Bogu? Koliko njih zna da ih pristavska služba uči kako da žive u skladu sa onim što Bog želi za njih?

ODGOVORITE

1. Kakav je odnos između načina na koji živate svoj život i vaše ljubavi prema Bogu i vere u Njega?
2. Koji životni stil, prema vašem zapažanju, preovlađuje kod ljudi koji su opterećeni dugom? Da li je takav način života u skladu sa Božjim planom za njih?
3. Smatrate li da bi bilo delotvorno smisliti plan da se mладима i deci u vašoj crkvi pomogne da uvide da upravo ljubav i vera treba da budu podsticaj za stavljanje novca u korpicu za dar?

Albert A.C. Vejt, Berkšir, Ujedinjeno Kraljevstvo

Današnja kultura snažno ističe da su naša sreća, uspeh i kvalitet života zasnovani na savršenoj slici o sebi, velikom bogatstvu i obilju iskustava kad je reč o zadovoljstvima.

„Ljubav prema novcu i stvarima koje se mogu novcem kupiti zaista su prvi ili drugi motiv iza većeg dela naših postupaka... Mi želimo da trošimo, stičemo i kupujemo svoj put ka sreći – i to želimo odmah.“* Mogućnost da kupimo sada a platimo kasnije hrani našu želju da trenutno zadovoljimo svoju potrebu.

Istinska pristavska služba priprema nas da se borimo protiv sotonih iskušenja i podstiče da izbegavamo trenutno zadovoljenje sopstvenih želja, a da nastojimo da uđovoljimo Bogu. Evo tri koraka za savladavanje „iskušenja“:

Obratite pažnju. Budite krajnje pošteni u prepoznavanju i utvrđivanju idola u svom životu, koji obuzimaju vašu pažnju i troše vaše vreme, usled čega skrećete svoj pogled sa Isusa. Ne zaboravite da se istinska i trajna sreća nalazi

jedino u Isusu. Zamolite Boga da vam otkrije ko ste vi u stvari u odnosu na Njega i da obeleđeni loše stavove koji vas navode da zadovoljenje nalazite negde drugde.

Preuzmite kontrolu. Smelo, glasno i određeno govorite Reč kako je to Isus činio (videti Matej 4,3-10). Imajte na umu da će davo, ukoliko mu se oduprete, pobeci (Jakov 4,7).

Pronađite stihove koji se odnose na vašu situaciju i pozivajte se na Božja obećanja. Kad glasno govorite Božju Reč, to čuje ne samo Bog nego i anđeli koji zatim rade za vas (Isajia 55,10.11).

Stupite u akciju. Poverite svoju situaciju Bogu. Posmatrajte Ga kao Izvor moći i zamolite Ga da vam pomogne. On je dovoljno veliki da se nosi sa svim okolnostima. On će vam dati snage da načinite prave izbore u dilemama s kojima se suočavate, samo ako se pouzdate u Njega umesto u svoje osećaje (videti Priče Solomunove 3,5.6). Budite zahvalni za ono što već imate. Bog će vam dati ispravnu perspektivu u vezi sa slikom o samom sebi, novcem, imovinom i iskustvima.

Ako preduzmete ova tri koraka, stavljate Boga i Njegovo carstvo na prvo mesto, zato što verujete da će vaše potrebe biti zadovoljene (Matej 6,33).

ODGOVORITE

1. Šta utiče na vaše navike u pogledu trošenja?

2. Kad se suočite sa situacijom koja može doneti trenutno zadovoljenje, upitajte se sledeće: (a) Koje će biti implikacije/posledice mojih postupaka? (b) Da li će to poslužiti Bogu na čast? (c) Mogu li bolje upotrebiti svoje resurse (novac, vreme, itd.) radi ostvarivanja nekog uzvišenijeg cilja?

Džina Miler, Notingem, Ujedinjeno Kraljevstvo

* Adam Hamilton, *Enough: Discovering Joy Through Simplicity and Generosity* (Nashville, Tenn.: Abingdon Press, 2010), p. 74.

PRIZNAJTE DA STE RADILI POGREŠNO I MUDRO POSTUPAJTE – BIBLIJSKA PERSPEKTIVA

Mišljenje (Priče Solomunove 14,15; Matej 6,33; Luka 14,27-30; 1. Timotiju 6,8)

Kao hrišćani, potrebno je da mudro rukujemo svojim novcem. Biblija je kристалno jasna kad govori da se ne može služiti i Bogu i novcu (videti Matej 6,24). Način na koji trošimo svoj novac odražava kome služimo.

Pre svega, novac za desetak i dobrovoljni dar trebalo bi odvojiti pre nego što počnemo da trošimo na ostalo (videti Matej 6,33). Svet nalazi ispunjenost u materijalnim stvarima, ali odnos hrišćana sa Bogom ogleda se u načinu na koji troše svoj novac (videti Priče Solomunove 27,19).

Neko se može naći u dugu jednostavno po sopstvenom izboru, ili pak usled okolnosti koje su izmaksle kontroli. Primeri uključuju studentske zajmove, gubitak posla, dugotrajnu bolest, i smrt voljene osebe. U svim tim okolnostima, čovek mora da preuzme punu odgovornost, prizna sebi da se, eto, našao u takvoj situaciji i plati dug. Bitno je da hrišćanin dovede svoj život u red, prihvati realnost situacije i preduzme mere da sve popravi. Ne smemo se izgovarati ili kriviti druge za izbole koje smo napravili, niti da zatvaramo oči za svoja dugovanja (videti Psalm 37,21). Ako tako činimo, sramotimo ime Boga kome, po sopstvenom priznanju, služimo. Kada kao hrišćani ne plaćamo ono što dugujemo, mi se odričemo svoje vere i time obeshrabrujemo druge ljudе koji prihvataju istinu u koju tvrdimo da verujemo. Potrebno je da svoje finansije poverimo Bogu u molitvi, a kao crkva ne smemo biti osuđivački nastrojeni, već pokazivati ljubav prema onima koji su zapali u dugove, time što ćemo ponuditi savet, smernice i ukazati na organizacije koje su najmerodavnije da se pozabave problemima dugovanja (videti Rimljanima 15,1). Kao hrišćani, uvek ćemo biti dužni našem Gospodu Isusu Hristu, koji je isplatio cenu, zauzeo naše mesto na krstu i umro za naše grehe. Treba da živimo Njemu ugodnim životom, u znak zahvalnosti za ono što je za nas učinio.

**Način na koji
trošimo svoj
novac odražava
kome služimo.**

ODGOVORITE

1. Da li se lakše odvajamo od novca kad ga trošimo na sebe, umesto da ga damo za unapređenje Božjeg dela?
2. Da li plaćanje duga izgleda tako hitno da postaje prioritet u odnosu na davanje desetka?
3. Kad ne dajemo desetak, da li to prerasta u dug, i da li Bog želi da Mu vratimo sve odjednom kako bismo nadoknadili ono što nismo davali?

Itumeleng Osupeng, Reding, Berkšir, Ujedinjeno Kraljevstvo

ZAKLJUČAK

Na kraju krajeva, dug je iznuravajuća bolest s kojom se hiljade ljudi suočavaju na hroničnoj osnovi. Biti slobodan od duga gotovo da je postao fenomen u našem svetu koji ističe svoja prava, živi ubrzanim tempom i često je bez sposobnosti da odgodi zadovoljenje svojih želja. Mnogi ljudi su postali robovi duga i stoga neprestano misle o novcu ili nedostatku novca. Isus želi da nas osloredi duga, zato napravimo plan da najzad budemo slobodni od dugovanja.

RAZMOTRITE

- Postavite sebi cilj da napravite plan otplate duga i pokušajte da pri kupovini koristite keš umesto kreditne kartice.
- Nacrtajte termometar i označite na njemu svoj dug i svako uvećanje do ukupnog iznosa. Označite crvenom bojom svaki put kad nešto otplatite i nagrađujte sebe na svakom nivou.
- Napravite spisak stvari koje želite da kupite ili učinite ljudima kojima hoćete da pomognete kad se oslobedite duga.
- Isplanirajte za svoje domaćinstvo takav budžet da možete da živate i ispod svojih mogućnosti.
- Čitajte literaturu o finansijama i upravljanju novcem.
- Zakažite sastanak kod nekog finansijskog savetnika.
- Poučavajte mlađu osobu finansijama, životu slobodnom od duga, i važnosti da najpre damo Bogu desetak i dar.

POVEŽITE

Propovednik 5,5; Psalam 37,21, 1. Jovanova 2,16; 5. Mojsijeva 8,18; 28,12.

Ellen G. White, *Testimonies for the Church, Vol. 7*, p. 206.

Ellen G. White, *Counsels on Stewardship*, p.259.

Dave Ramsey, *More Than Enough*.

Mišel Solheiro, Edmonton, AB, Kanada

Pouka 12

Od 17. do 23. marta 2018.

Navike pristava

»Kako će mladić očistiti put svoj?
Vladajući se po tvojim riječima.
Svijem srcem svojim tražim tebe,
ne daj mi da zađem od zapovijesti tvojih.
U srce svoje zatvorio sam riječ tvoju, da ti ne griješim.«
(Psalam 119,9-11)

Su

Uživam u pogledu sa svog sedišta do prozora u redu br. 27. Spuštamo se prema Londonu. Reka Temza je poput srebrnaste zmije koja vijuga istočnim rubom metropole. Vidim terene za golf sa rupama u pesku i otvorene bazene koji svetljuju poput uglačanog tirkiza. Vidim ikonski beo krov Milenijumske kupole i brojim mostove koji spajaju rečne obale. Bakingemska palata je tako mala da je mogu ugurati u svoj džep, a Londonsko oko liči na točak iz kompleta neke dečje slagalice.

On vidi daleko bolje od mene, čak i ono mikroskopski sitno.

Sledimo zapadni deo reke prema aerodromu Hitrou, iza Kju Gardena koji liči na raznobojnu kutiju, i jasne uglove palate Hemptona Kot.

Gledam gore sa svog mesta-vidikovca i divim se širini vidika. Opažam bele oblake u pokretu i zrake čiste svetlosti. Iza krila, vidim kako sunce gori na horizontu, stotinama milja odavde.

Uživam u metaperspektivi sa sedišta 27A. To mi daje pomalo uvid u to kako Bog vidi mene, budućnost, svet i moje mesto u svemu tome. Kad sam na zemlji, moj život je svuda oko mene. On ispunjava moje vidno polje i mogu da vidim samo svoja četiri zida. Ovde gore, sve što posedujem izgleda sitno, kao majušna školjka na obali koju zapljuškuju talasi.

Međutim, ponekad volim da sednem na neko drugačije sedište. To je ono kraj Boga. Gledam svet iz Njegove perspektive, koja je mnogo detaljnija od pogleda iz reda br. 27. Kad posmatram Božjim očima, i pronađem svoje mesto u svemiru, sve što mislim da posedujem deluje sasvim beznačajno. Gledam kako se uklapam u društvenu zajednicu i pejzaž oko sebe. Vidim potrebe drugih ljudi, a ne samo sopstvene. Vidim Njega kako gleda unapred, i čezne da učini kraj patnji prisutnoj svuda, svakog minuta svakoga dana, u svačijem životu.

Okrećem se i pogledam Mu lice. U Njegovim očima su suze dok posmatra svet. On vidi daleko bolje od mene, čak i ono mikroskopski sitno. On može da sagleda život svake osobe – njene borbe, nade, usamljenost, strahove i suze.

„Karen“, On se duboko zagleda u moje srce. „Ja njih vidim, ali oni ne vide mene. Tvoja je odgovornost da upotrebiš sve što sam ti dao – svoje darove, vreme, resurse, energiju, ljubav... sve. Izlivaj to velikodušno u život svakoga koga susretneš. To je najbolji način da oni shvate koliko ih volim. I nemoj ni o čemu da brineš. Što više izlivaš iz sebe, ja će te više ispunjavati, i to do vrha. Zajedno možemo da promenimo svet. Imaj poverenja u mene.“

Karen Holford, Hempsted, Engleska

SVRHA SLUŽENJA

DOKAZ (Matej 22,37.38)

Ne

Pregledajte svoj najsvežiji CV (biografiju). Šta ste uradili? Šta govorite o sebi? Kako ste opisali svoj životni cilj? Jeste li svoju službu pristava opisali kao zadovoljenje sopstvenih potreba, ili kao služenje Bogu i drugim ljudima?

Piter Blok nudi jednu sažetu trilogiju: „Pristavska služba znači poštovati ono što je dato, koristiti moć imajući na umu blagodat, i služiti ciljevima koji su iznad nas samih.“¹

Poštovati ono što je dato. Možda izgleda očigledno, ali prirodni i stvoreni svet dolazi nam kao dar onoga dana kad se rodimo. Naš izbor je da odlučimo da li će dar koji prenosimo dalje, biti bolji i plemenitiji od onog koji smo primili. Naša je prednost da u svom odnosu prema Darodavcu poštujemo to što smo dobili. Za razliku od ekonomije razmene gde ljudi odmeravaju vreme, veština i materijal prema utvrđenoj vrednosti i označavaju ih kao svoje vlasništvo, ekonomija dara priznaje da smo mi Božji zakupci, i da se prava vrednost ne izražava novcem nego je inherentna našem odnosu sa Bogom, našim porodicama i društvom u celini.

Koristiti moć imajući na umu blagodat. Pristavska služba podrazumeva i primenu autoriteta i moći u ulogama koje su pristavi pozvani da vrše. Pristavi su svesni tragova koje ostavljaju u svom okruženju, i blagi u rešavanju konflikata i tenzija koji utiču na ljude, bez obzira da li je to u javnosti, crkvi, na poslu, ili u porodičnom kontekstu. Oni neprestano postavljaju pitanje: „Šta bi Isus učinio?“ Pred hrišćanom je izazov da razvije takve veštine i ispolji takvu duhovnu prisutnost da prima autoriteta i moći bude praćena gracioznošću i spokojstvom baletskog igrača.

Služiti ciljevima koji su iznad nas samih. Preovlađujuća je prepostavka popularne ekonomije da mi bolje radimo kad radimo za sebe. Postoji verovanje da nas pokreće pohlepa i gramzivost, i da se siromaštvo lakše podnosi kad novac postepeno pritiče. Iako je tačno da su ljudi osetljivi na nagrade, hrišćanin se poistovećuje sa ciljevima koji su veći od trenutnog ličnog interesa. I da citiramo Džona Kenedija: „Ne pitajte šta vaša zemlja može da učini za vas – pitajte šta vi možete da učinite za svoju zemlju.“² Rečeno na drugačiji način, naše molitve ne treba da budu usredsredjene na ono što Bog može da učini za nas, već da osluškujemo što Bog želi da mi činimo, i budemo voljni da to učinimo. To je pristavska služba.

ODGOVORITE

1. Da li vrednost poštovanja odnosa stavljate ispred monetarne vrednosti?
2. Kako u istoj ruci možete držati moć i blagodat?
3. Kako koristite svoje vreme za molitvu da biste saslušali što je Božja namera za vaš život?

Viktor Pilmor, Vatford, Ujedinjeno Kraljevstvo

»Pristavska služba
znači poštovati ono
što je dato, koristiti
moć imajući na umu
blagodat, i služiti
ciljevima koji su iznad
nas samih.«

1. Peter Block, *Stewardship: Choosing Service Over Self-interest* (Portland, Ore.: ReadHow You Want Publishers, 2014), p.22.
2. John Fitzgerald Kennedy, Inaugural Address, January 20, 1961, <http://voiceofdemocracy.umd.edu/kennedy-inaugural-address-speech-text/>.

Potražimo najpre Boga (Jeremija 29,13)

„Potrebno je minimalno oko 21 dan da stara mentalna slika iščezne i da se iskristališe nova.“ Maksvel Malc objavio je ovaj citat i još neke druge o promeni ponašanja u knjizi pod naslovom *Psihokibernetika* (audioknjiga) godine 1960. Novija istraživanja sugerisu da je neophodno otprilike 66 dana (ili preko dva meseca) da novo ponašanje postane automatsko.

Hrišćanska pristavska služba podrazumeva razvijanje navika koje će konačno postati sastavni deo životog stila. Potražiti najpre Boga – to treba da bude navika koju ćemo tako dobro odnegovati da ona najzad postane sasvim prirodna; međutim, kako tražiti i naći Boga celim svojim srcem?

Postoje tri koraka u traženju Boga. Prvo, morate priznati da imate potrebu za Bogom i da bez Njega nikada nećete doživeti ispunjenost. Ovo se postiže istragaživanjem srca uz molitvu. Džo Vesli je rekao: „Potrebno je da se povučemo iz sveta, bar ujutru i uveče, da bismo razgovarali sa Bogom, i slobodnije opštili sa našim Ocem koji je za nas tajna.“¹ Zatim, treba da se „odreknete ostalih“. To znači da je Bog u središtu vašeg života i da je potčinjavanje Njemu vaša osnovna preokupacija. Najzad, neophodno je da održavate svoj odnos sa Isusom Hristom. Ovo iziskuje kvalitetno vreme i napor. Nije dovoljno jednostavno čitati Bibliju; neophodno je da Reč proučavate s molitvom kako biste se ubedili da pogrešno postupate i poželeti da Otac promeni vaše misli i ponašanje, da budete nadahnuti da služite.

Tražite Isusov povratak (Jevrejima 11,10)

Jevrejima 11 prozvano je „Dvoranom velikana vere“, jer se u tom poglavlju nalazi detaljna lista ljudi koji su verovali da je nemoguće moguće zahvaljujući Isusu Hristu. Avrama je vera ospособila da veruje da će dobiti sina iako je bio star; ali podjednako je bitno razmotriti njegovo verovanje u kraj ovog grešnog sveta „jer čekao grad koji ima temelje, kojemu je zidari i tvorac Bog“ (Jevrejima 11,10).

Postoji priča o tri đavolova učenika koji su se spremali da diplomiraju. Svakog je izneo svoju tezu o tome kako bi uništilo čovečanstvo. Prvi kandidat je rekao da će reći ljudima da nema Boga, a drugi je imao ideju da im kaže kako nema pakla. Teza trećeg kandidata bila je najuspešnija zato što je on naveo da će kazati ljudima da nema potrebe da donose brze odluke i da imaju pred sobom sve vreme ovoga sveta.²

Božji pristavi znaju da će jednoga dana morati da polože račun svom Gospodaru, te svakodnevno donose odluke za Gospoda pripremajući se za Njegov dolazak.

Mudro koristite vreme (Efescima 5,16)

Apostol Pavle u Efescima 5,16 podstiče nas da „svaku priliku što bolje iskoristimo“ (engl. prevod). Svaki marljivi pristav zna da je vreme jedno od naj-

dragocenijih dobara datih ljudima, i upravlja svojim vremenom tako da svaki trenutak bude vredan. Mnogi mladi u 21. veku rasipaju mnogo sati svakoga dana, služeći „bogovima tehnologije“ koji zahtevaju mnogo vremena i pažnje. Sveti pismo nas ohrabruje da svoje vreme posmatramo kao dar Božji koji treba ceniti. Psalmista David vidi vreme kao „pedal“ (Psalam 39,5), patrijarh Jov opisuje vreme kao „senku“ (Jov 8,9), a apostol Jakov kaže da je vreme kao „para“ (Jakov 4,14).

Održavajte zdravlje uma, tela i duše (1. Solunjanima 5,23)

Verni pristavi neguju zdrave navike koje uključuju ne samo njihovo fizičko zdravlje nego i njihovu mentalnu dobrobit i duhovnost. Oni su zdravi, dobro se osećaju i imaju snage; oni neguju pozitivan i fleksibilan stav u odnosu na izazove svakodnevnog života, stalno su svesni Božjeg prisustva i činjenice da „tokom nekih dana, mada ne možemo da se molimo, molitva govori sama za sebe... i premda nam nedostaje vera, istina ulazi u naše srce“.³ Održavanje tela zdravim znači da pristav mora da pazi na svoju ishranu i redovno uklapa vežbanje u svoj životni stil, zajedno sa korišćenjem velike doze sunčeve svetlosti. Kad unosite dovoljno vode, ne samo da čistite svoje telo, nego i snažite svoj um, svakako uz dovoljno sna. Vaše pouzdanje i vera u Boga snaži dušu. Prema tome, na taj način se telo, um i duša čuvaju „zdravim i bez krivice“ (1. Solunjanima 5,23).

Samodisciplina (1. Timotiju 4,7.8)

„Jer tjelesno obučavanje malo je korisno, a pobožnost je korisna za svaštvo, imajući obećanje života sadašnjega i onoga koji ide“ (1. Timotiju 4,8). Car Solomun je bio najmudriji čovek koji je ikada živeo. U početku, njegov život odlikovao se sređenošću i uzdržanjem; međutim, s vremenom je izgubio samokontrolu i „srce njegovo ne bi cijelo prema Gospodu Bogu njegovu“ (1. O carevima 11,4). Dobar pristav shvata vrednost samokontrole, i radije se odlučuje za pošten stav nego za zadovoljavanje sopstvenih želja, ne dopuštajući da ga ovozemaljske težnje odvrate od njegovog nebeskog cilja.

ODGOVORITE

1. Koje su neke od navika dobrog pristava?
2. Postoje li još neke navike, čije razvijanje smatrate neophodnim da biste bili dobar pristav?
3. Razmotrite svoj sadašnji način života. Na koje načine nastojite da najpre tražite Boga?

Ketrin Entoni Boldo, Hemel Hempsted, Hertfordšir, Ujedinjeno Kraljevstvo

-
1. John Vesley, *The Works of the Reverend John Vesley*, vol. 1 (New York, NY: The Methodist Book Concern, 1831), p. 212.
 2. Story adapted from Dr. Hyveth Williams, *Anticipation, Waiting on Tiptoes for the Lord* (Nampa, Idaho: Pacific Press, 2000).
 3. Carol Ann Duffy, *Selected Poems* (New York, NY: Penguin Global. 2009), p.91.

Dar vremena je dragocen. On nam se poverava svakoga dana i bićemo pozvani da Bogu položimo račun za svoje vreme. Ono treba da se upotrebi Bogu na slavu, i ako hoćemo da produžimo svoj život, ako hoćemo da dobijemo život koji se meri životom Božjim, moramo umu davati čistu hranu. Ne bismo smeli rasipati vreme koje se može korisnije upotrebiti.

„Isus Hristos je naš duhovni probni kamen. On otkriva Oca. Mozak ne bi trebalo hraniti ničim što bi zamaglilo um u pogledu razumevanja Reči Božje. U obrađivanju tla srca ne sme se ispoljavati nebrižljivost i nepažnja.“¹

„Od pravilnog korišćenja vremena zavisi naš uspeh u sticanju znanja i razvijanju umne kulture. Intelektualni razvoj ne sme da bude sprečen siromaštвом, skromnim poreklom, nepovoljnim okolnostima. Neophodno je jedino da pravilno koristimo vreme. Nekoliko trenutaka ovde, nekoliko trenutaka тамо, који

се lako mogu izgubiti u beskorisnom razgovoru; jutarnji sati који se tako uludo mogu potrošiti u postelji, vreme provedeno u tramvaju ili vozу, или u čekanju на stanici; trenuci čekanja да се iznesе obed, čekanje на one који zakašnjavaju на stanke; уколико бисте имали knjigu u рuci, уколико бисте те delice vremena iskoristili за učenje, čitanje ili korisno razmišljanje, шта бисте sve могли постиći! Odlučnost u namerama, istražna marljivost, brižljivo trošenje vremena – sve bi то moglo помоћи чoveку да стекне znanje и razvije intelekt i da tako postane sposoban за skoro svaki značajan i koristan posao.

Svaki hrišćanin je dužan da stekne naviku urednosti, temeljitosti i brzine... Neka odluče koliko им је vremena потребно за određeni posao и onda neka ulože neophodne napore да у zadatom vremenu završe тaj posao. Uvežbavanje snage volje učiniće да i ruke brže rade.“²

„Pogrešno je gubiti своје vreme, pogrešno je rasipati своје misli. Mi gubimo svaki trenutak који posvećujemo себићности. Када би се svaki trenutak cenio i pravilno iskoristio, имали бисмо времена за све што нам је потребно да учинимо за себе и за свет. Neka svaki hrišćanin traži Božje вођство у троšenju novca, у коришћењу vremena, snage, prilika.“³

ODGOVORITE

1. Koja su tri najveća izazova sa kojima se suočavate prilikom upotrebe vremena?
2. Kad biste sakupili sve rasute mrvice svog vremena, шта бисте још могли да ostvarite за Бога?
3. Isplanirajte da bar 10-30 minuta dnevno потрошите на нешто што ће помоći другим ljudima da shvate koliko ih Bog voli.

Berni Holford, Hemel Hempsted, Уједињено Краљевство.

1. Ellen G. White, *Mind, Charachter and Personality*, vol. 1, p. 92.
 2. Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 344 orig.
 3. Elen G. Vajt, *Upotrazi za boljim životom*, str. 208 orig.

KAKO DA HRIŠĆANSKA PRISTAVSKA SLUŽBA BUDE LAKA

Sr

PRIMENA (2. Mojsijeva 20,3; Propovednik 3,1; Luka 12,41-48;

1. Korinćanima 9,25-27; 1. Solunjanima 5,23

Kad postajete jedan od Božjih pristava, to se ne događa slučajno. To je uloga koju Bog i vi zajednički birate. Pošto prihvativate tu ulogu, treba da se molite, planirate, pripremate se i vežbate da budete dobri pristavi za Boga. Pristavska služba je životni stil koji valja razvijati – to se ne dešava prekonoć. Sticanje pet navika navedenih u daljem tekstu pružiće ogromnu pomoć pri ostvarivanju života dobre hrišćanske pristavske službe. Zamolite Boga da vam pomogne u formiranju tih pet dobrih navika.

Navika 1: Stavite Boga na prvo mesto. Počnite i završite dan sa Bogom (molitva, bogoslužje, proučavanje Biblije). Utvrđite prioritete. Stavite Boga ispred Fejsbuka, fudbala, mode, telefona i bilo čega drugog što se postavlja između vas i Boga. Neka vam Isusova zapovest (videti Matej 22,37, što je navod iz 5. Mojsijeve) bude pravo uživanje.

Neophodno je vreme i samodisciplina za utvrđivanje prioriteta. Učinite napor (da, biće borbe) i bićete zadivljeni blagoslovima koje ćete dobiti kao rezultat.

Navika 2: Razvijajte samodisciplinu. Niko drugi to ne može učiniti umesto vas, a izuzetno je bitno i za život uopšte i za službu Bogu. Pavle (1. Timotiju 4,7,8) i Petar (1. Petrova 1,13) imaju jasne i ozbiljne stavove u tom smislu. Razmotrite kako ih je Bog upotrebio da promene svet pošto su najpre naučili da sebe disciplinuju pod Božjim uticajem i Njegovom kontrolom.

Navika 3: Ostanite zdravi – fizički, mentalno i duhovno. Imajte na umu savet dat u 1. Korinćanima 6,19 i Filibljanima 4,8. Ne možete uraditi najbolji posao za Boga (ili nekog drugog) ako vaše telo, vaš mozak i duh loše funkcionišu. „Zdravstvena vest adventista sedmog dana“ govori vam kako da postanete i ostanete zdravi. Ili ako mislite da nije dovoljno savremena, onda pretražite internet i otkrijte kako da na najbolji način sve svoje sposobnosti dovedete u najbolje moguće stanje. Iznenadićete se koliko će to učiniti da se bolje osećate i bolje funkcionišete (a takođe ćete otkriti kako neadventisti upravo otkrivaju ne tako savremenu „zdravstvenu vest“).

Navika 4: Dobro upravljajte svojim vremenom. Zamolite Boga da vas vodi dok pravite svoje vremenske planove za jedan dan, mesec, godinu ili ceo život (videti Jakov 4,13-15). U današnjem preterano zaposlenom svetu, upravljanje vremenom je od ključnog značaja. Napraviti i slediti dobar vremenski plan najbolji je način da uredite posao, da smanjite stres i uspete u životu – i da imate vremena za Boga.

Navika 5: Budite pristav-Isus – i to uvek. Parabola o talantima (videti Matej 25, 14-30) trebalo bi da nadahne, a ne da prestraši. Zasada bi trebalo da otkrijete svoje darove (talante). Koristite ih, ili ćete ih izgubiti. Odlučite da ih upotrebite za Boga. Način da se Božje carstvo unapređuje jeste da se radi u njemu i za njega. Upravo se u tome ogleda dobra pristavska služba.

ODGOVORITE

1. Sačinите akcioni plan da biste razvili životni stil koji podrazumeva hrišćansku pristavsku službu. (Možda će vam trebati jedna sedmica ili čak mesec dana da to uredite. I čitav mesec je mala cena koju plaćate da biste sredili svoj život sa Bogom.) Šta se nalazi u vašem planu? Šta ste izostavili? Podelite svoje ideje sa drugima. Udržite se sa svojim prijateljima i radite kao tim da biste planove pretvorili u praksu. Počnite još danas!

2. Razmislite kakva bi vam pomoći bila potrebna da to uredite? Kome se možete obratiti za takvu vrstu pomoći?

**To je uloga koju
Bog i vi zajednički
birate.**

Od svih stihova u Svetom pismu koji mi pomažu da svakodnevno rastem na svom hričanskom putu, Galatima 2,20 predstavlja ključno mesto. To nije obećanje o nadi, niti tekst za utehu, već konstatacija o mom stanju kao Hristovog sledbenika. „A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos.“ Metafora koju volim da upotrebim jeste Hristos koji upravlja mojim životom. I više sam nego srećan što je On moj upravitelj. Ličnost i prisustvo Isusa Hrista koji živi u meni dozvoljavaju da „natprirodno“ prevlada u mom životu i da upravlja njim. Šta bih više mogao da poželim?

**»Uzmi moj život,
i neka bude
tebi posvećen,
Gospode.«**

I sve bi bilo savršeno da nije onoga: „A što sad živim u tijelu...“ Hoćete da kažete da postoji problem sa „telom“? Hm, to s vremena na vreme dovodi do borbe. Volim Pavlove poslanice zbog njihove iskrenosti; ali u trenutku kad pokrene problem, on odmah nalazi i rešenje. Rešenje za telo: Ja sada „živim vjerom Sina Božijega, kojemu omiljeh, i predade sebe za mene“.

Anglikanski teolog Džon Stot definiše blagodat kao „ljubav koja brine, saginje se i izbavlja“.¹ Volim tu definiciju i, u kontekstu pristavske službe, upravo tu počinje razgovor. Ako je Bog bio toliko dobar prema meni, dajući mi Hrista, onda moj odgovor treba da bude da ceo svoj život vratim Bogu.

U fudbalu je uloga menadžera izuzetno bitna. Uspešnost engleskog tima Manchester Junajted, u prvoj ligi, bila je posledica rukovodilačkih veština menadžera, Ser Aleksa Fergusona. Za vreme njega, Manchester Junajted bio je na svom vrhuncu – slavni dani, osvajanje kupova i trofeja svake sezone! Posle njega sledili su Dejvid Mojs, Rajan Gigs i Luis van Gal – sve sami veliki menadžeri sa ogromnim iskustvom dovođenja timova do vrha. Međutim, pod njihovim vođstvom u Manchester Junajtedu, radost i igrača i navijača pretvorila se u očaj.

Zamislite šta bi se dogodilo sa crkvom u našoj sferi uticaja, kada bismo pozvali Gospoda da bude naš Menadžer na jednom novom, osvežavajućem i radosnom putu. Šta kad bismo Mu dopustili da preuzme vođstvo u prodoru naviše kroz sloganе, religijske klišee, pa čak i kroz našu korporativnu strategiju? Zamislite crkvu – našu crkvu – gde su problemi rukovođenja, opadanje broja članova, nedostatak predanosti, slabo finansijsko stanje i rascepkanost jednostavno stvar prošlosti, jer je Bog preuzeo potpunu odgovornost.

Himna koju je sastavio Frensis R. Havergal ukratko daje suštinu hričanske pristavske službe: „Uzmi moj život, i neka bude tebi posvećen, Gospode.“² Nadam se da se neću zadržati samo na razumevanju njenog značenja, nego da ću tako i živeti.

ODGOVORITE

1. Ako Bog postane upravitelj vašeg života danas, koje bi radiklane promene On mogao da sproveđe?
2. Na skali od 0-10, koji ste deo svog ukupnog života posvetili Bogu?

Dejv Nil, St. Albans, Ujedinjeno Kraljevstvo

1. John Stott, „What is Grace?“ accessed October 17, 2016, <http://christianity.com/theology/what-is-grace.html>
2. Francis R. Havergal, „Take My Life and Let It Be“, accessed October 17, 2016, http://library.timelesstruths.org/music/Take_My_Life_and_Let_It_Be/.

ZAKLJUČAK

Pristavska služba zahteva predanost i disciplinu. Njena primena je dvostruka. Morate se ispunjavati da biste izlivali iz sebe. Uprkos svakodnevnom skretanju pažnje usled tehnologije i životnih zahteva, pozvani smo da usporimo i stvari sagledavamo iz horizontalne i vertikalne perspektive. Život je više od trke za ovozemljaskim uspehom. Stvarni izazov sadržan je u pitanju: „Da li sam proveo vreme ulažući u svog bližnjeg, prijatelja, porodicu da bi im dao osiguranje za večni život? Čudno, pristavska služba je usmerena na druge, a ipak u samom njenom središtu morate se najpre sami ispuniti da biste mogli da nešto izlivate na druge.

RAZMOTRITE

- Provedite deset minuta svakoga dana da biste saznali nešto novo o prijatelju, saradniku ili nekom strancu. Postavljajte pitanja i slušajte da biste razumeli stvari iz njihove perspektive. Na kraju sedmice zapišite sve što ste saznali i analizirajte kako možete iskoristiti svoj talenat da bude blagoslov u životu određene osobe.
- Otpočnite redovno da vežbate, čak i ako je to svega deset minuta dnevno. Zdravo telo vodi zdravom umu.
- Idite u park ili neki zeleni prostor da se jednostavno opustite, pročitavši pret-hodno jedan stih iz Biblije i tražeći od Boga da vam pokaže kako da ga primenite.
- Pevajte za decu ili starije osobe u bolnici, domovima za stare, itd.
- Analizirajte svoje hrišćansko putovanje i napišite molitvu u kojoj biste istakli u čemu uživate i naglasili oblasti koje biste voleli da Bog poboljša.

POVEŽITE

Jeremija 29,13; Psalam 90,10.12; Filibljanima 4,8; 1. Korinćanima 9,24-27.

Ellen G. White, *Counsels on Stewardship*, Chapter 23.

Ellen G. White, *Historical Sketches of the Foreign Mission of the Seventh-day Adventist*, Chapter 61.

Elejn A. Tompson, Edmonton, Alberta, Kanada

Pouka 13

Od 24. do 30. marta 2018.

Rezultati pristavske službe

»A vladajte se dobro među neznabošcima,
da bi za ono za što vas opadaju kao zločince,
vidjevši vaša dobra djela, hvalili Boga u dan pohođenja.«

(1. Petrova 2,12)

NEBESKI OTAC, NEBESKI STARATELJ

UVOD (*Filibljanima 4,19*)

Su

Nikada nisam shvatao koliko je to tačno sve dok mi se tako nešto nije desilo. Da li se ikada pitate da li je Bog zaista tu i vidi vaše suze, ili čuje šta vam je potrebno? Sećam se toga dana kao da je bilo juče. Nerado sam prihvatala da pričuvam psa svoje bliske priateljice. Kazala je da će mi platiti, ali se ja nisam složila da to radim za novac. Bila mi je prijateljica i mnogo toga smo prošle zajedno. Sve bih učinila za nju.

Kasnije, dok sam joj vraćala njenu slatku, paperjastu „krznenu lopticu“, bila sam zaista srećna što je mala Lusi još uvek bila „srećna mala Lusi“, i što sam je sačuvala u životu. Trebalo je da obavim neke poslove, ali nisam bila sigurna da li će moći da platim sve račune, a bilo je i krajnje vreme da obnovim svoju vozačku dozvolu. Žurila sam. Predala sam Lusi njenoj vlasnici i ova je insistirala da uzmem nešto novca. Kazala sam: „Ne, u redu je“, ali je ona i dalje navaljivala. Nije joj trebalo mnogo da me ubedi pošto sam se setila obnavljanja vozačke dozvole i da moram naći načina da to platim. Pomislila sam: „I najmanja suma biće od pomoći. To ne bi moglo biti mnogo – čuvala sam je samo nekoliko dana.“ Uzela sam od prijateljice novac savijen u rolnu i nastavila svojim putem. Nisam htela pred njom da pogledam koliko je novca bilo.

Mislila sam da se okrenem i uputim prema kući, ali sam umesto toga pošla da uradim test emisija izduvnih gasova. Kad sam pogledala u cenu, počela sam da se preznojavam, pomislivši da nemam dovoljno novca na računu. Bio je tu najpre iznos za obnovu dozvole – 79 dolara i još neka 2 dolara u vezi s tim, plus 9 dolara za test emisije izduvnih gasova, ukupno 90 dolara. Gde da nađem sav taj novac? Odlučila sam da prebrojam novac i vidim da li mogu to da dodam na ono što mi je ostalo na bankovnom računu. Na moje iznenađenje, nije bilo potrebe da to učinim. Imala sam tačno devedeset dolara u kešu! Hvala Bogu za njegovu neizmernu dobrotu i savršenu satnicu! On će se uvek pobrinuti za sve naše potrebe.

**Na moje
iznenađenje, nije
bilo potrebe da
to učinim.**

Heder Marija Džemison, Nešvil, Tenesi, SAD

**Služba pristava i pobožnost (Jov 1,1; 2,3; Psalm 4,3;
Jezekilj 14,14; 2. Timotiju 3,1-9)**

Reč „pobožnost“ i ispoljavanje pobožnosti u praksi počinje sa Bogom. Mi volimo zato što je Bog *najpre* voleo nas. Mi *imamo poverenja* zato što se sam Bog *najpre* pokazao *dostojnim poverenja*. Mi delimo sa drugima zato što je Bog *najpre* delio sa nama. Pobožnost nije moguća bez Božje inicijative zato što ljudska bića nisu u stanju ništa da započnu bez Njega. Baš kao što je reflektor baterije beskoristan bez upaljene sijalice, tako su i naši naporci da ostvarimo hristoliki karakter beskorisni bez Božjeg prvog podstrelka. Međutim, kad se usudimo da uzvratimo Božju ljubav, pouzdamo se u Njegovu brigu i prenosimo Njegove blagoslove na druge, On nagrađuje naše napore karakterom koji savršenije odražava Njegovu ljubav. Dok nas iznenađuje svojom verodostojnošću i obasipa svojom ljubavlju, Bog nas poziva da odgovorimo na Njegove inicijative – Njegove prve podsticaje. Onima koji prihvate taj poziv poveravaju se još

**Ako dozvolimo Bogu da
odredi naše potrebe,
sigurno je da će ih
On obezbediti, i tako
izbeći da se nepotrebno
razočaravamo u Njega.**

veće prilike i odgovornosti. Uzbuđljivi deo ovog aranžmana je proširenje odnosa sa našim nebeskim Ocem. Kad zemaljski očevi provode vreme sa svojim sinovima u pecanju, igranju loptom, pravljenju plakara za mamu, ili popravljanju sinovljevih prvih, polovnih kola, njihov odnos sve više jača. Isto je tako i kad je reč o odnosu sa Bogom. Kad zajedno prolazimo kroz dobro i loše, to doprinosi snaženju odnosa.

David je bio siguran u svoj odnos sa Bogom, verujući da će Bog odgovoriti na njegov poziv zato što je Bog najpre pozvao njega. Iako je Jezekilj bio izbeglica, imao je poverenja u Božje proviđenje u prošlosti (sećajući se Noja i Jova) i Njegovu budnost u sadašnjosti (ispoljenu preko Danila, Jezekiljevog savremenika). Jov u početku nije shvatao svoju nevolju, ali je odbio da odbaci Boga tokom svojih iskušenja, i bio nagrađen dubljim odnosom sa Bogom. Pavle je bio isto tako veran uprkos neverovatnim iskušenjima i protivljenju. Njihova verna pristavska služba u odnosu prema Bogu rezultirala je sličnošću sa Bogom, kakvu bi svako mogao da poželi.

Predanje (Rimljanima 8,28; 1. Timotiju 6,5-8; Jevrejima 13,5)

Pavle je pisao da je „pobožnost sa zadovoljstvom“ (1.Timotiju 6,6) veliki dobitak. Otkuda taj naglasak na zadovoljstvu kod pobožnosti? Zadovoljstvo otvara poverenje u Boga. Ono dokazuje da verujemo da će se On koji je zaodenuo zemlju travom, koji hrani vrapce i životinje u polju, starati i o nama. Ko bi bolje od Pavla mogao da pruži tu pouku? Poslanice Galatima, 2. Korinćanima i Dela apostolska beleže njegova neverovatna iskušenja – batine, utamničenje, gladovanje, izvrgavanje podsmehu, itd. Ipak, Pavle izjavljuje da nalazi zadovoljstvo bez obzira na okolnosti. Kako je on to uspevao? On se uzdao u Boga da će zadovoljiti njegove potrebe i odrediti koje su to potrebe. Odveć često

mi određujemo šta nam je potrebno i naša lista tipično sadrži više želja nego potreba. Ako dozvolimo Bogu – pre nego izložbenim stanovima, kozmetičkim reklamama i oglasima za kola – da odredi naše potrebe, sigurno je da će ih On obezbediti, i tako izbeći da se nepotrebno razočaramo u Njega.

Poverenje (Isajia 55,9; Matej 22,37; 1. Korinćanima 4,5; 13,12)

Poverenje nije samo temelj zadovoljstva i preduslov za pobožnost; to je najjasniji znak autentične ljubavi. Mališani koji radosno prihvataju da ih roditelj, igrajući se s njima, baci uvis i bezbedno ih dočeka, ispoljavaju sigurnost koju doživljavaju u roditeljskoj ljubavi. Oni znaju da im roditelji, koji ih hrane, uspavaju i često maze, nikada neće učiniti nešto da ih namerno povrede. Slično tome, iako nas život možda baca tamo-amo, mi verujemo da Bog koji je pokazao svoju ljubav prema nama na tako mnogo načina, neće dozvoliti da stalno trpiмо povredljivanje, i da konačno „sve ide na dobro“ (Rimljanima 8,28). Ako je naš nebeski Otac bio voljan da da svoga Sina, a Njegov sin bio voljan da da svoj život, kako možemo sumnjati u Njegovu ljubav i propustiti da se pouzdamo u Njega?

Naš uticaj (Luka 11,33, Jovan 8,12; 1. Petrova 2,11.12; 1. Jovanova 1,7)

Isus je svetlost sveta a Njegovi sledbenici su reflektori te svetlosti. Sledbenici nisu izvori svetlosti. Ako se sledbenici ne nalaze u položaju da primaju svetlost, oni je ne mogu prenositi na druge. Otuda je najvažniji prioritet sledbenika da mora uvek biti u položaju da prima svetlost. Drugi prioritet jeste da se sledbenik tako postavi da Hristova svetlost može da se reflekтуje u njegovom susedstvu, na radnom mestu i društvenim krugovima. Dok reflektori ne mogu stvoriti svetlost, postoje stvari koje mogu zamagliti reflektovanje. Zamagljena ogledala ne mogu reflektovati svetlost tako potpuno kao uglačana ogledala. Pokrivena ogledala mogu skoro sasvim da eliminišu odraz svetlosti. Kako su često istaknute religijske vođe, uhvaćene u nekom javnom grehu, gotovo unistile pozitivan uticaj hrišćanstva! Premda Hristovi sledbenici nikada ne mogu gajiti misao da su začetnici svetlosti (što bi bilo bogohuljenje), oni bi uvek trebalo da sačuvaju sposobnost odražavanja Božje ljubavi, tako što će svoju sebičnost potčiniti pročišćujućoj sili Božjeg Duhu.

**Završne reči (Matej 12,30; 25,21;
Rimljanima 3,21; 4,6; Jevrejima 11,13.14)**

Hristos je prorekao suđenje na kraju vremena kada će se odlučivati o večnom ishodu za svakog čoveka. Neki će čuti reči: „Dobro, slugo, dobri i verni.“ Drugi će čuti: „Idite od mene.“ Tužno je, ali mnogi kojima će biti rečeno da odstupe biće potpuno iznenađeni. Oni će istaći svoja dobra dela i žrtovanje i tražiti da uđu u Božje carstvo. Kako će tužno zazvučati reči: „Nikad vas nisam znao“, koje dopiru sa Božjeg prestola. Ostavimo po strani spoljno ponašanje; stanje srca je jedino što vredi. Istinsko uzdanje u Božju milost jedino je što spasava.

ODGOVORITE

1. Kako mogu poboljšati svoje pouzdanje u Boga?
2. Šta mogu da učinim kako bih uglačao svoje ogledalo tako da potpunije odražava Božju ljubav?

„Davanje koje je plod samoodricanja je veliki blagoslov samom davaocu. Tako darodavac bolje shvata delo Onoga koji je prolazio čineći dobro, olakšavajući bedu i brinući se za potrebe nevoljnih. Spasitelj nije tražio da ugodi sebi. U Njegovom životu nije bilo ni traga sebičnosti.“¹

„Tek kada nestane sebičnosti, kada se borba za prvenstvo prekine, kada zahvalnost ispuni srce, kada ljubav ulepša život – tek tada će se Hristos stvarno nastaniti u našem srcu, a mi biti priznati kao Božji saradnici.“²

„Darovi siromašnih, dati kroz samoodricanje da bi se pomoglo širenje dragocene svetlosti spasonosne istine, neće samo biti ugodan miris Bogu, i potpuno prihvatljivi za Njega kao posvećeni dar, nego sam čin davanja širi srce davaoca i sjedinjuje ga potpunije sa Otkupiteljem sveta.“³

„Dobro je da roditelji od čoveka iz Uza nauče pouku o postojanosti i pobožnosti. Jov nije zanemarivao svoju dužnost prema onima izvan svog domaćinstva; bio je blagonaklon, ljubazan, i mislio na interes drugih; u isto vreme, usrdno je radio na spasenju sopstvene porodice.“⁴

„Međutim, karakter nije moguće preneti na drugoga. Niko ne može verovati umesto drugog. Niko ne može primiti Svetoga Duha umesto drugog. Niko drugome ne može dodeliti karakter, koji je plod delovanja Svetoga Duha. '...Ako bi Noje, Danilo i Jov bili u njoj (u zemlji), tako ja živ bio... neće izbaviti ni sina ni kćeri, nego će svoje duše izbaviti pravdom svojom' (Jezekilj 14,20).“⁵

ODGOVORITE

1. Jeste li iskusili blagoslove davanja? Da li je to iskustvo oblikovalo vaše viđenje i razumevanje pristavske službe? Ako jeste, na koji način?
2. Šta se može uzeti kao primer iz života Noja, Danila i Jova kad je reč o službi pristava? Šta mi danas možemo učiniti da bismo živeli u saglasnosti sa njihovim primerom?
3. Da li je za pristava uspešnost obavezno dokaz o Božjim blagoslovima?

Erika Robinson, Santa Barbara, Kalifornija, SAD

1. Elen G. Vajt, *Poruka mladima*, str. 300 orig.
2. Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 402 orig.
3. Ellen G. White, *Counsels on Stewardship*, p. 347.
4. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol.3, p.1140.
5. Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 412 orig.

»NIKAD VAS NISAM ZNAO«

DOKAZ (Matej 7,21-23)

Ut

Šta znači biti hrišćanin? Da li to znači redovno dolaziti u subotnoškolski razred? Verno davati desetak? Čitati Bibliju svakoga dana? Sposobnost da se brane osnovna verovanja crkve? Biti kršteni član crkve?

Sve je ovo dobro – ali da li vas to čini hrišćaninom? Šta je suština hrišćanstva?

To se stvarno lako da objasniti. Hrišćani su oni koji svoj život oblikuju po uzoru na Hrista. To znači biti Isusov učenik, ići Njegovim tragom i živeti onako kako je On živeo. Isus je to ovako objasnio u Jovanu 13,35: „Po tom će svi poznati da ste moji učenici ako uzimate ljubav među sobom.“

Biti hrišćanin, dakle, ne odnosi se prvenstveno na ono što znamo ili koliko često idemo u crkvu. Autentično hrišćanstvo se testira kvalitetom vaše ljubavi. Svet ne mari za to da li vi idete u crkvu; ljudima u svetu je stalo da brinete o njima i da ih volite. U stvari, ako vaša ljubav nije prava, bolje bi bilo da se ne nazivate hrišćaninom.

To je ono što sam Isus kaže u Mateju 7,21-23: „Neće svaki koji mi govori: Gospode! Gospode! ući u carstvo nebesko; no koji čini po volji oca mojega koji je na nebesima. Mnogi će reći meni u onaj dan: Gospode! Gospode! nijesmo li u ime tvoje prorokovali, i tvojijem imenom đavole izgonili, i tvojijem imenom čudesna mnoga tvorili? I tada će im ja kazati: nikad vas nijesam znao; idite od mene koji činite bezakonje.“

Zamislite da ljudi koji sebe smatraju hrišćanima budu prepoznati od Hrista kao oni koji čine bezakonje. Odlatiti u crkvu i govoriti „Gospode, Gospode“ u svojim molitvama nije ono što Bog traži. To nije ono što vas čini hrišćaninom. Ono što Bog želi jeste život posvećen Njemu. Kad Boga stavimo na prvo mesto, ići ćemo u subotnu školu, davati desetak i čitati Bibliju, ali ćemo sve to činiti motivisani srcem ispunjenim ljubavlju. Kad nam takva bude motivacija, svet će to zapaziti. Nećemo morati da im kažemo da smo hrišćani. Oni će to već znati.

**Autentično
hrišćanstvo se
testira kvalitetom
vaše ljubavi.**

ODGOVORITE

1. Kad bi vas vaš prijatelj upitao šta je zapravo hrišćanstvo, šta biste mu rekli?
2. Postoji li nešto što možete učiniti kako biste pomogli svetu da sazna da ste vi hrišćanin? Ako postoji, šta je to?
3. Da li po vašem mišljenju ima ljudi koji se predstavljaju kao hrišćani, a Hristos će ih nazvati onima koji čine bezakonje? Ako ih ima, zašto je to tako?

Kevin Marej, MekGil, Kolidž Plejs, Vašington, SAD

Parabola o deset talanata mnogo govori o tome kako postati najbolji pristav za Hrista. Biti pristav je od velike važnosti u našem životu poput mnogo čega drugog. Potrebno je imati ciljeve i plan rada. Bog je svakome od nas dao talente. Razmislite o talentima kojima vas je On blagoslovio. Ukoliko niste sigurni koji su to talenti, odvojite vreme da se za to molite.

Prvo, da bismo koristili te talente, moramo svaki dan otpočeti molitvom. Pavle opisuje značaj toga u 1. Solunjanima. Neophodno je da Isusa pozovemo da bude s nama tokom dana i da Ga zamolimo da nas ispunи Svetim Duhom. U toj molitvi pitamo koje su *Njegove želje* toga dana za nas kao pristave. Da bismo postupali po Njegovoj volji, moramo tražiti da Sveti Duh progovori našem srcu. Posle molitve, sačekajte koji trenutak u miru, zatvorenih očiju. U tim momentima On ima prilike da progovori našem srcu. U 1. Solunjanima 5,18 kaže se da se molimo „bez prestanka“. Ako svaki dan otpočnemo molitvom, možemo se i kasnije ponovo moliti, zatim nastaviti da ponešto dodajemo toj celodnevnoj molitvi koja se nikada ne završava.

Razmislite o talentima kojima vas je On blagoslovio.

Drugo što valja činiti jeste *stupiti u akciju*. U paraboli o talentima zagovara se *akcija*. Matej 25 beleži da su prve dve osobe učinile više za čoveka koji je otišao na put. Oni su radili na onome što im je dato u okviru sopstvenih sposobnosti. Ta dva pojedinca nisu samo sedela i razmišljala o talentima kojima su bili blagosloveni.

Da ponovimo, otpočnite svaki dan molitvom. Posle molitve, verujmo da ćemo uz Njegov blagoslov postupati u skladu sa Njegovom voljom. Trebalo bi da uzmemo te talante i budemo njihovi pristavi kako bismo više proizveli za Njega. Kao pristavi, mi uzimamo učešća u odgovornom planiranju. I shvatamo da nas je stvorio isti Tvorac.

Najzad, pokažimo da smo radili na tim talentima. On nam je toliko mnogo poverio. Ja sam bio blagosloven da radim u Negovoj službi kao učitelj. I znam da On od mene traži da mlade umove izgradim tako da oni budu snažni za Njega danas, a ne sutra. Znam da kad su u pitanju ta mlada srca, ne treba ništa odgađati. Moramo da saznamo šta je Njemu potrebno od nas danas. Ne smemo odlagati Njegovo pozvanje za sutra, sledeću sedmicu ili narednu godinu. Dok sarađujemo s Njim, bitno je samo DANAS.

ODGOVORITE

1. Šta je Pavle ovim hteo da kaže: „Od pristava se ne traži više ništa, nego da se ko vjeran nađe“ (1. Korinćanima 4,2).
2. Šta bi za vas značilo da čujete reči: „Dobro, slugo, добри и вјерни“?

Dejvid Solis, Moskou, Ajdaho, SAD

Određena praksa u evanđeoskim hrišćanskim krugovima, koja potiče iz dvadesetog veka od bogosluženja pod šatorima održavanih radi oživljavanja vere, ogleda se u brzom kretanju od jedne društvene zajednice do druge, deljenju traktata i organizovanju evangelizacija, a onda se prelazi na sledeću zajednicu da bi se proces ponovio. Mada se time ljudi nesumnjivo dovode Bogu, takvim načinom rada potroši se i neodgovorno veliki iznos sredstava. Ta praksa deluje kao da je podstakнутa željom da se Božja dobra vest širi što brže i što dalje zahvaljujući onome što Bog svaki put daje. Ono što tom pristupu nedostaje jeste razumevanje težeg i možda manje zanimljivog posla koji proizvodi trajnu promenu.

Pristavska služba povlači za sobom odgovornost. Božji pristav je odgovoran da odražava Boga ljudima na zemlji, tako da oni, pošto vide radost, ljubav, poniznost i poštovanje prema drugima, požele da upoznaju i Izvor svega toga. Pristavi treba da razumeju okruženje u kome žive, tako da dobro znaju mesto i vreme za primenu odgovarajućih oblika dosezanja do ljudi.

Ideja da se brzo prođe kroz neku zajednicu i promeni sve tokom tri sedmice tako je privlačna, ali da li ostavlja i trajan efekat? Šta bi se dogodilo kad bismo se, umesto toga, usredsredili na dugoročno putovanje koje predstavlja stvarnost ovog života? Hitro evangeliziranje može biti pogodno, ali i dovesti do dugoročnog haosa i destrukcije, jer mu nedostaju vreme i mesto.

Knjižica data susedima nehršćanima može brzo završiti u korpi za otpatke, ali predanost pristava u služenju susedstvu može pružati sliku o Bogu za kojom čeznu i oni najodbojniji. Milenijumska generacija ima mnogo negativnih odlika, a jedna od njih je i želja za trenutnim zadovoljenjem potreba. Mada se i takve priče događaju u dosezanju do ljudi, stvarnost je da je pristavska služba u pogledu Božje Reči, putem objavljivanja evanđelja, često dug proces kada društvene zajednice zahtevaju odnos pre svega drugog. Dobri pristavi, Božji pristavi, moraju dokazati da je Osoba koju odražavaju vredna da se o njoj više sazna.

Najveći misionari našeg vremena su to dobro shvatili, i mi bi trebalo da se okoristimo njihovim primerom. Na kraju, pristavi moraju biti marljivi, svesni da su oči njihovog sveta upravljenе u njih, i da, konačno, razumeju šta znači pravo „vreme i mesto“.

ODGOVORITE

1. Prepoznajte grupu u svojoj društvenoj zajednici do koje je bilo teško dopreti. Koje biste nove strategije mogli primeniti, naravno uz ovaj dugoročni pristup, da objavite Božju dobru vest?
2. Procenite načine na koje vaša crkva ili grupa mladih pristupa evangelizmu. Da li to funkcioniše? Kako možete govoriti? Koje biste metode mogli upotrebiti?

Džonatan Markos Solis, Lodi, Kalifornija, SAD

ZAKLJUČAK

Baš kao što Mesec reflektuje svetlost Sunca, hrišćani širom sveta odražavaju Božju ljubav svojim mislima, rečima i postupcima. Način na koji prema ljudima pokazujemo brigu i ljubav, njima mnogo više znači nego saznanje da mi idemo u crkvu i da se držimo niza izvesnih pravila. Povezanost sa Bogom je od suštinske važnosti. Kao što svakodnevno punimo bateriju svog telefona, i mi treba da primamo svakoga dana Božju ljubav i energiju da bismo služili svojim priateljima čije spasenje želimo. Vreme je da postavimo ciljeve i napravimo takav plan rada koji će spasti što veći broj ljudi. Život je borba, stoga budimo kao Desmond Dos koji se moli: „Gospode, pomozi mi da spasem još jednog!“

RAZMOTRITE

- Mislite o nekom svom prijatelju koji još nije prihvatio Isusa i molite se za njega. Posvetite mu više vremena i pokažite mu da je vredan u Božjim očima.
- Snimite svoj subotnoškolski razred i neke druge aktivnosti mladih, napravite kratak film da biste to stavili na društvene medije i podelili sa svojim neverujućim priateljima.
- Komponujte pesmu o svojoj misiji pristava i otpevajte je drugima.
- Pretražite internet da biste pronašli ideje kako da budete dobar pristav u oblasti gde živate. Pridružite se nekim lokalnim organizacijama ili stvorite svoju sopstvenu.
- Napravite poster za svoju sobu da vas podseća kakav zadatak imate na ovoj zemlji.
- Organizujte piknik za svoje prijatelje iz crkve i prijatelje koji još ne veruju u Boga. Izmešajte se i igrajte razne igre da biste se bolje upoznali.
- Preuzmite sa interneta lako primenjivu tabelu za čitanje Biblije, da vam pomogne u planiranju vremena svakodnevног ličnog bogosluženja. <http://ow.ly/IGCQ305FGFp>

POVEŽITE

1. Mojsijeva 39,4-6; 1. Petrova 4,10.11; 1.Timotiju 4,14-16; Priče Solomunove 16,3.

Elen G. Vajt, *Put Hristu*, poglavljje 8 „Rastenje u Hristu“, str. 65-75 orig.

Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, poglavljje 86 „Idite i naučite sve narode“, str. 706-717.

Rick Warren, *The Purpose Driven Life: What on Earth Am I Here For?* Purpose #4 „You Were Shaped for Serving God“, pp. 289-348.

Tatjana Kisakova, Denver, Kolorado, SAD

JANUAR

ŽIVOT BEZ GREHA

Hristos večna Reč

1. P Efescima 3,8.	Otključajte riznicu!
2. U Priče 9,10.	Tamo gde je početak mudrosti
3. S O Jovu 11,7.	Ko može upoznati Boga?
4. Č Kološanima 1, 27.	Površno znanje nije dovoljno
5. P Jovan 1,1-3.	Hristos večna Reč
6. S Jovan 8,58.	Veliki Ja Sam

Zvezda nade

7. N 1. Mojsijeva 1,26.27.	Saradnici u stvaranju
8. P Rimljanima 5,12.	Tužan dan za svemir
9. U Jezekilj 28, 14.15.	Tajna greha
10. S 1. Mojsijeva 3,15.	Neprijateljstvo u duši
11. Č Jovan 1,29.	Zvezda nade
12. P Rimljanima 5,8.	Otkriven Božji karakter
13. S Jovan 3,16.	Ljubav tako čudesna!

Bog u ljudskom telu

14. N Jevrejima 11,17.18.	Isak slika Hristova
15. P 1. Mojsijeva 28,12.	Hristos tajanstvene lestvice
16. U Jevrejima 11,24.25.	Hristov prvi dolazak najavljen
17. S 2. Mojsijeva 17,6.	Udarac u stenu
18. Č 1. Korinćanima 10,4.	Živa voda
19. P Jovan 1,14.	Bog u ljudskom telu
20. S Luka 2,11.12.	Beba iz Vitlejema

Život bez greha

21. N Luka 2,40.	Svetlost mladima
22. P Luka 2,49.	Dete u hramu
23. U Luka 2,43.	Čuvajte Spasitelja blizu!
24. S Luka 2,52.	Ideal za celo čovečanstvo
25. Č Matej 3,13.	Značenje Hristovog krštenja
26. P Matej 4,1.	Iskušenje u pustinji
27. S Jevrejima 4,15.	Život bez greha

Veličina poniznosti

28. N Jevrejima 2,16.	Hristos je patio, bio kušan
29. P Filibljanima 2,6.	Naš božanski Iskupitelj
30. U Filibljanima 2,7.	Čuđenje nebeske vojske
31. S Filibljanima 2,8.	Veličina poniznosti

FEBRUAR

KRST NA GOLGOTI

Hristos u domu

1. Č Jovan 1,18.	Hristos Božje otkrivenje
2. P Jovan 2,1,2.	Hristos u domu
3. S Matej 19,13-15.	On voli malu decu
Iscelitelj koji saoseća	
4. N Psalam 34,11.	Poruka za dečake i devojčice
5. P Priče 20,11.	Armije dece misionara
6. U Luka 4,18.	Misionar za siromašne
7. S 2. Korinćanima 8,9.	Uzor
8. Č Psalam 86,15.	Nežan, pun ljubavi i saosećanja
9. P Luka 6,36.	Odlika koju i mi možemo da imamo
10. S Matej 14,14.	Iscelitelj koji saoseća

Najbolji Učitelj

11. N Matej 8,17.	On nemoći naše uze
12. P Matej 10,8.	Deljenje nebeskog blaga
13. U 1. Jovanova 5,20.	Najbolji Učitelj
14. S Jovan 7,46.	Duboke pouke
15. Č Jovan 10,14,15.	Hristos dobri Pastir
16. P Isaija 40,11.	U naručju Pastira
17. S Jovan 1,12.	Božji sinovi

Sveti Duh naš Pomoćnik

18. N Filibljanima 2,13.	Kada čovek sarađuje
19. P Jeremija 31,3.	Hoće li Ga pustiti unutra?
20. U Rimljanim 8,14.	Sveti Duh naš Pomoćnik
21. S Matej 13,44.	Sakriveno blago
22. Č Priče 23,26.	Jeste li se priključili?
23. P 1. Jovanova 3,1.	»Kakva ljubav«!
24. S 1. Jovanova 3,2.	»Bićemo kao i On«

Krst na Golgoti

25. N 2. Korinćanima 5,17.	Sa Velikim Učiteljem
26. P 1. Petrova 1,18,19.	Otkupljeni Hristovom krvlju
27. U Isaija 53,6.	Težina Božjeg gneva
28. S Luka 23, 33.	Krst na Golgoti

MART

HRISTOVODRAGOCENO BLAGO

Golgota – kruna Božjeg rada

1. Č Isaija 53,2.	»Prezren beše i odbačen«
2. P Isaija 53,4.5.	»Ranjen za naše prestupe«
3. S Jevrejima 2,14.	Dubina poniženja

Vaskrsenje za novi život

4. N 1. Jovanova 4,10.	Golgota – kruna Božjeg rada
5. P 1. Petrova 1,3.4.	Hristos naš božanski Otkup
6. U Rimljanim 6,4.	Vaskrsenje za novi život
7. S Psalm 27,7-10.	Veličanstveno okupljanje na nebu
8. Č Rimljanim 5,11.	Savršeni otkup
9. P Jevrejima 2,17.	Osvajač koji preuzima Svoju pobedu
10. S Rimljanim 8,34.	Momentalno prinošenje žrtve

Dragoceni biser

11. N 1. Jovanova 2,1.	Posrednik ogrnut našom prirodom
12. P Jevrejima 9,24.	Kada Isus stane između
13. U Jevrejima 7,25.	Potpuno spasenje
14. S Jevrejima 6,19.20.	Sigurni u svakoj oluji
15. Č Jovan 10,27.28.	Isus nas čvrsto drži!
16. P Rimljanim 8,32.	Tajna pobožnosti
17. S Jovan 14,6.	Most nad ponorom

Hristovo dragoceno blago

18. N Matej 13,45.46.	Dragoceni biser
19. P Malahija 3,17.	Hristovo dragoceno blago
20. U Jovan 10,10.	Najbolja stvar u životu
21. S Psalm 139,14.	Najunosniji ulog
22. Č Jovan 12,35.	Povereni kapital
23. P Isaija 43,7.	Život koji Bog koristi
24. S 5. Mojsijeva 32,7.	Vodič i prijatelj

Setva i žetva

25. N Rimljanim 14,7.	Ispunjavanje životnih obaveza
26. P Jovan 6,27.	Najveći cilj
27. U Galatima 6,7.8.	Setva i žetva
28. S Rimljanim 14,12.	Život sa kojim se ne treba igrati
29. Č 2. Korinćanima 3,18.	Oblikovani prema Njegovom karakteru
30. P 2. Petrova 1,4.	Kako uživati na Nebu
31. S Jevrejima 2,3.	Rešenje za svaku krizu

ČITANJE BIBLIJE REDOM

Januar		Februar		Mart	
1. 1. Mojs.	1-3	1. 3. Mojs.	10-12	1. I. Navin	5-9
2. «	4-6	2. «	13-15	2. «	10-12
3. «	7-9	3. «	16-20	3. «	13-15
4. «	10-12				
5. «	13-15	4. «	21-23	4. «	16-19
6. «	16-20	5. «	24-27	5. «	20-24
		6. 4. Mojs.	1-4	6. O Sud.	1-3
7. «	21-23	7. «	5-7	7. «	4-6
8. «	24-26	8. «	8-10	8. «	7-9
9. «	27-31	9. «	11-13	9. «	10-12
10. «	32-34	10. «	14-16	10. «	13-15
11. «	35-38				
12. «	39-41	11. «	17-19	11. «	16-18
13. «	42-44	12. «	20-22	12. «	19-21
		13. «	23-26	13. O Ruti	1-2
14. «	45-47	14. «	27-29	14. «	3-4
15. «	48-50	15. «	30-32	15.1. Sam.	1-3
16. 2. Mojs.	1-3	16. «	33-36	16. «	4-6
17. «	4-6	17. 5. Mojs.	1-3	17. «	7-9
18. «	7-9				
19. «	10-12	18. «	4-6	18. «	10-12
20. «	13-15	19. «	7-9	19. «	13-17
		20. «	10-13	20. «	18-20
21. «	16-18	21. «	14-16	21. «	21-23
22. «	19-21	22. «	17-19	22. «	24-26
23. «	22-26	23. «	20-22	23. «	27-31
24. «	27-29	24. «	23-25	24. 2. Sam.	1-3
25. «	30-32				
26. «	33-35	25. «	26-28	25. «	4-6
27. «	36-38	26. «	29-31	26. «	7-11
		27. «	32-34	27. «	12-14
28. «	39-40	28. I. Navin	1-4	28. «	15-17
29. 3. Mojs.	1-3			29. «	18-20
30. «	4-6			30. «	21-24
31. «	7-9			31. 1. O Car.	1-3

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Januar	Februar	Mart
1. Psalm 1.	1. Psalm 29.	1. Psalm 53.
2. Psalm 2.	2. Psalm 30.	2. Psalm 54.
3. Psalm 3.	3. Psalm 31,1-14.	3. Psalm 55.
4. Psalm 4.	4. Psalm 31,15-24.	4. Psalm 56.
5. Psalm 5.	5. Psalm 32.	5. Psalm 57.
6. Psalm 6.	6. Psalm 33.	6. Psalm 58.
7. Psalm 7.	7. Psalm 34.	7. Psalm 59.
8. Psalm 8.	8. Psalm 35,1-14.	8. Psalm 60.
9. Psalm 9.	9. Psalm 35,15-28.	9. Psalm 61.
10. Psalm 10.	10. Psalm 36.	10. Psalm 62.
11. Psalm 11.	11. Psalm 37,1-19.	11. Psalm 63.
12. Psalm 12.	12. Psalm 37,20-40.	12. Psalm 64.
13. Psalm 13.	13. Psalm 38.	13. Psalm 65.
14. Psalm 14.	14. Psalm 39.	14. Psalm 66.
15. Psalm 15.	15. Psalm 40.	15. Psalm 67.
16. Psalm 16.	16. Psalm 41.	16. Psalm 68.
17. Psalm 17.	17. Psalm 42.	17. Psalm 69,1-16.
18. Psalm 18,1-15.	18. Psalm 43.	18. Psalm 69,17-36.
19. Psalm 18,16-30.	19. Psalm 44,1-12.	19. Psalm 70.
20. Psalm 18,31-50.	20. Psalm 44,13-26.	20. Psalm 71,1-14.
21. Psalm 19.	21. Psalm 45.	21. Psalm 71,15-24.
22. Psalm 20.	22. Psalm 46.	22. Psalm 72.
23. Psalm 21.	23. Psalm 47.	23. Psalm 73,1-15.
24. Psalm 22,1-15.	24. Psalm 48.	24. Psalm 73,16-28.
25. Psalm 22,16-31.	25. Psalm 49.	25. Psalm 74.
26. Psalm 23.	26. Psalm 50.	26. Psalm 75.
27. Psalm 24.	27. Psalm 51.	27. Psalm 76.
28. Psalm 25.	28. Psalm 52.	28. Psalm 77.
29. Psalm 26.		29. Psalm 78,1-14.
30. Psalm 27.		30. Psalm 78,15-28.
31. Psalm 28.		31. Psalm 78,29-42.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogosluženja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U JANUARU 2018. GODINE

MESTO	DATUM			
	5.	12.	19.	26.
Kladovo, Negotin	16,05	16,12	16,21	16,30
Vršac, Bor, Zaječar	16,07	16,14	16,23	16,32
Kikinda, Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Knjaževac, Pirot	16,09	16,16	16,25	16,34
Subotica, Senta, Bećej, Zrenjanin, Pančevo, Kovin, Smederevo, Smederevska Palanka, Jagodina, Paraćin, Niš, Leskovac	16,11	16,18	16,27	16,36
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad, Beograd , Aranđelovac, Kragujevac , Kruševac, Vranje, Radoviš, Strumica	16,13	16,20	16,29	16,38
Sombor, Bačka Palanka, Sremska Mitrovica, Ruma, Šabac, Čačak, Kraljevo, Priština, Kumanovo, Kavadarci, Đevđelija	16,15	16,22	16,31	16,40
Beli Manastir, Osijek, Dalj, Vukovar, Vinkovci, Šid, Bogatić, Bijeljina , Užice, Novi Pazar, Kosovska Mitrovica, Skoplje , Veles, Prilep	16,17	16,24	16,33	16,42
Lozница, Peć, Đakovica, Prizren, Tetovo, Bitolj	16,19	16,26	16,35	16,44
Virovitica, Podr, Slatina, Slavonska Požega, Sl. Brod, Tuzla, Pljevlja, Kolašin , Berane, Debar, Ohrid	16,21	16,28	16,37	16,46
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin, Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bos. Gradiška, Nova Gradiška, Derventa, Doboј, Sarajevo , Foča	16,23	16,30	16,39	16,48
Maribor, Ptuj, Krapina, Banja Luka , Zenica, Podgorica , Ulcinj	16,25	16,32	16,41	16,50
Dravograd, Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Celje, Zagreb , Sisak, Prijedor , Jajce, Mostar, Bileća, Trebinje, Zelenika , Bar	16,27	16,34	16,43	16,52
Međica, Zidani Most, Livno, Karlovac, Metković, Dubrovnik	16,29	16,36	16,45	16,54
Kranj, Ljubljana , Slunj, Knin , Bihać, Drvar, Pelješac, Mljet	16,31	16,38	16,47	16,56
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Gospic, Šibenik, Split, Brač, Hvar, Korčula	16,33	16,40	16,49	16,58
Gorica, Rijeka, Krk, Cres, Rab, Pag, Zadar, Vis, Biograd na moru	16,35	16,42	16,51	17,00
Koper, Rovinj, Lošinj, Dugi otok	16,37	16,44	16,53	17,02

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U FEBRUARU 2018. GODINE

MESTO	DATUM			
	2.	9.	16.	23.
Kladovo, Negotin	16,40	16,49	16,59	17,08
Bor, Zaječar, Knjaževac , Pirot	16,42	16,51	17,01	17,10
Vršac, Niš , Leskovac, Radoviš, Strumica	16,44	16,53	17,03	17,12
Kikinda, Srpska Crnja, Alibunar, Kovin, Smederevo , Požarevac, Smederevska Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Vranje, Kavadarci, Đevđelija	16,46	16,55	17,05	17,14
Senta, Bečeј, Zrenjanin , Pančevo, Beograd , Aranđelovac, Kragujevac, Kraljevo, Priština, Kumanovo, Skoplje , Veles, Prilep	16,48	16,57	17,07	17,16
Subotica, Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Čačak, Novi Pazar, Kosovska Mitrovica, Tetovo, Bitolj	16,50	16,59	17,09	17,18
Sombor , Dalj, Vukovar, Šid , Bačka Palanka, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac, Valjevo, Peć, Užice, Prizren, Đakovica, Debar, Ohrid	16,52	17,01	17,11	17,20
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina, Kolašin, Loznica, Pljevlja, Berane	16,54	17,03	17,13	17,22
Tuzla, Podgorica	16,56	17,05	17,15	17,24
Virovitica, Podravska Slatina, Doboј, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Bar, Derventa, Sarajevo , Foča, Ulcinj	16,58	17,07	17,17	17,26
Koprivnica, Bjelovar, Bosanska Gradiška , Daruvar, Nova Gradiška, Zenica, Bileća, Trebinje, Zelenika	17,00	17,09	17,19	17,28
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin, Prijedor, Banja Luka , Jajce, Mostar, Metković, Dubrovnik	17,02	17,11	17,21	17,30
Maribor , Ptuj, Celje, Krapina, Zagreb , Sisak, Livno, Pelješac, Mljet	17,04	17,13	17,23	17,32
Dravograd, Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Slunj, Bihać, Drvar, Knin , Split, Brač, Hvar, Korčula	17,06	17,15	17,25	17,34
Mežica, Ljubljana , Gospic, Šibenik, Vis	17,08	17,17	17,27	17,36
Jesenice, Kranj, Postojna, Rijeka, Crikvenica, Krk, Rab, Pag, Zadar, Biograd na moru, Dugi Otok	17,10	17,19	17,29	17,38
Kranjska Gora, Gorica, Cres, Lošinj	17,12	17,21	17,31	17,40
Koper, Rovinj, Pula	17,14	17,23	17,33	17,42

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U MARTU 2018. GODINE

MESTO	DATUM					
	2.	9.	16.	23.	30	
Kladovo, Negotin , Pirot, Strumica	17,17	17,26	17,35	17,44	17,52	
Bor, Zaječar, Knjaževac , Radoviš, Kavadarci, Đevđelija	17,19	17,28	17,37	17,46	17,54	
Niš , Leskovac, Vranje, Kumanovo, Veles	17,21	17,30	17,39	17,48	17,56	
Vršac, Požarevac, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Priština, Skoplje , Prilep, Bitolj	17,23	17,32	17,41	17,50	17,58	
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Pančevo, Kovin, Smederevo , Smederevska Palanka, Aranđelovac, Kragujevac , Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Prizren, Tetovo, Ohrid	17,25	17,34	17,43	17,52	18,00	
Senta, Bečej, Zrenjanin, Beograd , Čačak, Novi Pazar, Peć, Đakovica, Debar	17,27	17,36	17,45	17,54	18,02	
Subotica, Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Sremska Mitrovica, Šabac, Valjevo, Užice, Berane	17,29	17,38	17,47	17,56	18,04	
Sombor, Bačka Palanka, Dalj, Vukovar, Šid, Bogatić, Bijeljina, Lozница, Pljevlja, Kolašin , Podgorica , Ulcinj	17,31	17,40	17,49	17,58	18,06	
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Tuzla, Foča, Bar, Murska Sobota, Čakovec, Koprivnica, Daruvar, Slavonska Požega	17,33	17,42	17,51	18,00	18,08	
Slavonski Brod, Derventa, Doboј, Sarajevo , Bileća, Trebinje, Zelenika	17,35	17,44	17,53	18,02	18,10	
Virovitica, Podravska Slatina, Slavonska Požega, Zenica, Mostar, Dubrovnik	17,37	17,46	17,55	18,04	18,12	
Bjelovar, Daruvar, Bosanska Gradiška , Nova Gradiška, Banja Luka , Jajce, Metković, Pelješac, Mljet, Koprivnica	17,39	17,48	17,57	18,06	18,14	
Murska Sobota, Čakovec, Varaždin, Sisak, Prijedor, Livno, Brač, Hvar, Korčula	17,41	17,50	17,59	18,08	18,16	
Maribor , Ptuj, Ormož, Krapina, Zagreb , Drvar, Knin , Split, Vis	17,43	17,52	18,01	18,10	18,18	
Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Celje, Karlovac, Slunj, Bihać	17,45	17,54	18,03	18,12	18,20	
Dravograd, Mežica, Zidani Most, Gospić, Pag, Zadar, Dugi Otok, Biograd na Moru	17,47	17,56	18,05	18,14	18,22	
Kranj, Ljubljana , Postojna, Rijeka, Crikvenica, Krk, Rab, Cres, Lošinj	17,49	17,58	18,07	18,16	18,24	
Kranjska Gora, Jesenice	17,51	18,00	18,09	18,18	18,26	
Gorica, Koper, Rovinj, Pula	17,53	18,02	18,11	18,20	18,28	

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

INTERAMERIČKA DIVIZIJA

